ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1525

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διασταύρ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
17
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὤ. 36 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὤ. 32 λ.
ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16, ἐλαχ. 10.6. Ὑγρασία μετρία.
Ἄνεμοι: ἀπὸ νότου ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι.
Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.7

Η ΝΕΑ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΣ

Ἐπανέρχεται σήμερον ἀπὸ τὴν ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον περιοδείαν του ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος. Ἐξάραντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, μόλις ἀπεφασίσθη, δὲν θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι παρετάθη κάπως ἢ ὅτι δὲν προέκυψαν ἐκ τῶν ἐν Καΐρῳ συνομιλιῶν ἁπτὰ ἀποτελέσματα ὡς πρός τινας ὑφισταμένας Ἑλληνοαιγυπτιακὰς ἐκκρεμότητας. Δὲν ἀπέβλεπεν, ἄλλως τε, τὸ ταξείδιον τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ εἰς τὴν λύσιν κανενὸς τοιούτου ζητήματος, λύσιν, ἄλλως τε, ἀδύνατον ἀκόμη, ἐφ' ὅσον προέχει ἡ διευθέτησις τοῦ Ἀγγλοαιγυπτιακοῦ ζητήματος. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἀρκετὸν εἶνε ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπισημοποίησε, τρόπον τινά, τὴν φιλικότητα τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ παρέσχεν εὐκαιρίαν, διὰ τῆς ἐπισκέψεώς του πρὸς τὸν βασιλέα Φουὰτ καὶ τοὺς κυβερνήτας τῆς Αἰγύπτου, ὅπως δημιουργηθῇ ἡ θερμὴ ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ ὑφιστάμενα ζητήματα θὰ λάβουν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τὴν καλυτέραν δυνατὴν δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας διευθέτησιν. Καὶ φρονοῦμεν ἀκόμη ὅτι εἶνε μεγίστης ἀξίας ἡ ἐπιτευχθεῖσα πραγματικὴ ἐπαφὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μετὰ τοῦ ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον Ἑλληνισμοῦ, τόσον διὰ τὰ ὑπὲρ τούτου ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὅσον καὶ διὰ τὸ παντοῖον κέρδος τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παρὰ τὸν Νεῖλον παροικιῶν.

Ἀλλ' ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐπανερχόμενος, εὑρίσκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν μίαν παράτασιν κάποιας ἄλλης ἐκκρεμότητος, τὴν ὁποίαν δὲν ὑπελόγιζε, βεβαίως, ὅταν ἐπεβιβάζετο διὰ τὴν Αἴγυπτον. Εἶχεν ἀκριβῶς ἀναστείλει τότε διά τινας ἡμέρας τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ τερματισθοῦν ὅλα τὰ προκαταρκτικὰ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν συζήτησις τῶν Ἑλληνικῶν ὁδηγιῶν πρὸς τὸν κ. Πολυχρονιάδην, διὰ νὰ ἐξετασθοῦν καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τοῦ σχεδίου τῆς συμφωνίας. Καὶ ἐπανειλημμένως, διαρκούσης τῆς ἀπουσίας του, ἐπιστεύθη ὅτι ἡ συμφωνία θὰ ὑπεγράφετο, ἢ θὰ ἐμονογραφεῖτο. Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εὑρίσκει τὸ ζήτημα τοῦτο ὀλιγώτερον ἴσως προκεχωρημένον ἀφ' ὅ,τι τὸ ἀφῆκεν ἀναχωρῶν.

Τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θέλουν νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν, ἐν εἴδει διαιτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐτυμηγορία των δὲν θὰ ἐδέσμευε τὰ μέλλοντα τὰ συμβληθοῦν μέρη. Ἡ ἄρνησις αὐτὴ θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ προβλεφθῇ, ὅταν μάλιστα ἐκ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἐκτιμητικῆς ἀποφάσεως τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς θὰ ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἢ οὔ ἡ ὑπογραφησομένη συμφωνία. Οἱ οὐδέτεροι προφανῶς δὲν θέλουν ν' ἀναλάβουν τὴν ἔμμεσον εὐθύνην μιᾶς ἀποτυχίας τῆς συμφωνίας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν θὰ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ μιᾶς τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων ἡ ἐκτίμησίς των. Ὁπωσδήποτε, μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν ἄρνησιν τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς, αἴρεται ἡ κυριωτέρα προϋπόθεσις τῆς συμφωνίας καὶ ἤδη πρέπει ν' ἀναζητηθῇ μία ἄλλη λύσις τοῦ ζητήματος.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ἡ παράτασις αὐτὴ τῶν συζητήσεων θὰ ἀποβῇ ἐπιζήμιος διὰ τὴν τελικὴν συνεννόησιν. Τοὐναντίον, ἐξακολουθοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ εἶνε μᾶλλον πρὸς κέρδος αὐτῆς, ἐὰν μάλιστα ἤθελεν ἐπέλθει συνεννόησις καὶ διὰ τὴν συνυπογραφὴν ὅλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κεντρικὴν συμφωνίαν συνθηκῶν καὶ συμβάσεων.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΜΑΣ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐνῷ ἡ συζήτησις περὶ τῆς κρίσεως εἰς τοὺς ἀστικοὺς κλάδους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας συνεχίζεται, ἀκούομεν ἐκ παραλλήλου ὅτι ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς γεωργικῆς μας οἰκονομίας καταλαμβάνονται ἀπὸ ἕνα ἀνησυχαστικὸν καὶ βαθμηδὸν ἐντεινόμενον ῥῖγος.

Ἂν πράγματι πρόκηται περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ ἀπὸ τῶν ἀστικῶν καὶ εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς κλάδους τῆς οἰκονομίας μας, τοῦτο θ' ἀποβῇ ἰδιαζόντως ἐπικίνδυνον· διότι, ἐνῷ ὁ ἐμπορικὸς καὶ ὁ βιομηχανικὸς κλάδος, ὄντες ὁπωσδήποτε ὠργανωμένοι, παρουσίασαν ἀντοχὴν καὶ εὔκολα ἐπισκευάζουν τὰ ῥήγματά των, ἀντιθέτως οἱ ἀγροτικοὶ εἶναι ἀκόμη λόγῳ τοῦ προσφάτου ἐποικισμοῦ καὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐν καταστάσει ἐπιφόβως ῥευστῇ (ἰδιοκτησία, πίστις, ἀσφάλισις, εἰδικεύσεις, καλλιεργητικαὶ μέθοδοι καὶ παραδόσεις) καὶ θὰ ἀποβῇ δυσκολώτατον νὰ συγκρατηθοῦν ὄρθιοι.

Οἱ ἀστικοὶ κλάδοι ὑφίστανται τὸν ἀντίκτυπον τῶν πολεμικῶν, ὅπως γενικὰ λέγουν, ἀνωμαλιῶν, ἂν καὶ ὑπάρχει διαφωνία ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας, καὶ δὴ ὡς πρὸς τὴν μορφὴν τῆς κρίσεως ἐν αὐτοῖς.

Διὰ τοῦ παρόντος θὰ προσπαθήσω νὰ ῥίψω φῶς εἰς τὴν ἀνωμαλίαν ποῦ παρατηρεῖται ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς κλάδοις ὡς πρὸς τὰ κύρια αἴτια αὐτῆς καὶ ὡς πρὸς τὰ ληπτέα ῥιζικὰ μέτρα ἀντιμετωπίσεώς της.

Ὅταν ἔληξε ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ κομμουνισμοῦ ἐθεωρεῖτο ἐπὶ θύραις, ἡ διευκόλυνσις τῶν ἐφέδρων πρὸς ἀπόκτησιν μικροϊδιοκτησιῶν ἐτέθη ὡς ζήτημα κοινωνικὸν καὶ ἀκόμη ὡς ζήτημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης στοιχειώδους. Μὲ τὴν ἰδίαν βασικὴν ἀρχὴν ἔγινε καὶ ὁ ἐποικισμὸς τῶν προσφύγων. Ἐξ ἄλλου αἱ καλαὶ καὶ αὔξουσαι μάλιστα τιμαὶ τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν προϊόντων ἀπὸ τοῦ 1915 ἕως ἐπ' ἐσχάτων διηυκόλυναν τὴν πρόχειρον συγκράτησιν τῶν μικροϊδιοκτησιῶν, μάλιστα μὲ τὴν καταβολὴν μικροῦ σχετικῶς ποσοῦ ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ἀγροτῶν καὶ ἴσως ἀκόμη καὶ μὲ κάποιαν βελτίωσιν τοῦ εἴδους ζωῆς αὐτῶν (δημιουργία νέων ἀναγκῶν)· ἀκόμη τὸ ἴδιον γεγονὸς τῶν καλῶν τιμῶν καὶ τῶν παχειῶν ἀγελάδων ἔκαμε νὰ παραμεληθῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐεξίας ἡ μοιραία ἐν τούτοις ἀνάγκη τῆς ἀμέσου ἀναδιοργανώσεως τῶν ἀγροτικῶν κλάδων παραγωγῆς ἐπὶ τῆς νέας βάσεως τῆς μικροϊδιοκτησίας.

Μὲ μιὰ λέξι ἐξηγῶ, γιὰ νἆμαι σαφής, ποιὰ ἀκριβῶς εἶνε αὐτὴ ἡ ἀμεληθεῖσα μοιραία ἀνάγκη.

Ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἀστικοὺς κλάδους, αἱ παλαιαὶ προαιώνιοι, ἃς ἀνέτρεψεν ἡ μικροϊδιοκτησία, μορφαὶ ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς, ὅπως εἶνε τὸ τσελιγκᾶτο (νομαδικὴ κτηνοτροφία), τὸ τσιφλίκι, ἡ πατριά, τὸ κεφαλοχῶρι, ἡ κοινότης—αἱ παλαιαὶ αὐταὶ μορφαὶ εἶχαν ἀντιμετωπίσει καὶ λύσει μὲ τὸν ἰδικόν των τρόπον τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως, δηλαδὴ τῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀσφαλίσεως, ἀκόμη δὲ ἐπερνοῦσαν μὲ εἶδος ζωῆς ἀνάλογον πρὸς τοὺς πόρους των. Ἐπίσης τὰ ἀνοργάνωτα χωριὰ τῆς κυρίως Ἑλλάδος ἀντεμετώπισαν αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν διὰ τῶν ἐκ τῆς μεταναστεύσεως προσθέτων πόρων ποῦ ἐδημιούργησαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἀγροτικαί μας οἰκογένειαι.

Ἀλλ' οἱ νέοι μεταπολεμικοὶ μικροϊδιοκτῆται, ὡς καὶ οἱ ἔποικοι, ἐμπῆκαν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἀγῶνα μεμονωμένοι ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν ἐντύπωσιν εὐεξίας, ποῦ παρείχετο ἐκ τῶν παροδικῶν καλῶν τιμῶν.

Τὴν ἀμβλύντητα ταύτην δὲν διέφυγεν οὐδ' αὐτὴ ἡ ἀσκήσασα τὴν γεωργικὴν πίστιν Ἐθνική μας Τράπεζα. Ἀκολουθήσασα μὲ τοὺς κανόνας τοῦ κλασικοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος τὴν προϊοῦσαν ὕψωσιν τῶν τιμῶν, διώγκωσε τὰ βραχυπρόθεσμα καλλιεργητικά, ὡς τὰ ἔλεγε, δάνεια, ἐνῷ ἀκριβῶς τότε ἦτο ἡ ἐποχὴ τῆς συνεταιρικῆς ὀργανώσεως ὄχι ὅμως πρὸς λῆψιν δανείων, ἀλλὰ πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ διαμόρφωσιν ἑνὸς σταθεροῦ καὶ γονίμου γεωργικοῦ κεφαλαίου καὶ πρὸς τόνωσιν τῆς ἀγροτικῆς συνειδήσεως. Μάλιστα μπορῶ νὰ πῶ ὅτι, ἐὰν μὲ πεφωτισμένην πρόνοιαν περισυνελέγετο καὶ καταλλήλως διωχετεύετο εἰς τὰς ἐκ πείρας ἀποδειχθείσας ὡς ἀναγκαίας μέσα στὰ χωριὰ βελτιώσεις ἐκεῖνο τὸ ὑπερεισόδημα, τὰ περισσότερα ἔργα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν μὲ αὐτὸ χωρὶς τὰ ἀκριβὰ ἐξωτερικὰ δάνεια.

Ὁπωσδήποτε, ὅσο μὲν αἱ τιμαὶ ηὔξαναν, τὰ ἐκ τούτων κέρδη τὰ ἐμοιράσθη ὁ ἀγρότης καὶ ἡ Ἐθνική, ἐσπαταλήθησαν δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ἐξητμίσθησαν εἰς πλήρωσιν χρειῶν δευτερευουσῶν ὅλως ἐν τῇ ἐθνικῇ μας οἰκονομίᾳ. Ἀφ' ὅτου ὅμως αἱ τιμαὶ κατέβαινουν, τὰ καλλιεργητικὰ δάνεια ἐπῆραν ἀναμφισβήτητα τὴν μορφὴν δανείων ζωαρκείας καὶ ἐξοικονομήσεως τῶν πραγμάτων, διατιθέμενα εἰς πλήρωσιν τοῦ ἀπειλητικῶς ἐμφανισθέντος καὶ ὁλοένα διανοιγομένου ἔτι μᾶλλον χάσματος τοῦ ἐλλείμματος εἰς ὅλας τὰς μεμονωμένας ἐκμεταλλεύσεις τῶν μικροϊδιοκτητῶν.

Ἐν τούτοις εἶνε ἴσως ἀκόμη καιρὸς διὰ νὰ σκεφθῇ τις ὅτι ἡ κατάστασις αὐτή, ποῦ εἶνε ἡ ἀκροτάτη συνέπεια τῆς βασικῆς γραμμῆς ποῦ ἐτέθη πρὸς ἄσκησιν κοινωνικῆς πολιτικῆς, πρέπει νὰ μελετηθῇ μὲ ἄκραν σοβαρότητα, καὶ δὴ ὄχι εἰς τὰς ἐκδηλώσεις της τὰς συμπτωματικὰς—ὅπως εἶνε αἱ κραυγαὶ πόνου καὶ αἱ αἰτήσεις αὐξήσεως τοῦ ἀπρογραμματίστου δανεισμοῦ τῶν μικροϊδιοκτησιῶν—ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς πηγάς της. Βεβαίως οἱ ψηφοφόροι πιέζουν τοὺς βουλευτὰς καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ τὸ βούλωμα τῶν κραυγαλέων στομάτων ἀποτελεῖ μᾶλλον φαῦλον κύκλον παρὰ βάσιμον θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Φανερὸν ὅτι τὸ πᾶν πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ συγκρατηθοῦν αἱ μικροϊδιοκτησίαι· τοῦτο ὅμως θὰ γίνῃ διὰ τῆς μέσῳ τῶν συνεταιρισμῶν (ἀφοῦ ἀναμορφωθοῦν ἐπὶ οἰκονομικῆς βάσεως καὶ ἀπεριορίστου εὐθύνης) ὀργανώσεως τῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ὄχι ἁπλῶς τοῦ εὐκολωτέρου δανεισμοῦ. Θὰ κατορθωθῇ δὲ τοῦτο ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει ἐὰν οἱ ἀγροτικοὶ κλάδοι στηριχθοῦν ὄχι εἰς τὰ ὁσονδήποτε εὐθηνὰ καὶ ἀθρόα καλλιεργητικὰ λεγόμενα δάνεια, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπερεργασίαν καὶ μέσα εἰς τὰς μικροϊδιοκτησίας καὶ ἔξω αὐτῶν, τῶν μικροϊδιοκτητῶν πειθομένων ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα (μᾶλλον γρήγορα) θὰ χάσουν τὴν ἰδιοκτησίαν των, ἐὰν δὲν στέρξουν νὰ δημιουργήσουν εἰς ἑαυτοὺς καὶ προσθέτους τινὰς ἀκόμη πόρους, ἐργαζόμενοι ὅπου ὑπάρχει δουλειὰ ἐντὸς τῆς χώρας εἰ δυνατὸν (δρόμοι, μεγάλα ἔργα κλπ...)

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Τὸ κίνημα τοῦ Γκάντι

Ἡ "πορεία τῶν μαρτύρων„ τῆς Ἰνδικῆς Ἀνεξαρτησίας

Συγκινητικαὶ σκηναὶ κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς πομπῆς

Ἐγράψαμεν πρὸ ἡμερῶν διὰ τὸ τελευταῖον κίνημα τοῦ Γκάντι καὶ τῶν ὀπαδῶν του καὶ διὰ τὸν νέον ἀγῶνά των ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδιῶν. Μακρὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας δίδουν μίαν συγκινητικὴν εἰκόνα τῆς «πορείας τῶν μαρτύρων», ὅπως ἀπεκλήθησαν ὁ Γκάντι καὶ οἱ μαθηταί του οἱ πορευόμενοι πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Γιαλαλπούρ διὰ νὰ ἀρχίσουν ἐκεῖ παραβαίνοντες — χωρὶς βίαν—τοὺς ἀγγλικοὺς νόμους.

***

Ἡ «πορεία τῶν μαρτύρων» — τηλεγραφεῖ ξένος ἀνταποκριτὴς ἐκ Βομβάης τὴν νύκτα τῆς 12 Μαρτίου —τὴν ἰδέαν τῆς ὁποίας ἐκαλλιέργησεν ὁ Γκάντι, ἤρχισε σήμερον ἀπὸ τὸ μοναστήριον τοῦ Σατιναγκράχα (τὸ σχολεῖον τοῦ Γκάντι) ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας θρησκευτικῆς ἐξάρσεως. Ἑκατὸν χιλιάδες ἄνθρωποι συνηγμένοι πρὸ τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου καὶ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν αἵτινες διὰ τοῦ ποταμοῦ Σαμπαρμάτι ἄγουν πρὸς τὴν Μπαρόντα, παρέστησαν εἰς τὴν ἐκκίνησιν τῶν προσκυνητῶν, συνοδεύοντες τὴν πομπὴν μὲ φωνὰς ἀποχαιρετισμοῦ καὶ εὐλογίας καὶ στρώνοντες τοὺς δρόμους μὲ ἄνθη καὶ μὲ τάπητας καὶ ἀρωματίζοντες αὐτοὺς μὲ ἀρώματα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς ὀγδοήκοντα πιστοὶ ἐφρούρουν ἄγρυπνοι εἰς τὴν πύλην τοῦ μοναστηρίου, φωνάζοντες πρὸς ἀλλήλους ἐν εἴδει συνθήματος: σ ο υ α ρ ά γ ι (ἐλευθερία), κ ά ϊ γ ι ά ϊ (ζήτω). Καὶ τὸ πλῆθος, συμπυκνούμενον σιωπηλόν, κάθε φορὰν ἐπανελάμβανε τὴν κραυγὴν αὐτήν, ἐξικνουμένην οὕτω μέχρι τῶν μακρυνῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, ὅπου δύο συντάγματα στρατοῦ, συγκεντρωμένα διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, εἶχον ἀνάψει πυρὰς ἔξωθι τῶν ἀντισκήνων των.

Ὅλην τὴν νύκτα τὸ πλῆθος δὲν ἐκοιμήθη. Ὁμάδες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τυλιγμένων εἰς τοὺς φαιοὺς πέπλους των, ἐπηγαινοήρχοντο εἰς τὴν εὐρύχωρον πλατεῖαν, βαδίζοντες μὲ βήματα μικρά, συγκεντρούμενοι, διαλυόμενοι καὶ πάλιν συναγόμενοι ἐν καταστάσει πυρετώδους ἐξάρσεως. Ὅταν τὰ πρῶτα φῶτα τῆς αὐγῆς ἤρχισαν λευκαίνοντα τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν καὶ τοὺς τρούλλους τοῦ μοναστηρίου, ἕνας ἔμπιστος τοῦ Γκάντι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν κεντρικὴν πύλην τοῦ κτιρίου καὶ ὡμίλησε πρὸς τοὺς παρισταμένους διὰ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς τελευταίας συστάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ «ΜΑΧΑΤΜΑ»

—Ὁ «μαχάτμα» — εἶπεν ὁ κῆρυξ — ζητεῖ ἀπὸ σᾶς ὅπως οὐδὲν ἐπεισόδιον διαταράξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἱερᾶς πομπῆς. Ἡ πομπὴ πρέπει νὰ διέλθῃ ἐν μέσῳ λαοῦ πειθαρχοῦντος, χωρὶς καμμία ἐχθρικὴ φωνὴ νὰ ἀκουσθῇ, ἀλλὰ μόνον λόγοι προσευχῆς καὶ πίστεως. Ὅποιος φορῇ ἐνδύματα κατεσκευασμένα ὑπὸ τοῦ ξένου νὰ τὰ ῥίψῃ εἰς τὸν σωρὸν καὶ νὰ θέσῃ πῦρ εἰς αὐτά. Ἀπὸ σήμερον οἱ Ἰνδοὶ ὀφείλουν νὰ φέρουν ἕνα μόνον ἔνδυμα, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ βαμβάκινον «χαντάρ», κατασκευαζόμενον εἰς τοὺς ἀργαλειοὺς τῶν φιλοπόνων γυναικῶν τῶν Ἰνδιῶν. Ὁ θάνατος ἐπεσκέφθη τὸν ἱερὸν τόπον ὅπου κατοικεῖ ὁ ἀρχηγός, ἀλλ' οὗτος ἀπέρριψε τὸ ἐμβόλιον τὸ κατεσκευασμένον ὑπὸ ξένων χειρῶν καὶ ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ θανάτου διὰ νὰ γίνῃ σταθερώτερος ἐν τῇ πίστει του. Ἡ πίστις σας καὶ ἡ σταθερότης σας ἂς εἶναι ἴσαι πρὸς τὴν ἰδικήν του καὶ ἡ νίκη θὰ μᾶς μειδιάσῃ».

Ταῦτα εἶπεν ὁ κῆρυξ καὶ τὸ πλῆθος συνεσώρευσεν εἰς τὴν πρὸ τοῦ μοναστηρίου πλατεῖαν ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα «κατεσκευασμένα ὑπὸ τοῦ ξένου» καὶ ἥναψε πῦρ ὑπ' αὐτὰ ἐν μέσῳ κραυγῶν καὶ ἱερῶν ψαλμῳδιῶν.

Τέλος, εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν, αἱ μεγάλαι πύλαι τοῦ Ἀσχράμ (τοῦ μοναστηρίου) ἤνοιξαν καί, ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους, ἡ πομπὴ τῶν «μαρτύρων» ἐξῆλθε τοῦ μοναστηρίου. Ἐπὶ κεφαλῆς ἐπροβαινεν ὁ Γκάντι, φορῶν εὐρὺν χιτῶνα ὑπὸ τὸν ὁποῖον διεφαίνοντο τὰ τρομακτικῶς κάτισχνα μέλη του, ὅμοια πρὸς μέλη ζωντανοῦ σκελετοῦ.

Ἐπροχωροῦσεν ἀργά, μὲ ἱερατικὴν ἐπισημότητα, σιωπηλός, μὲ τὸ βλέμμα προσηλωμένον ἐμπρός. Τὸν ἠκολούθουν οἱ κυριώτεροι σύντροφοί του, ὁ νομομαθὴς Ἀμπὰς Ταγιάμπγια, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγῶνος ἐὰν ἐκλείψῃ ὁ ἀρχηγός, καὶ ὁ ἰδιαίτερος γραμματεύς του Γιόσι, ὑποδειχθεὶς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Γκάντι ὡς «ἀρχηγὸς ὅστις εἶναι ἄξιος νὰ ἀκολουθηθῇ». Εἵποντο τὰ ἄλλα μέλη τῆς συνοδείας, περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα, φοροῦντες ὅλοι τὸ ἐθνικὸν «χαντάρ» καὶ φέροντες χιαστὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των ἕνα εἶδος δισακκίου, μοναδικὴν ἀτομικὴν ἀποσκευὴν τῶν μελῶν τῆς συνοδείας· ἐντὸς αὐτοῦ οἱ «μάρτυρες» μετέφερον τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησίν των διαρκούσης τῆς πορείας.

Ὅταν ὁ Γκάντι, προηγούμενος καὶ ὀλίγα βήματα τῶν ὀπαδῶν του καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀδιαλείπτων ζητωκραυγῶν, ἔφθασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας, μία γυναῖκα ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν κρατοῦσα ἀπὸ τὰς ἡνίας ἕνα ἄλογον. Ἔπεσε γονατιστὴ στὰ πόδια τοῦ «μαχάτμα», ἠσπάσθη τὴν γῆν καὶ ἐπρόφερεν ὀλίγας λέξεις· προσέφερε τὸν ἵππον ἐξ ὀνόματος τοῦ ἰνδικοῦ λαοῦ. Ἐκεῖθεν ἡ πομπὴ ἐξεκίνησε πάλιν διαβᾶσα τὴν γέφυραν τοῦ Σαμπαρμάτι καὶ ἠκολούθησε τὴν κυρίαν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Μπαρόδαν. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς διαδρομῆς χιλιάδες προσώπων προσέκλινον εὐλογοῦντες, ῥίπτοντες ἐπὶ τῶν προσκυνητῶν, ἐν εἴδει κατευοδωτηρίου εὐχῆς, σκόνην ζαφορᾶς, ἀργυρᾶ νομίσματα καὶ κλάδους καὶ ἀνθοδέσμας.

ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΑ ΕΘΙΜΑ

Ἔξω ἀπὸ μίαν καλύβην, ἕνας γέρων Ἰνδός, συρόμενος ἐπὶ τῶν ἡμιπαραλύτων μελῶν του, ἔφθασε πρὸ τοῦ Γκάντι καὶ τοῦ ἐρράντισε τοὺς πόδας μὲ χυμὸν ἰνδοκάρπου: ἀρχαιότατος τύπος διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Ἰνδοὶ ἐκφράζουν εἰς τὸν ἀφικνούμενον ξένον τὴν χαρὰν τῆς ψυχῆς των διότι τὸν ὑποδέχονται εἰς τὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ των.

Τὰ ἐξ Ἀχμενταμπάντ λαμβανόμενα τηλεγραφήματα, μεταδίδοντα τὰς ἀνωτέρω καὶ ἄλλας λεπτομερείας, δὲν ἀναφέρουν περισσότερα ἐν σχέσει μὲ τὴν συνέχειαν τοῦ ταξειδίου τῆς συνοδείας. Οἱ «μάρτυρες» συνεχίζουν τὴν πορείαν των, χωρὶς κανένα ἐπεισόδιον νὰ διαταράξῃ αὐτήν. Πιστεύεται ὅτι, διανύοντες δέκα μίλια τὴν ἡμέραν, θὰ δυνηθοῦν νὰ φθάσουν εἰς τὰς πύλας τῆς Γιαλαμπούρ, τοῦ τελικοῦ σταθμοῦ των, μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας.

Ἂν ὅμως δὲν συνέβησαν ἐπεισόδια κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν προσκυνητῶν εἰς τὸ Ἀχμενταμπάντ, δὲν συνέβη τὸ ἴδιο καὶ εἰς τὴν Βομβάην. Πράγματι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γκάντι, οἵτινες εἶναι πολυάριθμοι εἰς τὴν πόλιν ταύτην, διέσχισαν αὐτὴν ἐν θορυβώδει διαδηλώσει, κραυγάζοντες ἐναντίον τοῦ βρετανικοῦ καθεστῶτος. Δύο χιλιάδες σπουδασταὶ παρήλασαν, κατὰ φάλαγγα, ἀνευφημοῦντες τὸν Γκάντι καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη ἀμέσως συλλαβοῦσα τοὺς μᾶλλον θορυβοποιούς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς
Κυριακῆς
εἰς τὴν
"Πρωΐαν„
Πρίγκηπος
Νιεμίνιωφ
Ἀναμνήσεις
ἑνὸς
Διπλωμάτου

Αἱ συνομιλίαι του μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Ἀντάντ.

Ἄγνωστοι σελίδες τῆς προσφάτου διπλωματικῆς μας ἱστορίας.

Εἰς τὴν
"Πρωΐαν„
Ἀπὸ
τῆς προσεχοῦς
Κυριακῆς

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

> **«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»**
> (Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Ἡ διάσωσις τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα τῶν Τούρκων ἦτο καθῆκον ἀνθρωπισμοῦ. Διατὶ αἱ Δυνάμεις ἀφῆκαν εἰς μόνην τὴν Ἑλλάδα τὸ βάρος τοῦ καθήκοντος τούτου;

Καὶ εἰς μίαν συγκινητικὴν προσωποποίησιν, ἐν τῷ λόγῳ του, ὁ Ν. Στράτος παρουσιάζει τὸν Ἕλληνα φρουρὸν τῆς Τσατάλτζας —χωρικόν, φέροντα τὴν στολὴν τοῦ εὐζώνου—, ὅστις ἔφθασεν ἐκεῖ γεμᾶτος λάσπην ἀπὸ τὸν μακρὸν δρόμον, λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ κυνηγητὸ τῆς νίκης, μὲ ματωμένα τὰ τσαρούχια. Ἔχει διαταγὴν νὰ λέγῃ εἰς τὸν διαβάτην:—Δὲν φρουρῶ μόνον τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, φυλάγω ἐδῶ σκοπὸς μπροστὰ στὴν Πόλη, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλανᾶται ἡ σκιὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, φυλάγω ἐδῶ σκοπὸς μὲ καθημερινὸ τὸ ὅραμα τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλῆ τοῦ παραμυθιοῦ μας, μὲ τὸ ὅραμα τοῦ Αὐτοκράτορος, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ὑπῆρξε μαρτύριον, ἀλλὰ καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἔθνους. Εἶμ' ἐδῶ ὁ ἀγγελιαφόρος ὄχι μόνον τῆς ἑλληνικῆς νίκης, ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία μοῦ ἔταξεν ὡς ἀποστολὴν νὰ ξαναζωντανέψω τὸν Μαρμαρωμένον Βασιλῆαν, εἰσπηδῶν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ἡ ὁποία μέλλει νὰ ξαναγίνῃ πρωτεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Αἱ ἐπευφημίαι τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ὑπῆρξαν ὁμόθυμοι· ὁ στρατηγὸς Δαγκλῆς, ἐν ὀνόματι τῆς βενιζελικῆς μειοψηφίας, συνεφώνησε πλήρως: — ἡ μεγάλη φωνὴ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Αἱ πανηγυρικαὶ αὗται δηλώσεις δὲν ἔγιναν ἄλλου νοηταί, ἢ ἔγιναν παρὰ πολὺ νοηταί:— Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία! Ἡ Κωνσταντινούπολις πρωτεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας!

Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀπέκρουσε τὴν ἀποστολὴν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἔκαμε τὴν 12ην Μαρτίου νέας προτάσεις:

Παρῃτεῖτο τῆς προτάσεως περὶ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Προέβαινεν ἀμέσως εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ὡς ἑξῆς:—Ἄφινε τὴν Θράκην εἰς τὴν Ἑλλάδα, πλὴν εὐθυγραμμίσεώς τινος τῶν συνόρων·—ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ ἐξεκενοῦτο ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ τὰ Στενὰ τῶν Δαρδανελλίων θ' ἀφωπλίζοντο·—ἡ περιοχὴ τῆς Σμύρνης, πλὴν τῆς πόλεως τῆς Σμύρνης, θὰ ἐξεκενοῦτο ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, καὶ θὰ ἀπετέλει αὐτόνομον ἐπαρχίαν ὑπὸ Χριστιανὸν διοικητήν·— ἡ Σμύρνη, μὲ ἑλληνικὴν φρουράν, θὰ ἐγίνετο ἐλεύθερος λιμήν.

Αἱ Δυνάμεις προσέφερον τὴν μεσολάβησίν των ἐπὶ τῶν βάσεων αὐτῶν· διότι αὐτὰ μόνον βάσεις εἶναι· καὶ κατέρχεται κανεὶς βαθμίδα μὲ βαθμίδα ἐκ τῶν Σεβρῶν πρὸς τὴν Λωζάννην.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ στρατηγὸς Παπούλας, ὅστις εἶχε καταλάβει πρὸς στιγμὴν τὸ Ἀφιὸν-Καραχισσὰρ ἀπεκρούσθη πάλιν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὰς θέσεις τῆς ἀφετηρίας του· ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ κατέστησεν ἀδιαλλάκτους τοὺς Κεμαλικούς· ἐπρόκειτο ν' ἀποκηρύξουν τὸν ἐν τῇ Διασκέψει τοῦ Λονδίνου ἀντιπρόσωπόν των Μπεκὶρ Σαμῆ· διῃσθάνοντο κάποιαν ἐνθάρρυνσιν εἰς τὰς πρώτας συνομιλίας τοῦ Μπεκὶρ Σαμῆ βέη μετὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ἦτο δύσκολον, μετὰ μίαν ἀποτυχίαν, νὰ δεχθῇ μεσολάβησιν ἐπὶ βάσεων, αἵτινες ἀναμφιβόλως ἔμελλον νὰ λυγίσουν περισσότερον, διότι μερικαὶ μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δὲν ἐζήτουν πλέον ἄλλο παρὰ πῶς νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἐκκένωσις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐδημιούργει κίνδυνον νὰ παραδοθοῦν οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ εἰς τὴν μανιώδη ἐκδίκησιν τῶν Τούρκων. Μετὰ τὸ ἱστορικὸν δικαίωμα, ἐκράτει τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖ τὸ ἀδελφικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν καθῆκον.

Ἐδόθη εὐκαιρία διὰ δύο ἀκόμη ἱστορικὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων, τὴν 5ην καὶ 8ην Ἀπριλίου 1921.

Ἠκούσθη κατ' αὐτὰς γλῶσσα πολὺ διάφορος τῆς ἐν Λονδίνῳ ὁμιλουμένης.

Ὑπέμνησαν τὴν ἐξοντωτικὴν πολιτικὴν τῶν Τούρκων, τὴν ἀκολουθουμένην ἀπὸ τῆς Νεοτουρκικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1908 καὶ προγενέστερον ἀκόμη, ἀπὸ τῶν σφαγῶν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀρμενίας. Ὁ Κεμαλισμὸς ἦτο ὁ ἄμεσος διάδοχος τοῦ Χαμιτισμοῦ. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ καθίστατο βιαιοτέρα ἐφόσον προσήγγιζε πρὸς τὸν σκοπόν της καὶ παρατεταμένη κραυγὴ πόνου ἠκούετο ἐξ ὅλης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἡ Ἑλλάς; Ἡ ἐκκένωσις θὰ ἔδιδε προφανῶς τὸ σύνθημα εἰς γενικὴν σφαγήν· ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ νίψῃ τὰς χεῖρας;

Ἐξεφωνήθη μακρὸς λόγος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας κ. Τσουκαλᾶ. Ἀφίνων κατὰ μέρος τὴν Χαμιτικὴν περίοδον, ἀνέφερε τὰς τέσσαρας περιόδους, καθ' ἅς, ἀπὸ τῆς Νεοτουρκικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1908, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐφήρμοσε τὴν πολιτικὴν τῆς μεθοδικῆς ἐξοντώσεως τῶν Χριστιανῶν, Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων: 1908—1912 κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μποϋκοτάζ· 1912—1914 κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους μέχρι τῆς κρίσεως τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1914· 1914—1918 κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου, μετ' ἰδιαζούσης δὲ βιαιότητος κατὰ τὸ 1917—1918 μέχρι τῆς ἀνακωχῆς· ἡ τετάρτη περίοδος εἶναι ἡ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸν Κεμαλισμόν.

Ἀνέφερεν ἀκολούθως τοὺς διαφόρους τρόπους διωγμῶν: — ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1915, ἡ κατάργησις ὅλων τῶν προνομίων, ὧν ἀπήλαυον ἕως τότε τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἐφεξῆς δὲν ὑπήγοντο ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Πατριαρχείου·—κατόπιν, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, οἱ Χριστιανοὶ ἐκαλοῦντο εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἐδεκατίζοντο εἰς τὰ τάγματα ἐργασίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθη μέγας ἀριθμὸς νέων·—ἐκτοπίσεις καθ' ὁμάδας, ἰδίως τὸν Μάρτιον τοῦ 1915, τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως καὶ τῶν Δαρδανελλίων·—τῷ 1917, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Βαΐων αἱ σκληραὶ σκηναὶ τῶν ἐκτοπίσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν Κυδωνιῶν (Ἀϊβαλῆ).

Ὑπελόγισεν 700.000 ἐκτοπίσεις κατὰ Μάϊον-Ἰούνιον τοῦ 1914, δηλαδὴ εἰς εἰρηνικὴν περίοδον. Εἷς Τοῦρκος ὑπουργός, ὁ Δαμὰτ Φερὴτ Πασᾶς ὡμολόγει ὅτι ἔγιναν 550.000 ἐκτοπίσεις καὶ ἄφινε νὰ νοηθῇ ὅτι ἔγιναν περισσότεραι, μεμφόμενος διὰ τὰς ὠμότητας αὐτὰς τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1919 εἷς ἀνώτερος Τοῦρκος ὑπάλληλος ἔλεγε: «Πᾶσα κίνησις τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς Τουρκίας θὰ ὠθήσῃ τοὺς Τούρκους ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν καὶ θὰ προσκρούσῃ ἐπὶ τῆς ἐσκεμμένης ἀντιστάσεώς των, τῆς ὁποίας πρῶτον ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι γενικὴ καὶ ἀμείλικτος σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν». Ἐκεῖ βαίνουν τὰ πράγματα.

Ἐν συνόψει, πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου Χριστιανῶν ἀπωλέσθησαν ἤδη τοιουτοτρόπως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ὁ βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας ὑπέμνησε προσέτι ὅτι ὑπῆρχον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, πρὸ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, 25.000.000 κατοίκων· σήμερον ὑπάρχουν ἐν ὅλῳ 5—6 ἑκατομμύρια. Ἂς κρίνῃ κανεὶς ἐξ αὐτοῦ τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τὸ συντελεσθὲν κατὰ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων.

Καὶ συνεπέραινε: «Ἡ Ἁγία Γραφὴ λέγει: «Ὑπὲρ πᾶσαν ἀσπίδα καὶ λόγχην ἡ δικαιοσύνη πολεμήσει ὑπὲρ ἡμῶν». — Ἀλλ' ἂν δι' ἡμᾶς μόνους σιγᾷ ἡ θεία δίκη, θὰ φωνάζωμεν, διὰ νὰ μᾶς ἀκούσῃ ὁ κόσμος ὅλος: «Μετὰ τῆς δικαιοσύνης θὰ πολεμήσουν ὑπὲρ ἡμῶν ἡ ἀσπὶς καὶ ἡ λόγχη...».

Ἡ Συνέλευσις ἐψήφισεν ὁμοφώνως τὴν ἑξῆς ἡμερησίαν διάταξιν, ἥτις εἶναι προκήρυξις ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Οἰκουμένην: «Ἡ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, βλέπουσα τὸ συστηματικὸν σχέδιον ἐξοντώσεως τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, τὸ ἀκολουθούμενον ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, καταγγέλλει ἐπισήμως πρὸς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὰς ἀνηκούστους ταύτας ὠμότητας καὶ δηλοῖ ἐντονώτατα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις ἀδυνατεῖ πλέον ν' ἀνεχθῇ τὴν παραμονὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τοιοῦτον ζυγὸν ἀφοῦ ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε Τουρκικαὶ Κυβερνήσεις ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι νὰ κυβερνήσουν πληθυσμοὺς ἄλλης φυλῆς καὶ ἄλλου θρησκεύματος, αἱ δὲ ἀπάνθρωποι μέθοδοι αὐτῶν ἀτιμάζουν τὴν σύγχρονον ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμόν».

Εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος αὐτή· ἔρχεται ὡς ἀπήχησις τῆς φωνῆς τοῦ Κλεμανσὼ καὶ τῆς φωνῆς τῶν μεγάλων φιλελλήνων τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀνεξαρτησίας.

Καθῆκον ἀνθρωπισμοῦ! διατὶ ἀφῆκαν τὴν τιμὴν αὐτὴν εἰς μόνην τὴν Ἑλλάδα; Διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν διὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου; Θὰ ἦτο ἀθλιότης.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ὑποστήριξις τῆς Ἀγγλίας. — Ἡ ἀντίθεσις τῆς Ἰταλίας. Ἡ Γαλλία παραβαίνουσα τὰς φιλελληνικὰς παραδόσεις.

Ὁ Δ. Γούναρης χαιρετῶν τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν πρὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐψάλη δοξολογία, πρὶν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Μικρασιατικὸν Μέτωπον.

Ὅσοι θέλετε νὰ λάβετε δωρεὰν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ντριὼ
Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
κρατεῖτε καθημερινῶς τὰ δελτία τῆς "Πρωΐας„
τὰ σημειούμενα δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἔφθασεν ἤδη εἰς σημεῖον, κατὰ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ τύχη της. Μετὰ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ στάσις τοῦ κ. Μπριὰν καὶ τὰς ὁποίας μάτην προσεπάθησε νὰ ἐξομαλύνῃ ὁ κ. Μακντόναλντ, ὁ κ. Ταρντιέ, μεταβὰς ὁ ἴδιος εἰς τὸ Λονδῖνον, πρώτην φορὰν μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς προτέρας του κυβερνήσεως, ἔσχε χθὲς μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἄγγλου Πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν, ὅπου διέρχεται ὁ τελευταῖος τὰς Κυριακάς του. Εἰς τὴν ἤρεμον ἐκείνην ἀτμόσφαιραν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διευκρινισθοῦν πολλὰ πράγματα καὶ νὰ ἐξευρεθῇ μία λύσις ἱκανοποιοῦσα τὸ παγκόσμιον Κοινόν. Διότι ἐλησμονήθη ἴσως εἰς τὸ Λονδῖνον ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Διάσκεψις διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν θαλασσίων ἐξοπλισμῶν, μετὰ τὰς προγενεστέρας, καθ' ἃς ἀσήμαντα μᾶλλον ἐσημειώθησαν ἀποτελέσματα, δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν οὔτε τῆς Ἀγγλικῆς, οὔτε τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' εἰς τὴν ὁσημέραι ἐντονωτέραν πίεσιν τῶν λαῶν ἐπὶ τῶν κυβερνήσεών των ὅπως αὗται συνεννοηθοῦν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον, οὕτως ὥστε τὰ ἀναρίθμητα δισεκατομμύρια, τὰ ὁποῖα δαπανοῦν ἐναμίλλως τὰ μεγάλα πολιτισμένα κράτη διὰ στρατούς, στόλους καὶ ἀεροπορίαν, νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μέσων εὐημερίας καὶ προόδου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐπανάληψιν τῶν συζητήσεων εἰς τὴν Διάσκεψιν θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἡ πραγματικότης αὐτὴ δὲν ἐλησμονήθη ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους συζητητάς.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἠπείρου, πρὸς ἵδρυσιν Συνδέσμου διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ ῥεύματος τῆς ἀστυφιλίας καὶ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ χωρίου, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Ὁ κ. Καλεύρας συνεκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τοὺς ἐμπόρους, τὰ ἐπιμελητήρια τοὺς διανοουμένους, τοὺς δημοτικοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοὺς ἀνωτέρους δημοσίους λειτουργούς. Καὶ ἀσφαλῶς αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν τὸν πρῶτον πυρῆνα ἑνὸς τοιούτου Συνδέσμου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐννοηθῇ, ἐὰν πρόκειται νὰ μὴ μείνωμεν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οὐτοπίας, ὅτι ὁ χωρικὸς δὲν θὰ πεισθῇ οὔτε ἀπὸ λόγους, οὔτε ἀπὸ συνδέσμους ἀστῶν, οὔτε ἀπὸ διαλέξεις καὶ ἐγκυκλίους νὰ μὴ ἔχῃ ὡς ὄνειρον τὴν κάθοδον εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νέων μικροαστικῶν παρασίτων. Μόνον ὅταν τὸ χωριό του ἀποκτήσῃ συγκοινωνίαν, ἀσφάλειαν, ἰατρόν, σχολεῖον, στοιχειώδη μέσα ψυχαγωγίας, καὶ ἐν γένει ὅταν γίνῃ κατοικήσιμον ἀπὸ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν, θὰ παύσῃ νὰ τρέχῃ πρὸς τὰ ἀστικὰ κέντρα. Καὶ διὰ ν' ἀποκτηθοῦν ὅλ' αὐτὰ ἀπαιτεῖται μακρὰ ἐργασία καί, πρὸ πάντων, ἀποσυγκέντρωσις.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ ἐνέργεια διὰ τὴν ἐπίτευξιν κοινῶν σιδηροδρομικῶν τιμολογίων διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας μεταφορὰς εἶνε κάτι, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἤδη κανονισθῇ. Ποτέ, ἐν τούτοις, δὲν εἶναι ἀργά διὰ νὰ γίνῃ ὅ,τι εἶναι ὀρθὸν καὶ ἀμοιβαίως συμφέρον καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ σχετικαὶ ἐν Βελιγραδίῳ συζητήσεις θὰ ἔχουν ταχὺ καὶ εὐχάριστον πέρας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἀπησχόλει τὴν Κυβέρνησιν σοβαρῶς καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς σιδηροδρομικῆς συνδέσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐπανειλημμένως συνηγορήσαμεν. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποκτήσῃ μίαν σταθερὰν σιδηροδρομικὴν πολιτικήν, ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικήν καὶ νὰ καθορίσῃ ποῖα τὰ προέχοντα καὶ μᾶλλον ἐπείγοντα σημεῖά της. Ἀναμφισβητήτως δὲ ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων μὲ τοὺς Βουλγαρικοὺς εἶνε ἐκ τῶν πρώτων.

ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ

Κατὰ τὰς τελευταίας πυρκαϊὰς ποὺ ἐποίκιλαν τὴν νυκτερινὴν ἀνίαν τῆς πρωτευούσης, δὲν διεπιστώθησαν μόνον, διὰ χιλιοστὴν φοράν, αἱ ἐλλείψεις τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ καὶ ἀνυπαρξία ὕδατος εἰς τὰ κλειδιά μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Οὔλεν ἐκόσμησε τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους. Ἡ παρὰ τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν κρήνη δὲν εἶχε σταγόνα ὕδατος καθὼς ἐπίσης καὶ δύο κρῆναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἔλλειψις αὐτὴ καταντᾷ ἐγκληματικὴ διότι ὄχι μόνον δὲν παρέχει κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν τῶν πυρκαϊῶν τὸ ὕδωρ ποὺ χρειάζεται, ἀλλὰ καθυστερεῖ καὶ τὰ βυτία τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας τὰ ὁποῖα εἰς μάτην ἀναζητοῦν ὕδωρ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει. Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον εἶνε καιρὸς νὰ ἐπέμβῃ, διότι αἱ παραλείψεις αὗται ἀποτελοῦν τραγικὸν ἐμπαιγμὸν κατὰ τοῦ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

κοινοῦ, ποὺ τόσον ἀκριβὰ πληρώνει τὸ ἀνύπαρκτον αὐτὸ νερό, εἰς στιγμὰς ἐκτάκτως τραγικάς.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙΝ Μία ἑβδομὰς παρῆλθε μετὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας περὶ τοῦ καλῶς βαδίζειν εἰς τοὺς δρόμους. Καὶ οὐδέποτε ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶδε τόσην ἀναρχικότητα πηγαινοερχομένων καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων διαβατῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περίφημα ἐκ χαλκοῦ σήματα τὰ ὁποῖα ἐκαρφώθησαν ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου εἰς τὴν διασταύρωσιν Σταδίου καὶ Αἰόλου, οἱ Ἀθηναῖοι σταματοῦν τὰ βλέπουν καὶ ψιθυρίζουν... «Κρῖμα στὸν ὡραῖο μπρούτζο».

Διὰ τὴν διδαχὴν τοῦ δεξιὰ βαδίζειν, χρειάζονται κύριε Νάσκο ἀστυφύλακες, ὅπως καὶ διὰ τὰ αὐτοκίνητα. Ἢ καὶ οἱ ἴδιοι ποὺ ὑπάρχουν διὰ τὰ τελευταῖα.

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ Ὅσοι μετέβησαν χθὲς εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ «Ἀθηναίου» ὅπου ὡμίλησεν ὁ κ. Σάσσεμπαχ, ὑπέστησαν χωρὶς μεμψιμοιρίας τὴν σωματικὴν ἔρευναν τὴν ὁποίαν ἤσκησεν εἰς τὴν εἴσοδον ἡ Ἀστυνομία. Μερικοὶ βεβαίως ἐδυστρόπησαν καὶ ἠρνήθησαν νὰ δεχθοῦν τὴν ψηλάφησιν τοῦ χωροφύλακος. Ἡ εἴσοδος δὲν τοὺς ἐπετράπη καὶ δικαίως. Ἦσαν ὀλίγοι βεβαίως, καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ «Ἀθηναίου» καὶ ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ Μουσείου ὑπαίθριον καφενεῖον. Κατὰ τὴν γνώμην μας, τοὺς ἀρνηθέντας τὴν σωματικὴν ἔρευναν ἔπρεπε νὰ ψηλαφήσῃ ἀναγκαστικῶς ὁ χωροφύλαξ. Διότι οἱ ἄλλοι ποὺ τὴν ὑπέστησαν ἦσαν οἱ ἀθῷοι.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΑΘΗΝΩΝ — ΛΑΡΙΣΗΣ Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, παρ' ὀλίγον καὶ θὰ ἐσημειοῦτο νέον δυστύχημα εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Λαρίσης, λόγῳ βλάβης ἑνὸς τμήματος τῆς γραμμῆς. Χάρις εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ ὁδηγοῦ τῆς ἁμαξοστοιχίας τὸ δυστύχημα προελήφθη καὶ ἐσημειώθη μόνον τρίωρος καθυστέρησις τῆς ἁμαξοστοιχίας. Νομίζομεν ὅτι τόσον τὸ τραγικὸν δυστύχημα ποὺ συνέβη πρὸ ἡμερῶν, ὅσον καὶ αὐτὸ ποὺ ἀσφαλῶς θὰ συνέβαινεν ἂν ἡ προσοχὴ τοῦ ὁδηγοῦ ἦτο κάπως ἠλαττωμένη, θὰ πείσουν τοὺς ἁρμοδίους νὰ λάβουν ὡρισμένα ἄμεσα καὶ γενναῖα μέτρα, μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ ἐνδεχομένου, εἰς ὡρισμένα τοὐλάχιστον σημεῖα, χαράξεως νέας γραμμῆς. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὐτὴ εἰς τὴν μόνην συγκοινωνιακὴν γραμμὴν ποὺ ἑνώνει τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ ἐξωτερικόν, κατάστασις ἡ ὁποία εἶνε προωρισμένη νὰ καταστῇ ἐπιζήμιος καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον ἑνὸς μεγάλου τμήματος τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν γενικώτερον μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Αἱ πρόχειροι ἐπισκευαί, μέτρα τῆς πρώτης στιγμῆς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καθησυχάσουν τὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις ἤρχισεν ἐκδηλοῦσα σοβαρωτάτας ἀνησυχίας, οὐχὶ νομίζομεν ἀδικαιολογήτως, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ δημιουργήσουν ψυχολογίαν ἱκανὴν νὰ νεκρώσῃ τὴν κυριωτέραν συγκοινωνιακὴν γραμμὴν τῆς χώρας.

Ο ΤΕΝΕΚΕΣ Εἰς ἄλλην ἐποχήν, οἱ νέοι κληρωτοὶ ἔφερον εἰς τὸ καινουργὲς πηλήκιόν των τὸ ἐθνικὸν ἔμβλημα, κεντητὸν εἰς τὴν μετώπην. Οἱ νέοι κληρωτοὶ ποὺ ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τοὺς δρόμους, ἔχουν τὸ ἔμβλημα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀπὸ φρεσκογαλισμένον τενεκέν.

Μπράβο λοιπὸν καὶ τοῦ τενεκέ.

ΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΘΟΥΝ ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἔχει πρὸ χρόνου δι' ἐγκυκλίου τῆς ζητήσει ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν νὰ τῆς ἀποστέλλωνται διάφορα πειστήρια ἐγκλημάτων ἢ ἄλλα τεκμήρια, ἐργαλεῖα, φωτογραφίαι, σκεύη κλπ., διὰ νὰ πλουτίζεται δι' αὐτῶν τὸ ἐγκληματολογικὸν μουσεῖον τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τροφοδοτῆται ἀπὸ τὰ περιστατικὰ τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς μόνον. Ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία καὶ ἰδίως τῶν μεγάλων ἐπαρχιακῶν κέντρων, πρέπει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μουσείου αὐτοῦ, χρησιμωτάτου, καθὼς ἀντιλαμβάνονται ὅλοι, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν. Εἴμεθα μάλιστα τῆς γνώμης, καὶ ὅταν ὑπάρχουν ἐργαλεῖα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα εἰς διπλοῦν, χρησιμοποιούμενα ἀπὸ ἐγκληματίας κατὰ τὴν διάπραξιν διαφόρων ἀδικημάτων, νὰ φυλάσσωνται διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν μουσεῖα καὶ εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς ἀστυνομικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο πρέπει σοβαρῶς νὰ προσέξουν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διότι μέχρι σήμερον, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως συντονισμοῦ εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους, πλεῖστα σοβαρώτατα καὶ ἐνδιαφέροντα τεκμήρια ἐχάθησαν, πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν ἐκπαιδευομένων.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ Ὁ νομὸς Ρεθύμνης καὶ ἰδίως ἡ ὁμώνυμος ἐπαρχία, τρομοκρατεῖται, ἀπὸ διετίας, ὑπὸ τοῦ ληστοῦ Λούκα, τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Τζατζᾶ τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν πολλαπλῶν ἄλλων ἐγκλημάτων ἅτινα ἔχει διαπράξει, ἐξώντωσε διαδοχικῶς ὁλόκληρον οἰκογένειαν ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως τῶν Ρουστίκων, ἔνθα ἑδρεύει ἀστυνομικὸν τμῆμα. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ἐφόνευσε, διὰ λόγους ἐκδικήσεως καὶ τὸ τελευταῖον μέλος τῆς οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν εἶχε προγράψει! Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ληστής, καταδικασθεὶς πρό τινων ἐτῶν ἐπὶ ληστείᾳ εἰς τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν, κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῶν φυλακῶν Καλαμίου, νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ διαμείνῃ ἐπί τινα καιρὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἀκολούθως νὰ κατέλθῃ ἐκ νέου ἀνενόχλητος εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου συνεχίζει τὴν ἐγκληματικήν δρᾶσιν του. Ἂν εἴχομεν δημοσίαν ἀσφάλειαν τῆς προκοπῆς καὶ ἂν αἱ φυλακαὶ δὲν ἠνοίγοντο κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν καταδίκων, δὲν θὰ παρουσιάζοντο ἀναμφιβόλως τοιαῦτα κρούσματα, ἐκθέτοντα τὸ γόητρον τοῦ Κράτους εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Η „ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ„ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ μᾶζα τῶν φοιτητῶν ὅμως ἠκολούθησε κατὰ πόδας τοὺς ἀστυφύλακας, κατορθώσασα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα. Ἡ ἐπίθεσίς των θὰ ἀπέληγεν εἰς σοβαρὰν σύγκρουσιν, ὅταν ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος ἀπέλυσε τοὺς συλληφθέντας ἔναντι ἐγγυήσεως πέντε λιρῶν, συστήσας εἰς τοὺς διαδηλωτὰς νὰ ἀπόσχουν πάσης βιαιοπραγίας πρὸς ἀποφυγὴν συρράξεων.

Τὸ πλῆθος τῶν φοιτητῶν ἐπανεστράφη τότε πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ὅπου συνεκρότησεν αὐτοσχέδιον διαδήλωσιν πρὸ τοῦ Δημαρχείου καὶ ἐπεχείρησαν νὰ καταβιβάσουν τὰς βρεταννικὰς σημαίας, αἵτινες εἶχον ὑψωθῆ λόγῳ ὑποδοχῆς ὀργανωθείσης πρὸς τιμὴν τοῦ κυβερνήτου σὲρ Φρέντεριξ Σάϋκς. Ἡ ταχεῖα ἐπέμβασις τῆς δημοσίας δυνάμεως, ὅμως, διεσκόρπισε τοὺς διαδηλωτάς.

Ἄλλαι ταραχαὶ συνέβησαν πρὸ τῶν γραφείων τῶν «Τάϊμς τῶν Ἰνδιῶν», οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας διεξῆγαγον σφοδροτάτην πολεμικὴν κατὰ τοῦ κινήματος τοῦ Γκάντι. Τὰ παράθυρα καὶ ἡ πόρτες τῶν γραφείων τῆς ἐφημερίδος συνετρίβησαν διὰ λιθοβολισμῶν. Ἐκεῖθεν οἱ φοιτηταὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν προθηκῶν τῶν καταστημάτων καὶ τῶν κατοικιῶν Εὐρωπαίων εἰς τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Καλκούττας τηλεγραφεῖται ὅτι τόσον εἰς τὴν πόλιν, ὅσον καὶ εἰς ὅλην τὴν βιομηχανικὴν περιφέρειαν ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν τῆς καννάβεως καὶ τοῦ βάμβακος ἐπεξετάθη. Πεντήκοντα καὶ πλέον χιλιάδες ἐργάται ἀπέσχον τῆς ἐργασίας. Πεντακισχίλιοι ἀπεργοὶ ἐπολιόρκησαν τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ διελύθησαν μόνον κατόπιν λυσσαλέων ἐφόδων τῶν ἀστυνομικῶν. Θορυβωδέστεραι διαδηλώσεις ἐπανελήφθησαν, ἀλλ' εὐτυχῶς μέχρις ὥρας χωρὶς θύματα.

Ὡρισμένοι βρεταννικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν τὰς ἀπεργίας τῆς Καλκούττας εἰς τὴν ὑποστήριξιν ὁμίλου χρηματιστῶν «μπαισσιέδων», οἱ ὁποῖοι ἐπώλησαν εἰς τὰ ἀνοικτά, ὑπολογίζοντες ἐπὶ τῆς πτώσεως τῶν ἀξιῶν τοῦ βάμβακος καὶ τῆς καννάβεως. Οἱ κερδοσκόποι αὐτοὶ ὑποστηρίζουν οἰκονομικῶς τοὺς ταραξίας καὶ προκαλοῦν τὰς ταραχάς. Ἀλλὰ ἡ ἐξήγησις αὐτὴ φαίνεται πολὺ ἀφελής.

Παρὰ τὴν ἔντασιν τὴν ὁποίαν, καθὼς προμηνύεται, θὰ λάβῃ τὸ Γκαντικὸν κίνημα, ὁ ἀντιβασιλεὺς οὐδὲν ἔλαβε μέχρις ὥρας κατασταλτικὸν μέτρον. Ἐγνώσθη μόνον ὅτι, κατόπιν διαταγῆς τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῶν ἰνδικῶν στρατευμάτων, ἕνα σύνταγμα Ἰνδῶν «σὶχ», ἑδρεῦον εἰς Μπαρούδαν, διελύθη, διότι εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁπλιτῶν εἶχεν ἐκδηλωθῆ στασιαστικὸν κίνημα.

Τὰ «Χρονικά», ὄργανον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανινδικοῦ Συνεδρίου ἐν Βουβάη, συνοψίζουν ὡς ἑξῆς τὴν κατάστασιν:

«Ὁ πόλεμος ὑπὲρ τῆς ἰνδικῆς ἀνεξαρτησίας ἤρχισεν. Ὅλοι ὀφείλουν νὰ συμμετάσχουν».

Τὰ σκυλλάκι' ἡ ἀγγάρεια

Κάποτε οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν κι' αὐτό. Πρὶν ἡ ἀκόμη βάλλουν στὴν ἀγγάρεια τὰς φυσικὰς δυνάμεις, τὸν ἠλεκτρισμό, τὴν φωτιὰ μέσῳ τοῦ ἀτμοῦ, δὲν περιωρίζοντο εἰς τὴν πλατωνικὴν μόνον φιλίαν τοῦ σκύλου, ἀλλὰ τὸν ἐχρησιμοποιοῦσαν δι' ἄλλας πρακτικωτέρας ἐξυπηρετήσεις, νὰ σέρνῃ τὰ καρροτσάκια τῶν γαλακτοπωλῶν, παραδείγματος χάριν, ὅπως ἀκόμη εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, καὶ ἰδίως νὰ γυρίζῃ τοὺς πελωρίους τροχοὺς τῶν ψησταριῶν εἰς τὰ ἀχανῆ τζάκια τῶν πανδοχείων καὶ τῶν μαγειρείων τῶν φεουδαρχικῶν πύργων.

Τὸ μαρτύριον αὐτὸ τῶν σκύλων ἦτο τρομερόν, διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀέναον γύρισμα τοῦ τροχοῦ, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν κλεισμένοι, ὅπως μερικὰ καναρίνια εἰς τροχοειδῆ κλουβιά, εἶχαν τὸν πειρασμὸν τῶν ψηνομένων κρεάτων, ἡ κνῖσα τῶν ὁποίων τοὺς ἐγαργαλοῦσε διαρκῶς.

Ἔκτοτε τὰ πράγματα ἐβελτιώθησαν κάπως, ἀλλὰ ἡ ἀγγάρεια δὲν κατηργήθη. Διότι τί ἄλλο παρὰ ἀγγάρεια εἶνε ἡ ὑποχρεωτικὴ ἔξοδος τῶν σκύλων εἰς τακτικὰς ὥρας παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν κυρίων των, καὶ ἰδίως τὸ ἀνθρωποειδὲς ντύσιμό τους; Κακόμοιροι σκύλοι! Οἱ ἄνθρωποι καταρῶνται ἀρκετὰ συχνὰ τὸν γενάρχην των Ἀδάμ, διὰ τὴν ἀτασθαλίαν του, συνέπεια τῆς ὁποίας ἦτο ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς... Οἱ σκύλοι θὰ πρέπει νὰ καταρῶνται τὸν πρῶτον ἀγριόσκυλον ὁ ὁποῖος ἐδελεάσθη ἀπὸ τὰ ἀπορρίματα τῆς τροφῆς τῶν πρώτων ἀνθρώπων, καὶ ἐδέχθη νὰ γίνῃ ὑποτελής των!... Τί ἐκέρδισε; Ὀλίγιστα γλυμμένα κόκκαλα, πολλὲς κλωτσιές, συχνὰ μιὰν ἁλυσίδα, κάποτε ἕνα παλτό, καὶ πολὺ σπάνια τὴν πραγματικὴν ἀγάπη.

Τί ἔξαφνα κερδίζει ὁ Ντίκ, ἀγαθὸ μπουλτὼκ φυλακισμένο εἰς κάποιο ὑπόγειο; Ἐὰν ἦταν ἐλεύθερος θὰ τριγυρνοῦσε τώρα σὲ κάποιο δάσος, βρίσκοντας τὴν τροφή του ὅπως τόσα ἄλλα ζῷα, ἀντὶ νὰ τὴν περιμένῃ εἰς μάτην, καὶ νὰ βροντοκοπᾷ τὴν θύρα ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ. Τὴν νοσταλγικὴν πεῖναν του —ἢ τὴν πειναλέαν νοσταλγίαν του— ποικίλλουν τὰ ἀναρίθμητα φὸξ καὶ τσάρλεστον τοῦ ὕπερθεν ντάνσιγκ, καὶ ἡ βλασφημίες τῶν ἐνοίκων τοῦ ξενοδοχείου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ κύριός του. Τὰ ἡμερονύκτιά του διέρχεται μεταξὺ τῶν παλαιῶν μπαούλων, τὰ ὁποῖα περιποιεῖται κατὰ τὸν ἴδιον τοῦ τρόπον, καὶ τῆς ἀναμονῆς ὀλίγων κοκκάλων ποὺ δὲν ἔρχονται.

«Ἔγινε, λέει, σκύλος ἀπὸ τὸ κακό του» λέει μιὰ παροιμία. Καὶ πῶς εἶνε ὁ Ντὶκ σκύλος, τί κερδίζει; Κανένας δὲν τὸν λογαριάζει!... Ἡ ἐλευθερία δὲν ἔρχεται. Διὰ τοὺς σκύλους, φαίνεται, δὲν εἶνε βγαλμένη ἀπ' τὰ κόκκαλα!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις Λουκᾶ Γεραλῆ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἤνοιξε χθὲς ἡ ἔκθεσις τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου κ. Λουκᾶ Γεραλῆ. Ὁ κ. Λουκᾶς Γεραλῆς—ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα ζωγραφικὰ ταλέντα μας—ἔχει νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ κοινοῦ μὲ ἀτομικήν του ἔκθεσιν ἀπὸ πενταετίας, τώρα δὲ ἐκθέτει σεβαστὴν καὶ ἀξιοσημείωτον σειρὰν ὡραίων πινάκων.

Εἰς τὴν ἐφετεινήν του ἔκθεσιν ὁ κ. Γεραλῆς παρουσιάζει κυρίως ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου, τοῦ ὁποίου κατορθώνει νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ χρώματα διαφανῆ καὶ ἁπλᾶ. Ἐμελέτησε ἐπίμονα τὴν ζωὴν τοῦ χωριοῦ, τοῦ κάμπου καὶ τῆς ἀκρογιαλιᾶς καὶ ἔτσι κατώρθωσε νὰ μᾶς δώσῃ τόσας χαρακτηριστικὰς καὶ πρωτοτύπους συνθέσεις εἰς τὴν φυσικὴν των ἐκδήλωσιν μὲ πολὺ φῶς καὶ μὲ πολλὴν κίνησιν, χωρὶς καμμίαν ἐπίπλασιν. Ἡ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου τὸν ἀπησχόλησε περισσότερον. «Τὸ πότισμα τοῦ ποιμνίου», ἡ «Κρητικὴ μαντινάδα», «Ὁ δρόμος τοῦ χωριοῦ», «Ὁ μυλωνᾶς» καὶ μερικὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ μεγάλα εἶναι ἀπὸ τοὺς καλυτέρους πίνακας τῆς ἐκθέσεως, καθὼς καὶ τὰ μικρότερα ἔργα, συγκινοῦντα μὲ τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν χάριν των, μὲ τὴν φρεσκάδαν, μὲ τὸ χρῶμά των καὶ τὴν διαφάνειαν τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Λουκᾶ Γεραλῆ λείπει ἡ ἀγωνιώδης ἀνησυχία ποῦ τυραννεῖ τοὺς νέους μας καλλιτέχνας. Δὲν ζητεῖ νὰ ἐκπλήξῃ. Ἀναπτύσσει τὴν καλλιτεχνικήν του προσωπικότητα ἐντὸς τῶν νενομισμένων κανόνων τῆς τέχνης, χωρὶς νεοτρόπους ἐκζητήσεις. Ἐκτὸς τῶν συνθέσεων ἀπὸ τὸ ὕπαιθρον καὶ τῶν τοπείων, ὁ κ. Γεραλῆς ἐκθέτει καὶ πολλὰς νατύρ-μόρτ. Εἶναι ἡ εἰδικότης του. Ἰδίως τὰ φροῦτα καὶ τὰ ἄνθη εἶναι ὡραιότατα. Ὁλόδροσα σταφύλια, σῦκα, κεράσια, φράουλες, ρόδια, ροδάκινα, κυδώνια καὶ τριαντάφυλλα, χρυσάνθεμα, ντάλιες, ἀνεμῶνες, ὅλος ὁ πλοῦτος καὶ τὰ στολίδια, ἡ ποίησις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, χαρὰ Θεοῦ. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ζωγράφος τῶν λουλουδιῶν, τῶν φρούτων καὶ γενικὰ τῆς νατύρ μόρτ. Τὴν ἔχει μελετήσει εὐσυνειδήτως, τῆς ἔχει βάλει τὴν ἀτομικήν του σφραγίδα.

Ὁ κόσμος τῶν φιλοτέχνων, ὅστις παρέστη εἰς τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως, περιέβαλε τὸν σεμνὸν καλλιτέχνην μὲ ἐκδηλώσεις συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἔργον του, προϊὸν ἀθορύβου, ἀλλὰ φιλοτίμου καὶ ἐμπνευσμένης προσπαθείας.

Ὁ φιλότεχνος

Αἱ χθεσιναὶ

Ἱπποδρομίαι

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν αἱ χθεσιναὶ ἱπποδρομίαι καὶ μὲ μεγάλην κοσμοσυρροήν. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος κανονική. Πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀπογοητευμένοι μεταξὺ τῶν παικτῶν, διότι ἐκέρδισαν ὀλιγώτερον εὐνοούμενοι ἵπποι ὡς ὁ Χάγκιβ, ὁ Διάβολος, ὁ Μοχάνι. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἱπποδρομίαν συνέβη ἕνα ἀτύχημα εἰς τὸν τζόκεϋ Ὅρμ, ποὺ συνεκίνησε τοὺς παρισταμένους. Ἀκριβῶς 20 μέτρα πρὸ τοῦ τέρματος ὁ Ὅρμ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐσωτερικὴν γραμμήν, συνέθλιψεν ἐλαφρῶς τὸν ἀριστερόν του πόδα μεταξὺ ἵππου καὶ κιγκλιδώματος. Μετεφέρθη ἀμέσως εἰς τὴν κλινικὴν Λιβανοῦ ὅπου τοῦ παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐσημείωσεν ἡ νίκη τοῦ Μοχάνι καὶ τοῦ Σούκα δευτέρου, εἰς τὴν αὐτὴν ἱπποδρομίαν, ὀφειλόμεναι κυρίως εἰς τὴν καλὴν των προπόνησιν. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν σχετικῶς ἱκανοποιητικαί. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν, τὸ μὲν πρῶτον Κρύσταλ Μπὼλ—Χάγκιβ 1057 δρχ. τὸ δὲ δεύτερον Μοχάνι—Λὰ Κάϊγ 476 δρχ. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν πρώτην ἱπποδρομίαν ὑπαξιωματικῶν ἀπόστ. 1500 μ. μετ' ἐμποδίων, ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ ἵπποι. Ἡ ἱπποδρομία διεξήχθη κανονικώτατα, ἐκέρδισε δὲ ὁ Ἀφιὸν μὲ τὸν κ. Τρίκα (92—16), δευτέρα ἡ Φρύνη μὲ τὸν κ. Χρ. Γιαννακούλια (12) καὶ τρίτος ὁ Μαυρόϊκος μὲ τὸν Δ. Δημητρόπουλον (14).

Εἰς τὴν δευτέραν ἱπποδρομίαν ἀγγλικῶν ἵππων ἀπόστ. 1200 μ. ἐκέρδισε μὲ ἐξαιρετικὴν εὐκολίαν καὶ κατόπιν ὡραίας διαδρομῆς ἡ Κρύσταλ Μπὼλ μὲ τὸν Γιοῦτλαντ (22—10), δευτέρα ἦλθεν ἡ Μποχάρα μὲ τὸν Σταυρινὸ (10) καὶ τρίτη ἡ Μαριονὲτ μὲ τὸν Μιχαλόπουλο (10).

Εἰς τὴν τρίτην ἱπποδρομίαν, ἀραβικῶν ἵππων, ἀπόστ. 1200 μ. ὁ Χάγκιβ μὲ μικρὰν ἀναμονήν, ἐτέθη ἀπὸ τῶν 800 μέτρων ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐκράτησε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τέρματος, νικήσας μὲ μεγάλην εὐκολίαν τοὺς ἀντιπάλους του καὶ μὲ ἀναβάτην τὸν Τένσταλ (91—15), δεύτερος ὁ Ράντι μὲ τὸν Ὅρμ (12) καὶ τρίτος ὁ Μπορέα μὲ τὸν Γιοῦτλαντ (12).

Εἰς τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν ἀγγλικῶν ἵππων ἀπόστ. 1600 μ. ἔπαθλον Κριτήριον Στέϊκς 60.000 δρχ. διεγράφησαν πολλοὶ ἵπποι καὶ ἀπέμειναν μόνον οἱ τοῦ σταύλου τοῦ κ. Ρήξ. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Ρὴξ διέγραψε τοὺς ἵππους του πλὴν ἑνὸς τοῦ Φάρθ Νόρθ ὅστις κατὰ τὸν κώδικα διῆλθε πρὸ τοῦ κριτοῦ ἀφίξεως καὶ ἀνεκηρύχθη νικητὴς μὲ τὸν μαθητευόμενον Μιχαλόπουλον.

Εἰς τὴν πέμπτην ἱπποδρομίαν ἀγγλοαραβικῶν καὶ ἑλληνικῶν ἵππων, ἀπόστ. 1200 μ. ἡ Ἀντελὰντ τεθεῖσα ἐπὶ κεφαλῆς προσεπάθησε νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπεροχήν. Ἀπὸ τοῦ μηχανοστασίου εἰσῆλθεν ὁρμητικὸς ὁ Διάβολος μὲ τὸν Τένσταλ, ὅστις καὶ ἐνίκησε (47—17), δευτέρα ἡ Ἀντελὰντ μὲ τὸν Σταυρινὸν (12).

Εἰς τὴν ἕκτην ἱπποδρομίαν, ἀραβικῶν, ἀπόστασις 1600 μ. μετὰ ἀγῶνα ἀναμονῆς, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁ Μοχάνι μὲ τὸν Ὅρμ καὶ ἐκέρδισε μακρὰν τῶν λοιπῶν (37—14), δεύτερος ὁ Σόνκα μὲ τὸν Μπαλωμένο, ὅστις καὶ ἐκράτησε σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τὴν ὑπεροχὴν (25) καὶ τρίτος ὁ Νάσυερ Ἐλ Φοὺλ μὲ τὸν Τένσταλ (15).

Εἰς τὴν ἑβδόμην ἱπποδρομίαν ἀγγλικῶν 1200 μ. ἡ Ρὼκ Σὼλτ μὲ τὴν Μαριονὲτ ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ εἰσῆλθον πρῶτοι εἰς τὴν εὐθεῖαν. Ἡ Λὰ Κάϊγ ἀναπτυχθεῖσα κατέφθασε τοὺς προπορευομένους καὶ ἐν τέλει ἐπεβλήθη, χάρις εἰς τὸ ἀτύχημα τοῦ Ὅρμ ἱππεύοντος τὴν Ρὼκ Σὼλτ. Ἡ Λὰ Κάϊγ μὲ ἀναβάτην τὸν Ζαχαρία (ἀπέδωσε (37—13), δευτέρα ἡ Ρὼκ Σὼλτ μὲ τὸν Ὅρμ (13).

Πῶς γίνονται τὰ φροῦτα

Πῶς γίνονται τὰ φροῦτα καὶ πῶς φθάνουν εἰς τὰ διάφορα στόματα, αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ πλήθη τοῦ μικροκόσμου ποὺ παρακολουθεῖ τὰς παραστάσεις τοῦ Συνδέσμου Παιδικῶν Κινηματογράφων. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας παρέδωκεν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκπαιδευτικῶν ταινιῶν, ὀκτὼ θαυμάσια φίλμ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν φρούτων. Ἔτσι, πρὶν σταλοῦν στὸ καθαρῶς γεωργικὸν σκοπόν τους, τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὰ φίλμ θὰ δοθοῦν εἰς τὰ παιδάκια, διὰ νὰ τοὺς ἀνοίξουν τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ καρποφόρον δένδρον.

Ἐκθέσεις

Χθὲς παρουσίᾳ πολλοῦ κόσμου φιλοτέχνων ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τοῦ ζωγράφου κ. Λουκᾶ Γεραλῆ, ἐκθέτοντος 100 πίνακας του ἀπὸ τὴν Πάρον, Κόρινθον, Ἀττικὴν καὶ πολλὰς νατὺρ μόρτ. Ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας πίνακας ἠγοράσθησαν χθὲς περὶ τοὺς 10.

ΑΤΤΙΚΟΝ

Ὁμιλῶν καὶ ἠχητικὸς Οὐέστερν Ἐλέκτρικ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΣΑΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΤΥΠΑ

Μὲ τὸν νέον ἀστέρα ΔΩΡΟΘΕΑΝ ΜΑΚΕΚΛ (Ταινία First National)

Ἕνα χαριτωμένο ἐρωτικὸ εἰδύλλιο ἑνὸς μοντέρνου χειραφετημένου κοριτσιοῦ τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΡΕΛΛΗ ΚΑΙ ΠΕΤΑΧΤΗ

Toilettes de toute derniere creation.

Εἰς ὅλας τὰς ἐμφανίσεις ἡ ὡραία Δωροθέα Μακέκλ ἀλλάσει τουαλέττας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΙΖΟΥΣΑ

ποὺ θὰ ξετρελλάνῃ ἰδιαιτέρως τὸ ὡραῖον φῦλον.

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ

ἡ γ' καὶ δ' πρᾶξις τοῦ μελοδράματος

Η ΕΒΡΑΙΑ

μὲ τὸν διάσημον τενόρο

ΜΑΡΤΙΝΕΛΙ

Νέα ὁμιλοῦντα ἐπίκαιρα: 1) Ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Μικάδου τοῦ Ἰαπωνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν σχολῶν.—2) Ἡ Δημοκρατία τῶν μαύρων τῆς Χαΐτης.—3) Πῶς παρασκευάζεται τὸ φημισμένο κρασὶ τῆς Βουργουνδίας.—4) Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ γυμνάσια τῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ τῆς ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις

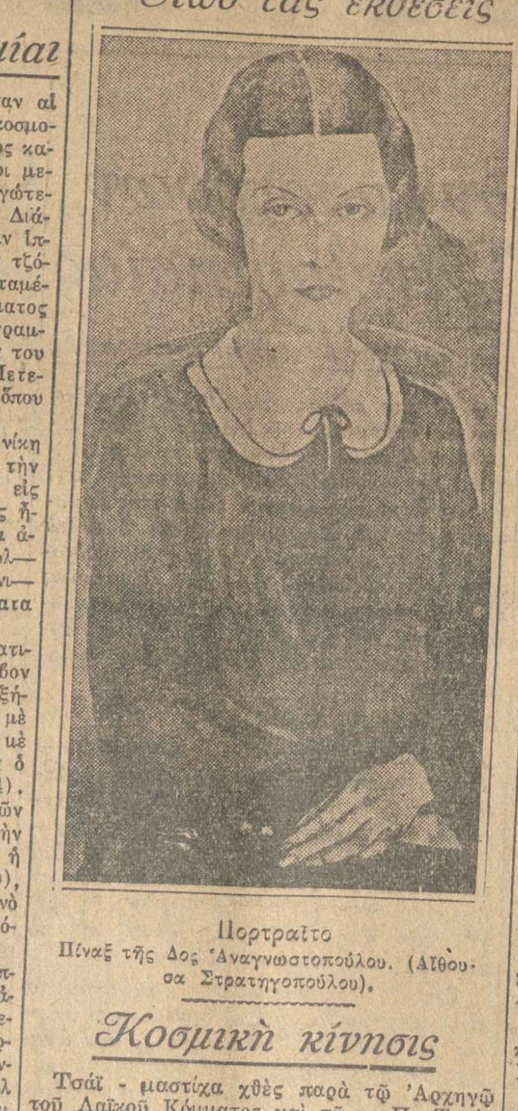

Πορτραῖτο

Πίναξ τῆς Δος Ἀναγνωστοπούλου. (Αἴθουσα Στρατηγοπούλου).

Κοσμικὴ κίνησις

Τσάϊ - μαστίχα χθὲς παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ τῇ κ. Π. Τσαλδάρη. Παρευρέθη πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου κ. Σ. Σινταρούς μπέης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπαράσεκ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ κ. Ντάντσεφ, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ χαριτωμένη δ. Μπραγιόν, ὁ Ναύαρχος καὶ ἡ κ. Βότση, ἡ κ. Γ. Καφαντάρη, ἡ κ. Δ. Μαξίμου μὲ μαῦρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου, ἡ κ. Ἐπ. Χαριλάου μὲ πράσινα, ἡ κ. Παπαστράτου μὲ μαῦρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ν. Τρικούπη, ἡ κ. Σπ. Στάη, ἡ κ. Τυπάλδου, ὁ κ. Δ. Μάξιμος, ὁ βουλευτὴς κ. Σπ. Τρικούπης, ἡ κ. Σπ. Τρικούπη ὡραιοτάτη μὲ μπλέ, ἡ κ. Κάρταλη, ἡ κ. Βάττη μὲ κομψοτάτη μπλὲ τουαλέττα, ἡ κ. Α. Φραντζῆ, αἱ δίδες Α. Ἀραβαντινοῦ, ὁ κ. Κ. Πάλλης, ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σ. Δούσμανη, ἡ δ. Μπότσαρη, ὁ κ. Ἐπ. Χαρίλαος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπακοπούλου, ἡ δ. Θάμαρ Φραντζῆ χαριτωμένη μὲ πράσινα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀπ. Ζούζουλα, ὁ κ. Ἀθ. Ἀργυρός, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λ. Κριεζῆ, ἡ κ. Λ. Ζαούση κομψοτάτη μὲ μώβ, ὁ κ. Κ. Τσαλδάρης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φαρμάκη, ἡ κ. Δ. Μεσολωρᾶ μὲ μαῦρα, ἡ δ. Λ. Φαρμάκη πολὺ ὤμορφη, ἡ δ. Ρόζα Ράδου, ἡ κ. Δ. Μόστρα, ὁ κ. Δ. Ἀραβαντινός, ὁ κ. Ἀθ. Φίλων, ὁ κ. Ι. Πολίτης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Στεφάνου, ὁ κ. Στ. Παπαφράγκου, ὁ κ. Ι. Καραβίας, ὁ κ. Ι. Ὀρφανίδης, ὁ κ. Κ. Μανέας, ὁ κ. Δ. Μεσολωρᾶς.

Χοροί

Οἱ χορευταὶ ἂς ἑτοιμασθοῦν νὰ διασκεδάσουν. Δύο χοροὶ ἀγγέλλονται, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε ἐπιτυχεῖς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Μακεδονικῆς Ἑταιρείας» ὁ χορὸς θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸ «Ντελίς». Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀπετελέσθη ἀπὸ τὰς κυρίας Ἑλ. Ἐλευθ. Βενιζέλου, Βιργ. Ζάνα, Μελπ. Ζάχου, Αἰκ. Κεραμοπούλου, Α. Κυβετοῦ, Σοφ. Λασκαρίδου, Εὐδ. Λόγγου, Σοφ. Πανταζίδου, Λ. Λούρου, Ἀχ. Παπαδάτου, Ἔλλην Παπαδημητρίου, Ἀντιγ. Σαχτούρη, Ἔλλην Σούλη, Ἄνναν Τριανταφυλλίδου, Ἑλ. Τρικούπη, Βιργ. Χατζηλία, Χατζηλαζάρου, Ἀγ. Χατζημιχάλη, Ἑλ. Ἀντ. Χρηστομάνου, εἰργάσθη ἐφέτος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν διὰ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ὡραῖο σύνολον εἰς τὸν Μακεδονικὸν χορόν. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς χορούς, πολλοὶ τῶν ὁποίων διὰ πρώτην φορὰν θὰ χορευθοῦν ἐφέτος, θὰ γίνουν καὶ σκηναὶ Μακεδονικοῦ γάμου, διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται ἡ κ. Ἀγγ. Χατζημιχάλη. Δεσποινίδες ἀπὸ τὶς γνωστότερες καὶ ὡραιότερες τῶν Ἀθηνῶν θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν μὲ φανταχτερὰ Μακεδονικὰ κοστούμια ποὺ ἐπίτηδες τὰ ἔφεραν διὰ τὸν χορὸν καὶ ποὺ τὰ διακρίνει πλοῦτος, χάρις, μεγαλοπρέπεια, ὠμορφιὰ καὶ ποικιλία.

— Τὴν 12 Ἀπριλίου θὰ δοθῇ χορὸς εἰς τὸ «Ἀκρόπολ - Παλὰς» ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου ὑπὲρ τῆς βιοτεχνικῆς καὶ μορφωτικῆς Σχολῆς τοῦ Συνοικισμοῦ Βύρωνος. Τὴν ὀργάνωσιν τοῦ χοροῦ ἀνέλαβον αἱ κυρίαι Α. Μιχαλακοπούλου, Γ. Καφαντάρη, Κ. Σπυρίδου, Π. Βουρλούμη, Α. Παπαδάτου, Α. Παπᾶ, Α. Φραντζῆ, Β. Λομπρέστη, Λ. Ρούφου, Ρ. Γεωργαντᾶ καὶ Κ. Παπαστράτου.

«Ἕνωσις Ἑλλήνων λογοτεχνῶν»

Γενομένων χθὲς ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων λογοτεχνῶν», ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν κ.κ. Δημοσθ. Βουτυρᾶ, Προέδρου, Ἀθανασίου Μίχα Ἀντιπροέδρου, Ἰδ. Στρατηγοπούλου, Γενικοῦ Γραμματέως, Ἀντ. Χατζηαποστόλου, ταμίου, καὶ τῶν κ.κ. Πέτρου Πικροῦ, Φώτου Γιοφύλλη, Μιχ. Ροδᾶ, Θ. Δογάνη καὶ Γ. Σημηριώτη, ὡς μελῶν.

Τελευταῖον ρεσιτὰλ Σιγκέττι

Σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» τὸ τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ περιφήμου Οὔγγρου βιολιστοῦ Ζοζὲφ Σιγκέττι μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτόν.

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 6 1)2 μ.μ. Τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ βιολιστοῦ Σιγκέττι.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Ἡ σκουριά».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».

ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».

ΤΡΙΑΝΟΝ. «Συρκοὺφ ὁ πειρατής».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τρωϊκὸς πόλεμος».

ΑΤΤΙΚΟΝ (ὁμιλῶν). «Σὰν ἡ καρδιὰ κτυπᾶ»

ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Μόνο ἐσένα ἀγάπησα τρελλὰ» εἰς τὴν Γερμανικήν.

ΟΥΦΑ (Ὁμιλῶν). «Ἐρωτικὸν Βάλς» μὲ τὴν Χάρβεϋ καὶ Φρίτς, 3η ἑβδομάς.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τραγῳδία μιᾶς γυναίκας».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Τσιγγάνα ἐπαναστάτις».

ΑΡΗΣ. «Κατάσκοπος τοῦ Σεΐχη»

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ζήτω ὁ Ἔρως».

ΕΤΟΥΑΛ. «Τίγρις τῆς Ἱσπανίας».

ΚΟΣΜΟΣ. «Καρναβάλι τοῦ Ἔρωτος»

ΚΡΥΣΤΑΛ. «Μοντέρνα Μαγδαληνή».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἡ δίψα τοῦ χρυσοῦ».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Σὸ Μπότ».

Πειραιῶς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἀρχιδοὺξ τοῦ Μπαλέτου».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Λευκὴ κόλασις».

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

(Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία τῆς χορῳδίας «Βαλτάρια». 10.15' μ.μ. Γερμανικὰ λαϊκὰ τραγούδια. Κατόπιν συναυλία τῆς τζὰζ τοῦ Γκωντριὸ τῇ συμπράξει Γκρύνχυτ (τραγοῦδι).

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.). 7 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου, μὲ συνθέσεις Χάϋδν καὶ Μπετόβεν. 8.05' μ.μ. Συναυλία σολὶστ μὲ ἄριες Γκουνό, Γκλύκ, Νοβάκ, Μασενὲ Σοῦμπερτ. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρα. 11.15' μ. μ. Δίσκοι γραμμοφώνου.

* ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.). 8.15' μ. μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. «Τόσκα», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι, ἐκ Μιλάνου.

ΓΚΛΑ·Ι·ΒΙΤΖ (253 μ.). 8.15' μ.μ. Συναυλία μὲ κομμάτια ἀπὸ ἰταλικὲς ὄπερες. 9. 30' μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.). 10.02' μ. μ. Βραδυὰ μὲ συνθέσεις Πουτσίνι καὶ τὴν «Ἀδελφὴ Ἀγγέλικα» ὄπερα εἰς μίαν πρᾶξιν τοῦ ἰδίου συνθέτου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Ρουμανικὰ τραγούδια, 9. 45 μ.μ. Ἡ ντιζὲζ Ντόρα Στρόεβα. 10.15' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Ραδιοκουαρτέττο τῇ συμπράξει τῆς κ. Λοβτσίνσκα (τραγοῦδι). 10 μ.μ. Φοιτητικὴ συναυλία. 11.15' μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου ὑπὸ τῆς δ. Χόρβατ. 11.50' μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα Μπαλαλάϊκα, ἐκ τοῦ ξενοδοχείου «Ρούσκα Λύρα».

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 10.02' μ.μ. «Γαλάζια μαζούρκα» ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Λέχαρ.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8.15' μ. μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. «Τόσκα» ὄπερα τοῦ Πουτσίνι.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ εὔθυμα κομμάτια. 10. 30' μ.μ. Συναυλία πιάνου ὑπὸ Μπαρτόκ. 11. 40' μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 9 μ.μ. Βραδυὰ δημοτικῶν τραγουδιῶν τῆς Γερμανικῆς λαϊκῆς χορῳδίας τῆς Βιέννης. 10.15' μ.μ. Ἄριες καὶ τραγούδια ἀπὸ τὸν Κάρλο Ντράγκο - Χρτζὶε τῆς Ὄπερας, τῇ συνοδείᾳ πιάνου ὑπὸ Ἐρρίκου Μέλλερ. 10.45' μ.μ. Γερμανικὴ μουσικὴ ἐνόργανος καὶ φωνητική, μὲ συνθέσεις τῶν ἀρχῶν τοῦ 17ου αἰῶνος.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263.4 μ.). Ὀρχήστρα πνευστῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας. 9 μ.μ. «Ὅταν ἡ πασχαλιὰ ἀνθίζει» κωμῳδία εἰς ἓξ εἰκόνας.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.). 6.20' μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.15' μ.μ. Μουσική.

ΓΚΛΑ·Ι·ΒΙΤΖ (253 μ.). 8.15' μ.μ. Βραδυνὴ μουσική. 9.30' μ.μ. Ὁ Φράντς Μπάουμαν θὰ τραγουδήσῃ τραγούδια τοῦ Βάλτερ Σύτ, εἰς στίχους τοῦ Λένς. 10.30' μ.μ. Ἀνακοινώσεις τοῦ Συνδέσμου συνδρομητῶν ραδιό. 11 μ.μ. Διεθνὴς συναυλία ἐκ Βερολίνου.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.). 6 μ.μ. Καντσονέτες. 10.02 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ θεάτρου «Σὰν Κάρλο».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7.15' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.40' μ.μ. Ρεσιτὰλ ὀργάνου. 11 μ.μ. Διεθνὴς συναυλία, ἐκ Βερολίνου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα ραδιό, μὲ συνθέσεις Γ. Στράους, Σοῦμπαχ. 9. 45' μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα ραδιό.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 6.30' μ.μ. Μουσικὴ τζὰζ (δίσκοι γραμμοφώνου). 9.30' μ. μ. Τὸ βραδυνὸ πρόγραμμα τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Ζάγκρεμπ. 11.45' μ.μ. Συναυλία κουαρτέττου.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6.30' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. 10.02 μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας ἐκ θεάτρου ἢ χορῳδίας ἐκ τοῦ στούντιο.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Ἐκ Τουρίνου.

ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.). 8 μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Συναυλία ποικίλλη καὶ συμφωνική. 12 μεσον. Τζάζ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6.30' μ.μ. Βιεννέζικα τραγούδια. 8.30' μ.μ. «Κάρμεν» τοῦ Μπιζὲ ἐκ τῆς Βασιλικῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας. 11.30' μ.μ. Συναυλία Τσιγγάνικης ὀρχήστρας ἐκ τοῦ ξενοδοχείου «Οὐγγάρια».

ΣΙΝΕ ΑΠΟΛΛΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

Ο ΤΡΩ·Ι·ΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΒΛ. ΓΚΑ·Ι·ΝΤΑΡΩΦ

Ἔναρξις 10η πρωϊνή. ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡ. 10 μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ

Ἡ ἐπιτυχία τῆς Β' περιόδου τῆς

„ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΚΗΝΗΣ„

ΣΚΟΥΡΙΑ

Σύγχρονο Ρωσσικὸ δρᾶμα

ΝΙΝΑ: ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Στάδιον ἔγιναν χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν οἵτινες θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ὁμάδα διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ὑπῆρξαν ἀτυχῶς ἱκανοποιητικά, καὶ ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν ὁπωσδήποτε ἀνεκτὴν ἐπίδοσιν τοῦ Νταλιάνη εἰς τὸν δίσκον 37 μ. 22, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα ἐπιδόσεις ὑπῆρξαν πολὺ πενιχραὶ καὶ προκαλοῦν σοβαρὰς ἀνησυχίας διὰ τὴν ἐμφάνισιν τὴν ὁποίαν θὰ κάμουν οἱ ἀθληταί μας εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μέτρων, α' σειρά. — Λάμπρου 11'' 4)5, Φραγκούδης 11'' 9)10, Βαμβακᾶς. β' σειρά: Ἀποστολίδης 12'' 3)5, Τελιούδης.

Δρόμος 400 μέτρων. — Σταυρινὸς 54'' 3)5, Κορρὲς 54'' 4)5 καὶ Παντελέσκος 57'' 2)5.

Δρόμος 800 μέτρων. — Ἀθανασιάδης 2' 13'' 2)5 καὶ Θεοδωρακόπουλος 2' 14'' 2)5.

Δρόμος 1500 μέτρων. — Γεωργακόπουλος 4' 26'', Μωραϊτάκης 4' 27'', Τσουκαλᾶς.

Ἐλευθέρα Δισκοβολία. — Νταλιάνης 37 μ. 22, Μολυβδόπουλος 36 μ. 57 καὶ Καραμπάτης 36.07.

Ἅλμα εἰς ὕψος. — Παπανικολάου 1 μ. 675 καὶ Ἀντύπας 1 μ. 60.

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας, ὁ δρομεὺς ἀντοχῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ» Ἀνδρέου ἔκαμε δοκιμαστικὴν ἐπίδειξιν εἰς τὸν δρόμον 5000 μ. Χωρὶς κανένα συναγωνιστὴν ἔτρεξε τὴν ἀπόστασιν εἰς τὸν ἱκανοποιητικὸν χρόνον 17' 17'' 3)5.

Σήμερον τὴν ἑσπέραν συνέρχεται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ ὁριστικῶς τὴν ὁμάδα ἥτις θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Αἴγυπτον.

—Ἀπόλλων — Π. Φάληρον 2—1

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἔγινεν ἡ συνάντησις «Ἀπόλλωνος» - «Παλαιοῦ Φαλήρου» εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» διὰ τὸ πρωτάθλημα. Ὁ «Ἀπόλλων» κατώρθωσε καὶ πάλιν νὰ νικήσῃ τὸ «Π. Φάληρον» μὲ 2 τέρματα πρὸς 1.

—Ἀτρόμητος—Ἀθηναϊκὸς 2—0

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ χθὲς ὁ ἕτερος ἀγὼν πρωταθλήματος μεταξὺ «Ἀτρομήτου» καὶ «Ἀθηναϊκοῦ» καὶ μὲ διαιτητὴν τὸν ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς Ε. Π. Σ. Α. Οὔγγρον Ἄλφορντ. Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ» τὴν τελευταίαν στιγμὴν δὲν ἠθέλησε νὰ γίνῃ ὁ ἀγών, ἰσχυρισθεῖσα ὅτι ὁ διαιτητὴς δὲν ἦτο ὁ ἐπίσημος, παρὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν κ. Πανουργιᾶ. Κατόπιν τούτου ὁ «Ἀτρόμητος» παρέμεινεν ἐπὶ τέταρτον εἰς τὸ γήπεδον ἀναμένων τὸν ἀντίπαλον καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τούτου ἐθεωρήθη νικητὴς ἄνευ συναντήσεως.

Ὀλίγον κατόπιν αἱ δύο αὐταὶ ὁμάδες συνηντήθησαν εἰς ἀγῶνα φιλικὸν μὲ διαιτητὴν τὸν κ. Μπαλτᾶν, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ «Ἀτρόμητος» ἐπέτυχεν 2 τέρματα. Ὁ ἀγὼν διεκόπη 15 λεπτὰ πρὸ τῆς λήξεώς του, λόγῳ ἐπεισοδίου.

—Τὸ πρωτάθλημα Χάντ-μπώλ

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ «Πανελληνίου» ἔγιναν χθὲς τὸ πρωῒ αἱ δύο τελικαὶ συναντήσεις χειροσφαίρας, διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν ἐνώπιον ἀρκετῶν θεατῶν. Πρωταθλήτρια Ἀθηνῶν ἀνεδείχθη τελικῶς ἡ ὁμὰς τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἐνίκησε μετὰ σκληρὸν ἀγῶνα τὴν ἀντίπαλον ὁμάδα, τὸν «Ἐθνικόν», μὲ 5 τέρματα ἔναντι 3.

Ὁ ἀγὼν ἔληξε κανονικῶς μὲ ἰσοπάλους τὰς ὁμάδας 3—3, συμφώνως ὅμως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς ἐδόθη εἰκοσάλεπτος παράτασις, ἐκ δύο δεκαλέπτων ἡμιχρονίων, διὰ νὰ καθορισθῇ ὁ νικητής. Οἱ τοῦ «Πανελληνίου» εἰς τὴν δοθεῖσαν παράτασιν ἐπέτυχον 2 τέρματα, ἀναδειχθέντες οὕτω πρωταθληταὶ Ἀθηνῶν διὰ τὴν περίοδον 1930—31.

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ συνηντήθησαν διὰ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην θέσιν ὁ «Πανιώνιος» καὶ ἡ «Νῆαρ Ἴστ». Ἡ τελευταία ὅμως ἐπεβλήθη μὲ εὐκολίαν ἐπὶ τοῦ «Πανιωνίου», ἐπιτυχοῦσα 10 ὁλόκληρα τέρματα ἔναντι 4 τῶν ἀντιπάλων.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω δύο συναντήσεις, τὸ πρωτάθλημα ἀνέδειξεν τοὺς ἑξῆς νικητάς: 1ος Πανελλήνιος, 2ος Ἐθνικός, 3η Νῆαρ Ἴστ καὶ 4ος Πανιώνιος.

—Ἄλλαι συναντήσεις

Ἐγένετο χθὲς φιλικὸς ἀγὼν μεταξὺ τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ τοῦ «Γουδί». Τὸ «Γουδί» ἐνίκησε μὲ 4—2.

— Κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα πρωταθλήματος ὁ ὁποῖος ἔγινε χθὲς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ἄρης» καὶ «Ἡρακλῆς», νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ «Ἄρης» μὲ 2—0.

— Διὰ τὸ πρωτάθλημα β' κατηγορίας ἡ 2α ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐνίκησε χθὲς τὸ πρωῒ τὴν β' τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» μὲ 7—1. Διὰ τὴν ἰδίαν κατηγορίαν συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον «Ἀπόλλωνος» ὁ «Ἀττικὸς» καὶ ἡ «Ἕνωσις Ἐμποροϋπαλλήλων». Ἐνίκησεν ὁ «Ἀττικὸς» μὲ 1—0.

— Διὰ τὴν γ' κατηγορίαν ἡ «Ὀλυμπιὰς» ἐνίκησε μετὰ ὡραῖον ἀγῶνα τὸν «Ἡρακλῆ» μὲ 5—4 εἰς τὸ τερραὶν τοῦ «Ἀπόλλωνος». Εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον ἐγένετο φιλικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Νεάπολις» καὶ «Β-Γ Ἀπόλλων». Ἐνίκησεν ἡ πρώτη μὲ 2—1.

SAK.

Τὸ ταξεῖδι τῆς Βασιλίσσης Μαρίας

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καΐρου, ὁ βασιλεὺς Φουὰτ τῆς Αἰγύπτου ἐδέχθη χθὲς εἰς τὰ Ἀνάκτορά του τὴν Βασίλισσαν Μαρίαν τῆς Ρουμανίας καὶ τὴν πριγκήπισσαν Ἰλεάναν, αἱ ὁποῖαι θὰ παραστοῦν αὔριον εἰς τὴν πρὸς τιμήν των διδομένην μεγάλην χοροεσπερίδα εἰς τὸ «Σεμίραμις» τοῦ Καΐρου.

Μεθαύριον ἡ Βασίλισσα Μαρία θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Παλαιστίνην μέσῳ Ἀλεξανδρείας. Ἐκεῖ θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς 28ης τρέχοντος, ὁπότε θὰ ἐπιβιβασθῇ, ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Γιάφας, τοῦ Ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς «Δακία», ἐπιστρέφουσα εἰς Ρουμανίαν.

Διαλέξεις

Σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ὀδοντοστοματολογικῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν ὁ κ. Ι. Κοφτερός. Θέμα: «Οἱ ἐκ τῆς λοιμώξεως τοῦ στόματος κίνδυνοι». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Μεθαύριον Τετάρτην ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ δοθῇ ἡ δ' διάλεξις ἐκ τῶν ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ ὁμίλου «Φίλων τῆς Ἀκτῆς». Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Π. Μακρῆς μὲ θέμα: «Ἡ ἀκτὴ καὶ ἡ ὑγιεινὴ αὐτῆς ἄποψις».

Γαλλικὴ βιβλιογραφία

Cocteau—La voix humaine. Marie Raspoutine—Mon père Grigory Raspoutine. Genevoix—Les eparges. Garcopino—Virgile. Brémont—Le théatre et la vie. Kadmi-Cphen—L' abomination américaine. Brousson—Les nuits «sans culotte». Bérnazet—Dix ans chez les avocats.

(Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν, Σταδίου 28).

ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ματαιωθείσης τῆς Γ. Συνελεύσεως, ἐλλείψει ἀπαρτίας, παρακαλοῦνται τὰ μέλη ὅπως προσέλθουν τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 30ην Μαρτίου 1930 καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκείου 2 Καταστήματι τοῦ Ἀμαλιείου, εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, συγκροτηθησομένην συμφώνως τῷ 20ῷ ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ. Θέματα: Ἀπολογισμὸς 1929. Ἔκθεσις κ.κ. Ἐλεγκτῶν. Προϋπολογισμὸς 1930.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰατροί

—ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντ[illegible] λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ [illegible] Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου [illegible] τίνου) 4—6 μ.μ. Τηλ. 52—10.

—Α. Π. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ, γυναικολόγος, Ἐπιμελητὴς [illegible] ευτηρίου, Ἀσκληπιοῦ 4. Δέχεται [illegible] Τηλ. 70—98.

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατ[illegible] ὩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται [illegible] ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. [illegible] πούλου) Ἁγίου Κων)τίνου 5α. [illegible]

ΜΟΝΤΙΑΛ

Τὸ τελευταῖον ἔργον

Ἐξακολουθοῦν εἰς τὸ «Μοντιάλ» [illegible] στάσεις τοῦ τελευταίου ἔργου τοῦ [illegible] λαρίδη «Σατανερί» μὲ θριαμβευτ[illegible] αν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀπὸ δεκαετ[illegible] σκηνὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ μουσικοῦ [illegible] παρουσιάσθη ἔργον ποὺ νὰ δύναται [illegible] βληθῇ μὲ τὴν «Σατανερί» τόσον [illegible] ὡς πνεύματος ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς [illegible] συνθέσεως. Διὰ τὸ φαντασμαγορ[illegible] ἡ ἐπιχείρησις τοῦ «Μοντιάλ» [illegible] ὁποία τὴν τιμᾷ, παρουσίασε κάτι [illegible] χαν ἰδῇ ποτὲ μέχρι σήμερον αἱ [illegible] Ἀθῆναι.

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Κινηματ[illegible] μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἀναγγείλωμεν [illegible] τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα ἡ προβολὴ [illegible] ρόχου ἑλληνικοῦ ἔργου «Ὁ Τρωϊκὸς [illegible] μος» θὰ ἀρχίζῃ καθ' ἑκάστην τὴν [illegible] ἰνὴν μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας, ἵνα [illegible] μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι νὰ παρακολ[illegible] τὴν τελείαν αὐτὴν ἀναπαράστασιν [illegible] δος τοῦ Ὁμήρου. Οἱ διευθυνταὶ [illegible] ων δέον νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸν [illegible] γράφον «Ἀπόλλων» διὰ τὴν ἐξασφ[illegible] μερομηνίας.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν ἀγαπητήν μας σύζυγον, μητέ[illegible] ἂν καὶ μάμμην

ΜΑΡΙΝΑΝ ΔΗΜ. ΧΟΥΝΤΡΑ

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Δευτέ[illegible] ὥραν 11 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας [illegible] ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυψέλης 58 εἰς τὸν ἱερὸν [illegible] Ἁγίου Γεωργίου Κυψέλης.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγ[illegible] φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσ[illegible] ἐκφοράν.

Ὁ σύζυγος: Δημ. Α. Χούντρας. Οἱ [illegible] φοί: Ἑλένη Ἀθανασιάδου, Ἡλίας [illegible] Σμαράγδα Σοφοῦ, Παναγιώτης [illegible] Σοφία Σοφοῦ, Γεώργιος Σοφός, [illegible] Σοφοῦ. Τὰ τέκνα: Νικολ. Μουρ[illegible] φία Ν. Μουρίκη, Ἰωάννης Δ. Χού[illegible] Ὀλυμπία Α. Χούντρα, Ἀθανα[illegible] Χούντρας, Ἄννα Α. Χούντρα, Ἀλεξ[illegible] Δ. Χούντρα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ συγγενεῖς.

ΠΩΣ ΤΟΝΩΝΟΝΤΑΙ & ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓ[illegible]

ΑΙ ΠΑΡΗΜΕΛΗΜΕΝΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡ[illegible]

Ὅταν πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους [illegible] διεύθυνσις τῆς Ἑταιρείας Αὐτοκινήτων [illegible] ερς - Ἄρροου καὶ ηὐξήθησαν τὰ [illegible] τῆς, τὸ κοινὸν διηρωτᾶτο ποίαν [illegible] τεύθυνσιν ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ ἡ [illegible] πὸ τὴν νέαν της μορφήν. Εἶχε [illegible] λαίμαχος αὐτὴ ἑταιρεία κατασκευ[illegible] νήτων περιωπῆς νὰ διαφυλάξῃ τὴν [illegible] τητά της ἢ μήπως ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατ[illegible] τὰς παραδόσεις της; Ἦτο ἆρά γε [illegible] βελτίωσιν ἀρκοῦντως τὴν θέσιν της [illegible] γορᾷ αὐτοκινήτων πολυτελείας ὥστε [illegible] βῇ μία οἰκονομικῶς βιώσιμος ἐπιχείρ[illegible] Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα [illegible] σεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ διεθνοῦς [illegible] κοῦ κόσμου ἡ ἀνάληψις τῶν ἐργασιῶν [illegible] Πίερς - Ἄρροου παρὰ τοῦ γνωστοῦ [illegible] χανικοῦ κολοσσοῦ, τῆς Ἑταιρείας [illegible] τῶν ΣΤΟΥΝΤΕΜΠΑΚΕΡ.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ νέα διεύθυνσις [illegible] ρυξε τὴν πρόθεσίν της ὅπως ἀναπτύξῃ [illegible] ἐργασίας τῆς Πίερς - Ἄρροου εἰς [illegible] τὴν κλίμακα, ἐξασφαλίζουσα εἰς [illegible] τεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν [illegible] κατασκευῆς αὐτοκινήτων μεγάλης [illegible] ας. Μόνον ὅμως ὁ χρόνος ἦτο δυνατὸν [illegible] ποδείξῃ κατὰ πόσον αἱ προθέσεις [illegible] πραγματοποιήσιμοι. Τώρα ὅμως, [illegible] θεν ἓν καὶ πλέον ἔτος, δύναται [illegible] γοδοσία τῆς συντελεσθείσης προόδου [illegible] καὶ μόνη εἶνε ἱκανὴ νὰ διαλύσῃ [illegible] — καὶ πολὺ δικαίως ἴσως — ἐπικρατ[illegible] παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει ἀβεβαιότη[illegible] ἀφορᾷ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς πιθανὰς [illegible] πιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ μακρὰ ἡμῶν μελέτη καὶ πεῖρα [illegible] πεισεν ἀπολύτως πλέον ὅτι ἡ Πίερς - [illegible] ου δύναται νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ [illegible] μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε συγκέντρωσῃ [illegible] παθείας της ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν [illegible] ἢν αὐτοκινήτων μεγάλης πολυτελείας. [illegible] καθὲν ὑπῆρξε καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ [illegible] μείνῃ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς [illegible] μας ἡ κατασκευὴ αὐτοκινήτων μεγάλ[illegible] λυτελείας καὶ μόνον τοιούτων. Ἡ [illegible] διὰ νὰ θέσωμεν τὸ ζήτημα κάπως [illegible] κά, θὰ ἐπιδοθῶμεν μετ' ἀόκνου [illegible] καὶ ἐντατικότητος εἰς τὴν ἐξυπηρέτη[illegible] τάξεως ἐκείνης πελατῶν, ἥτις ζητεῖ [illegible] κρον ἄωτον τῆς ποιότητος, ἀτομικότη[illegible] ποκλειστικότητος καὶ ἐπιβλητικότητος [illegible] αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον προτίθενται νὰ [illegible] ράσουν. Ἔχομεν τὴν στερρὰν πεποίθησιν [illegible] τι μέγα μέρος τοῦ κοινοῦ ζητεῖ τὸ [illegible] καὶ εἶνε διατεθειμένον νὰ τὸ πληρώσῃ [illegible] ρίστως. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον [illegible] ποῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ σχεδιάσωμεν καὶ [illegible] τασκευάσωμεν τὰ Πίερς - Ἄρροου [illegible] να μὲ αὐτὴν τὴν διάθεσιν, θέτοντες [illegible] στος εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν.

Λόγῳ τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἑταιρείας [illegible] ερς - Ἄρροου, ἡ ἐπιτυχία ἡ ὁποία [illegible] δη τὰς προσπαθείας τῆς νέας διευθ[illegible] της ἐνέχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον [illegible] σωπικὸν ἐνδιαφέρον διὰ πάντα [illegible] στήν. Καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου [illegible] διαφέρον τοῦτο θὰ λάβῃ μεγαλυτέρας [illegible] στάσεις, διότι ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ [illegible] ρινὴ ἐπιτυχία δὲν ἀποτελεῖ παρὰ [illegible] τοῦ προγράμματός μας ἐπεκτάσεως.

Μέχρι σήμερον ἐδαπανήσαμεν [illegible] περιουσίαν, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν [illegible] μάτων πρὸς ἐπίτευξιν μεγαλυτέρας [illegible] ας καὶ ἀνωτέρας ποιότητος — καὶ [illegible] δαπανήσωμεν πολὺ περισσότερα ἀκόμη. [illegible] δεὶς βιομήχανος διαθέτει περισσότερα [illegible] μέσα ἀπὸ ἡμᾶς. Οὐδεὶς δύναται νὰ [illegible] τῇ διαθέσίν του περισσοτέρας καὶ [illegible] ρας εὐκολίας πειραματισμοῦ καὶ [illegible] κῆς ἐρεύνης. Οὐδεὶς διαθέτει ἀρτιώτερον [illegible] τηρτισμένας ἐργατικὰς χεῖρας καὶ [illegible] στέρας μηχανικὰς μεγαλοφυΐας. Οὐδεμία [illegible] λη ἑταιρεία διαθέτει τὸ ἀνεκτίμητον [illegible] γούμενον τῆς ἑταιρείας Πίερς - Ἄρροου.

Ἡ Πίερς - Ἄρροου εἶνε ὀργανισμὸς [illegible] ποῖος προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ δράσῃ. [illegible] εἰς ἡμᾶς δὲ ἀνάθεσιν τῆς διευθύνσεως [illegible] ὀργανισμοῦ τούτου θεωροῦμεν ὡς [illegible] πρὸς διαφύλαξιν καὶ προαγωγὴν τῆς [illegible] θέσεως ἣν ἡ ἑταιρεία Πίερς - Ἄρροου [illegible] τέχει ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κοινοῦ. Καὶ [illegible] τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐντείνομεν ὅλας μας [illegible] προσπαθείας.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΦΟΡΔ

Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τῶν αὐτ[illegible] κινήτων καὶ φορτηγῶν Φὸρδ διὰ [illegible] 1929 ἦτο 1.951.092. Αὐτὴ ὑπερέβη [illegible] τὰ 1.132.388 ἤτοι 138 ο)ο τὴν παρ[illegible] γωγὴν τοῦ 1928. Ἐκ τῆς παραγωγῆς [illegible] τοῦ 1929 1.709.945 αὐτοκίνητα καὶ φορ[illegible] τηγὰ κατεσκευάσθησαν εἰς τὰς Ἡνωμ[illegible] νας Πολιτείας, 87.796 ἀπὸ τὴν Φὸρδ [illegible] Μότορ Κόυπανυ τοῦ Καναδᾶ Λίμιτ[illegible] καὶ 151.351 εἰς ἄλλα ὑποκαταστήματα [illegible] τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	» 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Εἰς τὸν παράδεισον

Εἰς τὴν Μόσχαν ἡ ἔλλειψις τροφίμων καὶ ἰδίᾳ ἄρτου καὶ κρέατος ἤρχισε νὰ γίνεται πολὺ αἰσθητή. Καθὼς τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ἔξωθεν τῶν καταστημάτων σχηματίζονται καὶ τώρα οὐραὶ ἀγοραστῶν, ποὺ περιμένουν τὴν σειράν των.

Τὰ ταξεῖδια τῆς Βασιλίσσης Μαρίας

Ἡ χήρα Βασίλισσα Μαρία τῆς Ρουμανίας καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα περιοδεύουν ἤδη ἀνὰ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς Αἰγύπτου, κατόπιν τῆς ἀτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν ἀρραβώνων τῆς πριγκηπίσσης μὲ τὸν κόμητα Χόχμπεργκ. Ἀνωτέρω: ἡ Βασίλισσα κατὰ τὴν ἀποβίβασίν της εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Συναυλίαι παιδικῆς ὀρχήστρας

Ἡ Γαλλὶς βιολινίστρια δνὶς Γκερὲν-Ντεζαρντὲν κατώρθωσε νὰ καταρτίσῃ εἰς τὸ Παρίσι μίαν ὑπέροχον ὀρχήστραν, οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς ὁποίας εἶνε ἀποκλειστικῶς παιδιά. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶνε μόλις 5—6 ἐτῶν. Πρόκειται περὶ πραγματικῶν βιρτουόζων, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν μὲ ἀκρίβειαν κλασσικὰς καὶ μοντέρνας συνθέσεις.

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ναί, ἂν θέλῃ νἄρθῃ. Μοῦ χρειάζεται, βλέπεις...

—Αὐτή; !

—Αὐτή, ἄλλη, ἀδιάφορο. Ἀλλὰ μιὰ ποὺ γυρεύει σπίτι αὐτή... Τί, δὲν σἀρέσει;

—Δὲν εἶπα αὐτό... γιὰ ὑπηρέτρια μπορεῖ νἆναι καλή.

Ὁ Ζαννῆς κατάλαβε κι' ἔβαλε τὰ γέλια. Πενιτάρα ποὺ ἔδινε ἂν τὸν παρεξηγοῦσε ἡ Φλώρα! Ἐπιτέλους θὰ μάθαινε κι' αὐτὴ γιὰ τί ἄλλο ἦταν καλὴ ἡ Ἀθανασία καὶ γιὰ ποιὸ λόγο θὰ κλεινόταν μαζί της κάπου-κάπου στὸ γραφεῖο...

* * *

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα, ἡ μικρὴ μπῆκε καμαριέρα στὸ σπίτι του. Ἡ Μάσιγγα δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρηση ἅμα τῆς εἶπε πῶς τὴν ἤθελε προπάντων γιὰ τὸν ἑαυτό του, —θὰ τὴν ἔπαιρνε μάλιστα καὶ μαζί του σὰν θἄφευγε γιὰ τὸ νησί, —καὶ πῶς ἦταν ἕνα πρώτης τάξεως μέντιουμ ποὺ θὰ χαροποιοῦσε πολὺ τὸν κ. Στρατὴ Σχινὰ καὶ τοὺς ἄλλους. Ἤξερε δὰ καλὰ ἡ Μάσιγγα τὴ «λόξα» αὐτὴ τοῦ μπαμπᾶ, τὴ μανία μὲ τοὺς πνευματισμοὺς καὶ τοὺς ὑπνωτισμούς, κι' οὔτε ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐπέμενε νὰ πάρουν μιὰ ὑπηρέτρια, λέγοντας πῶς θέλει νὰ τὴ δοκιμάσῃ μὴν τοῦ χρησίμευε καὶ γιὰ τὴ «δουλειά» του. Πῶς μποροῦσε λοιπὸν ἡ Μάσιγγα νὰ χαλάσῃ μιὰ «δουλειὰ» τοῦ μπαμπᾶ; Τῆς χαλοῦσε κεῖνος ποτὲ τὶς δικές της;

Σὲ πρώτη εὐκαιρία, ἡ Ἀθανασία ξαναϋπνωτίσθηκε.

Ὁ κύριός της ἀπαίτησε πάλι νὰ τὸν κοιτάξῃ στὰ μάτια, γιατ' εἶχε ἀκόμα κάποια ἀμφιβολία ἂν ἦταν.. καλὸ κορίτσι. Ἐκείνη παραξενεύτηκε κι' ἀντιστάθηκε. Πάλι τὰ ἴδια;... Ζαλιζόταν, τῆς ἔκανε κακό... Δὲν μπόρεσε ὅμως ν' ἀντισταθῇ πολύ. Κάτι ἄλλο τὴν τραβοῦσε καὶ τὸν κοίταζε χωρὶς νὰ θέλῃ... Πολὺ πιὸ γρήγορα ἀπ' τὴν πρώτη φορά, ἀποκοιμήθηκε.

Τὴ ρώτησε πάλι γιὰ τὸ πετροβόλημα. Καὶ πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὴν πρώτη φορά, τοῦ διηγήθηκε, τοῦ ἀναπαράστησε τὴν ἱστορία. Ὄχι μόνο μὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ μὲ κινήματα...

Στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ δὲν εἶχε ἀνεβῆ ἀπὸ τὸν τοῖχο μὲ τὰ σιδερένια πιασίματα... Δοκίμασε, μὰ γκρεμίστηκε... Ἀνακάλυψε ὅμως ἕνα χάλασμα, μιὰ τρύπα, ποὺ ἀπ' τὴ σοφίτα τὴν ἔβγαλε στὴ σκεπή... Δὲν τὴν ἤξερε κανένας, οὔτε ἡ Ἀστυνομία τὴν εἶχε ἀνακαλύψει... Ἦταν μιὰ τρύπα ποὺ μόλις τὴ χωροῦσε... Ἂν ἦταν πιὸ χοντρή, θἆταν ἀδύνατο νὰ περάσῃ... Περνοῦσε ὅμως καὶ μπαινόβγαινε μιὰ χαρά...

Εἶχε πάρει μαζί της φαγιά, νὰ τρώῃ ὅσες μέρες θἄμενε κρυμμένη κεῖ-πάνω. Κοιμόταν σὲ μιὰν ἄκρη τῆς ταράτσας, κοντὰ στὸ τοιχάκι, ντυμένη καὶ σκεπασμένη μὲ τὸ πανωφόρι της... Δὲν ἔκανε καθόλου κρύο... Μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἄρχιζε νὰ ρίχνῃ τὶς πέτρες... Ἔβρισκ' ἕνα σωρὸ καὶ στὴν ταράτσα, καὶ στὰ κεραμίδια... Ξεφτοῦσε καὶ τὸν τοῖχο... Τὄκανε ἔτσι γιὰ γοῦστο· εἶχε ὅμως ἄχτι καὶ κείνη τὴ γριὰ ποὺ τὴν ἔπιασε ἀπ' τὸ λαιμὸ νὰ τὴν πνίξῃ... Νὰ κι' αὐτή, νὰ πετριές, νά, νά!... Στὸ τέλος φοβήθηκε μὴ τὴν πιάσῃ ἡ Ἀστυνομία... Δὲν εἶχε κιόλα ἄλλα φαγιά... Καὶ τὴν τρίτη νύχτα, ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ κοιμήθηκαν ὅλοι, πέρασε πάλι ἀπ' τὴν τρύπα καὶ κατέβηκε μέσ' ἀπ' τὸ γιατί, χωρὶς νὰ τὴν ἰδῇ κανένας... Κι' ἂν τὴν εἶδε, στὰ σκοτεινά, θὰ τὴν πῆρε γιὰ κανένα κορίτσι ἀπὸ κεῖνα ποὺ καθόνταν μέσα...

Παραφύλαξε καί, μιὰ στιγμὴ ποὺ στὸ δρόμο δὲν ἦταν ψυχή, βγῆκε... Τότε, κάτι τῆς εἶπε μέσα της πῶς ἡ πόρτα τῆς ὑπηρεσίας, στὸ σπίτι τοῦ Μαυρομάρη, εἶχε μείνει ἀνοιχτή... Πραγματικῶς τὴν ἔσπρωξε καὶ μπῆκε... Κι' ἡ πόρτα τῆς κουζίνας δὲν εἶχε ἀπὸ πίσω κεῖνο τὸ μπαοῦλο... Τὴν ἄνοιξε κι' αὐτὴ καί, σιγὰ-σιγά, ἀπ' τοὺς διαδρόμους, ἔφτασε στὴν τραπεζαρία... Ἄνοιξε τὸ πιάνο, τὸ χτύπησε πάλι τρεῖς φορὲς —ντράγκ! ντράγκ! ντράγκ!— καὶ τὄκασε...

Βγῆκε πάλι στὸ δρόμο, —χαράματα πιά,— καὶ πῆγε μὲ τὰ πόδια στῆς θειᾶς της. Ἦταν βγαλμένος ὁ ἥλιος ὅταν ἔφθασε.. Μὲ θυμό, ἡ θειά της τὴ ρώτησε ποῦ ἦταν τόσες ἡμέρες, καὶ γιατί ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τοῦ Μαυρομάρη κι' οἱ ἄνθρωποι τὴ γύρευαν... Τῆς εἶπ' ἕνα ψέμμα. Καὶ κάθησε μαζί της λίγες μέρες νὰ γίνῃ καλά, γιατ' ἦταν κρυολογημένη, καὶ νὰ «ξεκουρασθῇ». Ἔπειτα πῆγε στοῦ κ. Ζαννῆ, ποὺ τῆς εἶχε δώσει «τὸ λόγο του» νὰ τὴν πάρῃ..

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία, ποὺ τὴν συμπλήρωσε μὲ κόπο ἀπὸ τὶς ἀσυνάρτητες φράσεις τῆς ὑπνωτισμένης, ὁ Ζαννῆς εἶχε κάποια ἀπογοήτευση: Δὲν ἦταν λοιπὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀγήνορα ποὺ εἶχε χτυπήσει τὸ πιάνο;... Οὔτ' ἕνα πνεῦμα πονηρό, ὀλέθριο, ποὺ θύμωσε γιὰ τὸν προσηλυτισμὸ τῆς κυρίας Μαυρομάρη κι' ἔρριξε τὶς πετριές;... Ἡ Ἀθανασία τὰ εἶχε κάνει αὐτὰ ὅλα, ὅπως τὸ εἶχε διαισθανθῆ κι' ἡ ἑκατόχρονη γριά;... Κρῖμα! Ὁ Ζαννῆς δὲν θἄθελε νἄταν ἔτσι! Τί θἄλεγε κι' ἡ προσήλυτη ἂν τὸ μάθαινε; Θἄπρεπε νἀρχίσῃ αὐτὸς ἀπ' τὴν ἀρχή, γιὰ νὰ τὴν κάνῃ πάλι νὰ πιστέψῃ;...

Ὕστερα ὅμως γέλασε καὶ χτύπησε τὸ μέτωπό του.

Τί ἀνόητος ποὺ ἦταν! Μποροῦσε ποτὲ ἡ Ἀθανασία νὰ κάνῃ μονάχη της, ἀφ' ἑαυτοῦ της, ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπικίνδυνα παιχνίδια; Θὰ τολμοῦσε ποτὲ νὰ κατεβῇ τὴ νύχτα ἀπὸ τὴν κάμαρά της νὰ χτυπήσῃ τὸ πιάνο, νὰ τρομάξῃ ὅλο τὸ σπίτι, αὐτή, μιὰ δουλίτσα; Κι' ἔπειτα, θἀποφάσιζε νἀνεβῇ στὴν ταράτσα τοῦ γιαπιοῦ, νὰ μείνῃ κεῖ-πάνω τρία ἡμερόνυχτα, νὰ ρίχνῃ κάθε νύχτα τόσες πέτρες, νἀναστατώσῃ τὴ γειτονιὰ καὶ τὴν Ἀστυνομία, νὰ κινδυνεύσῃ νὰ τὴ τσακώσουν, νὰ τὴ σπάσουν στὸ ξύλο, νὰ τὴ βάλουν φυλακή;... Καὶ γιατί ὅλ' αὐτά; Γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ μιὰ γριὰ ποὺ τὴν ἔπιασε ἀπ' τὸ λαιμό, —σπουδαῖο πρᾶμμα!... Ὤ, μὰ ἦταν ὁλοφάνερο. Ἡ Ἀθανασία μὲ τἀλλόκοτα μάτια, τὸ ὑστερικὸ πλάσμα ποὺ ὑπνωτιζόταν μὲ τόση εὐκολία, εἶχε γίνει ὄργανο, εἶχε σπρωχθῆ ἀπὸ ἄλλον. Γιὰ νὰ παίξῃ τὸ πιάνο, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀγήνορα τὴν ἐπηρέασε. Καὶ γιὰ νὰ ρίξῃ τὶς πετριές, τὴν εἶχε σπρώξει τὸ πονηρὸ πνεῦμα, τὸ θυμωμένο...

Μήπως αὐτὸ δὲν εἶχε σκεφθῆ κι' αὐτὸ δὲν εἶχε πῆ ὁ Ζαννῆς καὶ στὴν κυρία Μαυρομάρη, ὅταν ἄκουσε πῶς ἡ πεθερά της ἐνοχοποιοῦσε τὴ δουλίτσα; Γιατί τώρα θἄλλαζε γνώμη; Ἐπειδὴ ἄκουγε ἀπ' τὴν ἴδια πῶς πραγματικῶς τἄχε κάνει αὐτή; Τί ἐσήμαινε; Ἐνόμιζε πῶς τἄχε κάνει, γιατὶ δὲν ἤξερε, δὲν καταλάβαινε πῶς τὴν κινοῦσαν ἄλλοι. Ὅπως καὶ γιὰ κάτι ποὺ θὰ τῆς ἔλεγε νὰ κάνῃ ὁ Ζαννῆς ὅταν τὴν εἶχε ὑπνωτισμένη, καὶ θὰ τὄκανε σὰν κουρδισμένο αὐτόματο, σὰ μηχανή, ὅταν ξυπνοῦσε...

Ἔτσι ὁ πνευματιστὴς βρῆκε πῶς δὲν εἶχε νὰ σκεφθῇ, νἀναθεωρήσῃ τίποτα. Ὅλα ἔγιναν γιατὶ αὐτός, γι' ἀγάπη τῆς κυρίας Μαυρομάρη, εἶχε παρακαλέσει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀγήνορα νὰ κάμῃ ἕνα θαῦμα. Καὶ μ' ὅλη τὴν πεποίθηση πῶς ἡ τύχη ἔβαλε στὰ χέρια του ἕνα σπάνιο ὄργανο, ἐξακολούθησε μὲ τὴν Ἀθανασία τὰ πειράματα, ποὺ σὲ λίγο ἔδωσαν ἀποτελέσματα πραγματικῶς ἐκπληκτικά.

Δοκίμασε πρῶτα τὴν ὑποβολή. Καὶ βεβαιώθηκε πῶς ὅ,τι κι' ἂν τῆς ὑπέβαλλε, ἡ Ἀθανασία τὸ ἐκτελοῦσε μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀκρίβεια κι' ὑποταγή.

Ἔπειτα τὴ διπλῆ ὅραση. Καὶ πιστοποιήθηκε πῶς ἡ Ἀθανασία τὴν εἶχε σὲ πολὺ μεγάλο βαθμό. Ὅταν ἦταν ὑπνωτισμένη, μποροῦσε νὰ βλέπῃ μέσ' ἀπὸ τὰ στερεὰ σώματα καὶ νὰ λέῃ τί γινόταν, ἐκείνη τὴν ὥρα, στὴ διπλανὴ κάμαρα, στὸ κάτω σαλόνι, στὸ σπίτι τῆς κυρίας Μαυρομάρη, στὸ δρόμο, στὴν πλατεῖα, παντοῦ.

Ὁ Ζαννῆς μάλιστα βεβαιώθηκε στὴν ἐντέλεια ὅταν ἔλαβε ἕνα «ἐρωτικὸ» γράμμα τῆς Φώφης, ποὺ ὡρισμένως τὸ ἔγραφε τὴ στιγμὴ ποὺ τὴν εἶχε ἰδῆ ἀπ' τὸ σπίτι του ἡ ὑπνωτισμένη, κι' ὅταν ἡ κυρία Μαυρομάρη τοῦ εἶπε, πῶς τὸ ἴδιο ἀπόγεμα, τὴν ἴδια ὥρα, μιλοῦσε μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ παιδιοῦ της.

Φυσικά, δὲν μποροῦσε νὰ τὰ ἐξακριβώνῃ ἔτσι ὅλα. Μὰ οὔτε κι' ἡ Ἀθανασία τοῦ ἀπαντοῦσε σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις: Καμμιὰ φορὰ προσπαθοῦσε, ἀγωνιζόταν, ἀλλὰ δὲν κατώρθωνε νὰ ἰδῇ τίποτα. Ἀκόμα κι' ὅταν ἡ ἀπόσταση ἦταν μικρή. Γιατὶ ποιὸς ξέρει τί «ἀντίξοο» πρᾶγμα ἔμπαινε στὴ μέση ἐκείνη τὴ στιγμή!...

(Ἀκολουθεῖ)

Οἱ ἐγκληματίαι τῶν μεγαλοπόλεων

Αἱ ληστεῖαι εἰς τὸ Λονδῖνον

Ἔφοδοι ἐναντίον ἀδαμαντοπωλείων.—Οἱ ἐπωχούμενοι λωποδύται.—Ἁρπαγαὶ ἐν μέσῃ ὁδῷ.—Φανταστικοὶ ἆθλοι ληστῶν.

Κλέπται καὶ κλεπταποδόχοι

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ἡ Ἀγγλικὴ πρωτεύουσα κινδυνεύει νὰ ὑπερτερήσῃ τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τὸ Σικάγον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλείας. Παρ' ὅλα τὰ δραστήρια μέτρα τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας, εὐρύνεται ἀδιάκοπα περισσότερον ὁ κύκλος δράσεως τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν τὸ αὐτοκίνητον κατὰ τὰς ληστείας των. Σχεδὸν καθημερινῶς γίνεται κάποια θρασεῖα ληστρικὴ ἐπίθεσις, ἀκολουθεῖ δὲ ἄγριον κυνήγι διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς γιγαντιαίας πόλεως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ κατορθώνουν οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ συλλαμβάνουν τοὺς δράστας. Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας ἡ ἀγγλικὴ μητρόπολις εἶδε διάφορα τοιούτου εἴδους καταπληκτικὰ κατορθώματα. Εἰς ὥρας μεγάλης κινήσεως ἐδῃώθησαν αἱ βιτρίναι δύο ἀδαμαντοπωλείων. Ἕνας δὲ νέος, ἱστάμενος εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὸ βράδυ, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ κινηματογράφου ἔξοδόν του, καὶ ἀναμένων κατάλληλον στιγμὴν ὅπως διασχίσῃ ἀκινδύνως τὸν δρόμον, ἐσύρθη ἀποτόμως ἐντὸς διερχομένου αὐτοκινήτου καὶ ἀπήχθη πρὸς ἄγνωστον διεύθυνσιν.

Ἰδοὺ λεπτομέρειαι περισσότεραι ἀναφορικῶς πρὸς τὰ τρία αὐτὰ ληστρικὰ κατορθώματα:

Ἕνα αὐτοκίνητον ἐσταμάτησεν ἡμέραν μεσημέρι πρὸ τοῦ ἀδαμαντοπωλείου Μάππιν καὶ Γουέμπ, ἐπὶ τῆς Ὄξφορδ στρήτ. Ἀπὸ τὸ ἁμάξι ἐπήδησεν ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔθραυσε μὲ σφυρὶ τὴν βιτρίναν, ἥρπασεν ἕνα κιβώτιον γεμᾶτον ἀπὸ μπριλλαντένια δακτυλίδια καὶ ἐπέστρεψε πάλιν ταχὺς εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Ἡ πωλήτρια κάποιου γειτονικοῦ καταστήματος νεωτερισμῶν, ἡ ὁποία ἔτυχε νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἔφοδον αὐτήν, ὥρμησεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ μὲ πρωτοφανὲς θάρρος ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐγαντζώθη ἐπάνω εἰς τὸν λωποδύτην. Ὁ ληστὴς ἐπάλαισεν ἐπί τινα δευτερόλεπτα μὲ τὴν γενναίαν γυναῖκα, δυστυχῶς, ὅμως, μόλις τὸ ἁμάξι ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἡ πωλήτρια ἐτινάχθη διὰ τοῦ ἀποτόμου κραδασμοῦ εἰς τὸν δρόμον. Καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἔγινεν ἄφαντον. Ἡ πωλήτρια κατώρθωσεν ἐν τούτοις νὰ διαβάσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἁμάξης, καὶ τὸν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὠφέλησε καὶ πολύ, διότι οἱ λησταὶ συνηθίζουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἐπιθέσεις των μὲ κλεμμένα αὐτοκίνητα, ἢ μὲ ἁμάξια εἰς τὰ ὁποῖα ἀναρτοῦν ψευδεῖς πινακίδας ἀριθμοῦ. Ἡ κατὰ τοῦ ἀδαμαντοπωλείου ἔφοδος καὶ ἡ πάλη ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου διεξήχθησαν τόσον ἀστραπιαίως, ὥστε οὐδεὶς τῶν πολυαρίθμων διαβατῶν κατώρθωσε νὰ προσφέρῃ οἱανδήποτε κατὰ τῶν ληστῶν βοήθειαν. Ὁ λωποδύτης ἐξέφυγε παραλαβὼν τὴν λείαν του, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 4.000 λίρας περίπου.

Ὁ δεύτερος ἆθλος συνετελέσθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Ἄλντερσος. Ἕνα πολυτελὲς αὐτοκίνητον ἐσταμάτησεν ἐμπρὸς ἀπὸ κάποιο ἀδαμαντοπωλεῖον. Ἐξ αὐτοῦ κατῆλθεν εὐπρεπέστατος κύριος. Ἐπροχώρησεν ἀργὰ πρὸς τὴν βιτρίναν, ἔρριψε κατὰ τῆς ὑάλου μίαν πέτραν τυλιγμένην ἐντὸς ἐφημερίδος, καὶ ἔκλεψε δακτυλίδια ἀξίας 1000 περίπου λιρῶν στερλινῶν. Ἀκολούθως ἐτράπη μὲ τὸ αὐτοκίνητον εἰς φυγήν. Ἡ ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἐπληροφορήθη διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὴν κλοπήν, κατεδίωξε τὸν ληστὴν διὰ μέσου τεσσάρων κομητειῶν μὲ ταχύτητα 112 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ὁ ληστής, χωρὶς νὰ ἐλαττώσῃ διόλου τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου του, διῆλθεν ἀστραπιαίως διὰ μέσου δύο ἁλύσεων ἐξ ἀστυνομικῶν, καὶ ἐξηφανίσθη ἐντὸς τοῦ ἀχανοῦς Λονδίνου. Τὸ ἁμάξι του εὑρέθη ἀκολούθως εἰς Χάμπτον, ὅπου τὸ ἐγκατέλειψεν, ἐξαφανισθείς.

Ὁ νέος ἐξ ἄλλου, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἀπαχθῇ, εἶνε ἕνας περιοδεύων ἀντιπρόσωπος ἐμπορικοῦ οἴκου, εἴκοσι ἑπτὰ ἐτῶν, ὀνόματι Χιοῦλετς. Ἐσταμάτησεν ἐνώπιόν του κάποιο αὐτοκίνητον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο τρεῖς ἄνδρες καὶ μία γυναῖκα, πρὶν δὲ κατορθώσῃ νὰ ἀντιληφθῇ τί συμβαίνει, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν ἀγνώστων καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐξεκίνησε πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. «Ἥσυχα, Χάροντιγκ», τοῦ εἶπεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους ἀπαγωγεῖς μὲ ὕφος ἀπειλητικόν, «ἄλλως τὴν ἔχεις ἄσχημα». Ὁ Χιοῦλετς ἠμύνθη ὅπως ἠδύνατο καλύτερον, ἀλλὰ κατεβλήθη. Καθ' ὁδὸν οἱ ἄγνωστοι τὸν ὠνόμαζον ἀδιάκοπα Χάροντιγκ καὶ ἀπῄτουν νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ πῶς σκέπτεται νὰ διαμοιράσῃ τὴν λείαν. Ὅταν ὁ νέος τοὺς διεβεβαίωσεν, ὅτι ὀνομάζεται Χιοῦλετς, καὶ ὅτι εἶνε θῦμα κάποιας πλάνης, ἐκεῖνοι ἐγελοῦσαν καὶ τὸν ἐκορόϊδευαν. Μετά τινα χρόνον, τὸ αὐτοκίνητον ἐσταμάτησεν εἰς κάποιο ἔρημον μέρος, καὶ οἱ ἄγνωστοι ἤρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὶς τσέπες τοῦ Χιοῦλετς. Δὲν εὗρηκαν πολλὰ χρήματα. Ἀλλ' ὅταν ἀνεκάλυψαν μερικὰς ἐπιστολὰς ἀπεσταλμένας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χιοῦλετς, ἀντελήφθησαν τέλος, ὅτι δὲν ἀπήγαγον ἐκεῖνον, ποὺ ἤθελον. Παρετήρησαν προσεκτικὰ τὸν αἰχμάλωτόν των, συνωμίλησαν ἔπειτα ψιθυριστὰ μεταξύ των, ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Χιοῦλετς τὰ χρήματα, περιῆλθον ἀκολούθως πέρα-δῶθε τὸ Λονδῖνον ἐπ' αὐτοκινήτου, καὶ περὶ τὰς 3 τὸ πρωῒ τὸν ἄφησαν εἰς ἕνα ἔρημον δρόμον.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου εἶνε πεπεισμένη, ὅτι αἱ συμμορίαι τῶν δι' αὐτοκινήτων δρώντων ληστῶν θὰ ἐλαττωθοῦν σημαντικῶς, ἂν κατορθωθῇ ν' ἀνευρεθοῦν οἱ κλεπταποδόχοι. «Ὁ κλεπταποδόχος εἶνε τρὶς χειρότερος ἀπὸ τὸν κλέπτην», ἔχει τώρα ὡς σύνθημά της ἡ Σκότλαντ Γιάρδ. Καὶ ἤρχισε κατ' αὐτῶν ἐνεργὸν κατὰ τῶν κλεπταποδόχων ἐκστρατείαν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν πολλῶν πεπειραμένων ἀστυνομικῶν καὶ ντετεκτίβ, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καλὰ τὰ κατατόπια καὶ τὰ συστήματά των. Οἱ κλεπταποδόχοι τοῦ Λονδίνου ἐργάζονται μὲ παντὸς εἴδους τερτίπια καὶ προσχήματα. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν γραφεῖα καὶ καταστήματα, ὅπου ἐμπορεύονται καθ' ὅλους δῆθεν τοὺς νομίμους τύπους. Ἄλλοι πάλιν ἀναμιγνύονται μεταξὺ τῶν ἐντίμων ἀδαμαντοπωλῶν τοῦ Χάττον Γκάρντεν, ὅπου τὸ ἐμπόριον γίνεται εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀγοράζουν ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς λωποδύτας τὰ κλοπιμαῖα των. Τέλος ἄλλοι ἀσκοῦν τὸ ὕποπτον ἐπάγγελμά των τῇ μεσολαβήσει τρίτων, χωρὶς νὰ ἔρχωνται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ληστάς. Ἡ ἀστυνομία ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τῆς Ὄξφορδ στρὴτ ἔφοδος ἐγένετο τῇ ὑποδείξει κάποιου κλεπταποδόχου, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ἤδη πωλήσει τὴν λείαν του εἴτε εἰς τὸ Λονδῖνον, εἴτε εἰς τὰς Βρυξέλλας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀκολούθων ὑλικῶν:

2.160 τετραγωνικὰ μέτρα σιδηρῶν πασσαλοσανίδων (SHEET PILING) μήκους 9 μέτρων, πλάτους 32—40 ἑκατοστομέτρων καὶ πάχους 12—14 χιλιοστομέτρων.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 14 Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4.30 μ.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10 εἰς ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ τῆς 11ης π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Εἰς τὸν Ροταριανὸν ὅμιλον

Ἡ Ἑλληνικὴ Μουσικὴ

(Ἀρχαία—Βυζαντινὴ—νεωτέρα)

Ἀνακοινώσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Πεζοπούλου

Κατὰ τὴν τακτικὴν συνεδρίαν τῆς Παρασκευῆς τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Πεζόπουλος ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

Ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ — εἶπεν ὁ καθηγητὴς κ. Πεζόπουλος — ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς μέχρι σήμερον ἔχει ἀλληλουχίαν, ἀποτελεῖ συνέχειαν, δημιουργεῖ παράδοσιν, ὑπάρχει κρίκος συνεκτικὸς τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ μουσικοῦ κύκλου; Καὶ ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ θέματος τούτου θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν γενικωτέραν ἔρευναν τῆς ἀλληλουχίας τῶν μελῳδιῶν καὶ τῶν ρυθμῶν ἀποκλειστικῶς ἢ θὰ ἐπεκταθῇ εἰς γενικωτέραν ἔρευναν τῶν παραδόσεων τοῦ ὅλου ἀτομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, ὥστε νὰ προκύψῃ τὸ ἀδιάσειστον συμπέρασμα τῆς ὑπάρξεως παραδόσεως μουσικῆς καὶ ἐρευνηθῇ ὕστερον εἰδικώτερον ἡ μουσικὴ συγγένεια καὶ ἀλληλουχία;

Ἡ τελευταία αὐτὴ μέθοδος εἶνε ἡ γενικῶς παραδεδεγμένη καὶ ἐπιστημονικῶς ἐφαρμοζομένη.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν σοφοὶ ξένοι ἐπιστήμονες καὶ παρ' ἡμῖν, πλὴν ἄλλων, κορυφαῖος ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς κ. Χατζιδάκις ἀπέδειξεν ὅτι ὑπάρχει ἀλληλουχία καὶ παράδοσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἡ νέα γλῶσσα ἀποτελεῖ ἐξελικτικὴν συνέχειαν τῆς ἀρχαίας. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὅλος βίος καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις, ὡς ἀπέδειξαν αἱ μελέται, ἄλλου σοφοῦ Ἕλληνος καθηγητοῦ τοῦ κ. Ν. Πολίτου, ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ ἀρχαίου ἐν μεγάλαις γραμμαῖς. Καὶ ὅταν ὁ Χριστιανισμὸς ἐπεκράτησεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν χώραν, ὑπέστη τὴν ἑλληνικὴν ἐπίδρασιν, ἀφοῦ ἄλλως τε Ἕλληνες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀπόστολοι καὶ κήρυκες αὐτοῦ καὶ ἑλληνικοὶ ὑπῆρξαν οἱ τύποι τῆς ἐκδηλώσεως τῆς λατρείας. Τοὺς ἀρχαίους ἥρωας διεδέχθησαν οἱ Ἅγιοι, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰ νέα ἰδεώδη. Οἱ δὲ Ἅγιοι Ἀπόστολοι δι' ὅσων ὑμνολογοῦνται εἰς τὰ συναξάρια των, παρέχοντες δωρεὰν τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν, ἐνθυμίζουν ἐγγύτατα τὰ ἀρχαῖα Ἀσκληπιεῖα. Ἡ θρησκεία, ἐφ' ὅσον δὲν περιωρίσθη εἰς δογματικὰς διαμάχας, ἀπετέλεσε συνεκτικὸν στοιχεῖον τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Καὶ ἐρωτᾶται ἤδη: ἡ ἐν παντὶ ἀδιάσπαστος αὐτὴ παράδοσις διετηρήθη καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μουσικήν; Δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἡ διατήρησις τῆς μουσικῆς παραδόσεως, ὄχι μόνον διότι ὁ μεγαλειώδης ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμός, ὅστις ἀπεκλήθη τὸ ἑλληνικὸν θαῦμα καὶ ἐμελετήθη καὶ μελετᾶται ὡς ἡ πηγὴ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ὡραίου, διετήρησεν εἰς πάσας ἐκδήλωσιν τὴν ἐπίδρασίν του, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ ἀνευρισκόμενα, ἀραιὰ δυστυχῶς, μουσικὰ μνημεῖα, ἀποτελοῦν καθ' ἡμέραν προσθέτουν ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ταύτης.

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ μουσικὴ εἶχεν ἀληθῶς τεραστίαν ἀνάπτυξιν, συνοδεύουσα πᾶσαν ἐκδήλωσιν, καλλιεργουμένη κυρίως εἰς τὸ θέατρον μὲ τὰς τραγῳδίας. Δυστυχῶς ὅμως τὰ εἰς ἡμᾶς λείψανα εἶνε εἰσέτι ἀνάξια λόγου. Τοῦτο διότι οἱ παλαιοὶ ἀντιγραφεῖς παρέλειπον συστηματικῶς τὰ μουσικὰ σημεῖα, ἐκλείψαντος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων τοῦ προσῳδιακοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μακρῶν καὶ βραχέων. Τὸν ρυθμὸν δεσμὸν καὶ τὴν συνάφειαν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς πρὸς τὴν νεωτέραν ἀπέδειξαν δύο μουσικὰ εὑρήματα, τὰ μόνα μέχρι τοῦδε περισωθέντα. Τὸ ἓν τούτων εἶνε τὸ τεμάχιον παπύρου τοῦ «Ὀρέστου» τοῦ Εὐριπίδου, μετὰ παρασημαντικῆς, καὶ τὸ ἕτερον, δημοσιευθὲν πρό τινος ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου φιλολόγου καὶ λεξικογράφου Σκώτ, εἶνε ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα τοῦ τρίτου αἰῶνος μετὰ Χριστόν, κατὰ ρυθμοὺς ἀρχαίους ἑλληνικούς. Τὰ εὑρήματα ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν πειραματικὴν ἀπόδειξιν τῆς συνεχείας τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Θεοδώρου Ρενάν, ὅτι ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ δὲν ἔχει ἑβραϊκήν, ἀλλὰ γνησίαν ἑλληνικὴν τὴν καταγωγήν.

Ἡ συνέχεια αὐτὴ τῆς παραδόσεως πιστοποιεῖται κυρίως διὰ τῶν ρυθμῶν ἢ τῶν μελῳδιῶν.

Ἡ ἀρχαία μουσικὴ εἶχε δέκα πέντε τρόπους, ἔχουσα ἰδιαίτερα σημεῖα δι' ἕκαστον τούτων, ἡ ἐκκλησιαστικὴ διετήρησεν ὀκτὼ ἤχους, τῆς αὐτῆς βαρύτητος καὶ ἀναλογίας τοὺς ἀρχαίους, ἤτοι διατονικούς, χρωματικούς, ἐναρμονίους κ.λ.

Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὅμως μουσικὴν ἐπεκράτησε σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἁπλῆ γραφὴ μέχρι τοῦ ἔτους 1814, ἐκ τῆς ζηλοτυπίας τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν μουσικοδιδασκάλων, οἵτινες ἐδίδασκον τοὺς μαθητάς των καὶ μόνον μετὰ πάροδον δεκαπενταετίας ὅλης συνεπλήρουν τὴν διδασκαλίαν των. Τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κων)πόλεως ὅμως μετέβαλε τὴν ἁπλῆν εἰς ἀναλυτικὴν γραφήν, τὴν βυζαντινήν. Ἡ ἰδία ἠμπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ δημώδη ᾄσματα εἰς τὰ ὁποῖα μόνον ὑπάρχει μεγαλυτέρα ποικιλία ρυθμῶν καὶ μελῳδιῶν (χορευτικά, ἐπιτραπέζια, θρηνητικὰ κ.λ.) Ἀλλ' ὡς ὁ κ. Ψάχος, ὁ ἀκαταπόνητος ἐρευνητὴς τῆς πατρῴας αὐτῆς κληρονομίας, καθὼς καὶ ὁ κ. Ζαχαρίου ἀπέδειξαν, σώζονται εἰς τὴν δημώδη μουσικὴν ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἀρχαίων ρυθμῶν: δάκτυλοι, ἀναπαιστοί, πεντάσημοι, ἑξάσημοι, πινδαρικοὶ κ.λ. Ἀκόμη σώζεται εἰς τὴν δημώδη μουσικὴν ἀκέραια ἡ παρατηρουμένη εἰς τὴν ἀρχαίαν «ἀντιπάθεια τῶν μέτρων», καθ' ἣν τὴν μακρὰν δίχρονον συλλαβὴν διαδέχονται δύο βραχεῖαι (χορίαμβος) καὶ τἀνάπαλιν.

Ἐν τέλει ὁ κ. Πεζόπουλος παρετήρησεν ὅτι ὡς ὁ ρυθμὸς ἔχει ἀποδεδειγμένως ἀρχαίαν καταγωγήν, τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ δεχθῶμεν καὶ διὰ τὴν μελῳδίαν. Τίποτε δὲν ὑπάρχει αὐθαίρετον καὶ τυχαῖον, ἡ δὲ ἐπεξεργασία τοῦ πολυτίμου ὑλικοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχει σταθερὰ ἡ παράδοσις. Εἶνε λυπηρὸν μόνον ὅτι οἱ Ἕλληνες ὄχι μόνον ἀδιαφοροῦν, ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦν τὰ κειμήλια αὐτὰ τοῦ Ἔθνους, ὅπως περιφρονοῦν καὶ τοὺς ὀλιγίστους ἐργαζομένους εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ ὑλικόν. Ἐν τούτοις, ἡ ἐργασία γίνεται καὶ ἡ ἀλήθεια σημέραι ἀνακύπτει ὅτι ὑπάρχει ἑλληνικὴ μουσικὴ παράδοσις καὶ μεθοδικώτερον θὰ προκύψῃ ἀκριβέστερον διὰ τῆς συντελουμένης ἐργασίας καὶ τὸ ὅλως ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἡ ἐξέτασις τοῦ μεγάλου τούτου θέματος.

Ὁ κ. Σπ. Λοβέρδος, πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου, ηὐχαρίστησε ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὁμίλου τὸν καθηγητὴν κ. Πεζόπουλον διὰ τὴν ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοίνωσίν του, παρετήρησε δὲ ὅτι ἡ ἀδιαφορία ἢ καὶ ἡ περιφρόνησις διὰ τὸ ἐθνικὸν ὑλικὸν τῶν λαϊκῶν παραδόσεων ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἴσως καὶ ἕως χθὲς ἀκόμη, ἀλλὰ σήμερον κατενοήθη ἡ μεγάλη καὶ ὑψηλὴ σημασία τῶν ἐρευνῶν τούτων καὶ ἠγαπήθη ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις, εἰς σημεῖον ὥστε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ [illegible] περιφρόνησις ἀλλ' οὔτε ἀδιαφορία ἐν μέσῳ Ἑλλήνων ἀξίων τοῦ ὀνόματος, πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ κειμήλια τοῦ Ἔθνους.

Ὁ καθηγητὴς κ. Α. Ἀνδρεάδης, ἐξαίρων τὴν σημασίαν τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Πεζόπουλου, ἐρωτᾷ ἐὰν ἠρευνήθη ἀπὸ ἀπόψεως σχέσεως πρὸς τὴν μουσικὴν παράδοσιν ὁ πρό τινων ἐτῶν ἀνευρεθεὶς Ὕμνος τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ κ. Πεζόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔγινεν εἰσέτι τοιαύτη ἐπεξεργασία. Ὅτι ὑπάρχει πολύτιμον ὑλικὸν τοιοῦτον εἰς τοὺς ἐναποτεθειμένους εἰς τὰ Μουσεῖα παπύρους, ἀλλ' ὅτι οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ συνεπῶς χρονοτριβῆς ἐπιδίδονται εἰς τὴν μελέτας διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξάγουν θετικὰ καὶ ἀδιάσειστα κατὰ τὸ δυνατὸν συμπεράσματα.

Αὐγούστου Μπαγὺ

Νέρων

Ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου

ΑΝΗΚΟΥΣΤΑ ΒΑΝΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Διὰ νὰ δώσῃ κάποιαν ὑπόστασιν εἰς τὸ περὶ μοιχείας τῆς Ὀκταβίας παραμύθι, ἡ αὐλὴ τοῦ Νέρωνος ἐπενόησεν ὁλόκληρον σκηνοθεσίαν. Ἐπεστρατεύθησαν συγκλητικοί, ἀξιωματικοί, στρατηγοὶ καὶ οἱ συνήθεις ἔμπιστοι τοῦ ἄρχοντος. Ἡ Ποππαία, πεπλοφοροῦσα, παρεκάθητο εἰς τὸν θρόνον, καθὼς ἄλλοτε ἡ Ἀγριππῖνα. Ὁ Τιγελλῖνος, μὲ χέρια σταυρωμένα ἐπάνω εἰς τὸν θώρακά του, ἐστέκετο ἀκίνητος πίσω ἀπὸ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος. Δουλοφόροι, πρόθυμοι, ὁ δήμιος, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ μερικοὺς δούλους, ἑτοίμαζε τὰς μασιές, τοὺς λοστούς, τὰς θηλειὲς καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν βασανιστηρίων.

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην προσήχθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν αἱ ἀκόλουθοι τῆς Ὀκταβίας γυμναί. Τὸ θέαμα ἦτο ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον. Ὅταν τὰς ἐκράτουν οἱ βασανισταὶ καὶ ἔβλεπαν τὸν πυρακτωμένον σίδηρον νὰ ἐγγίζῃ τὸ ἄκρον τῶν μαστῶν των ἢ ὅταν ἐξηπλωμέναι ὑπτίως εἰς τὸ ἰκρίον, μὲ τοὺς μηροὺς κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνοιγμένους, ᾐσθάνοντο νὰ τὰς ἐγγίζῃ τὸ ἄκρον τοῦ λοστοῦ, ποὺ συνέθλιβε τὴν σάρκα των, τότε προέβαινον οἰμώζουσαι εἰς ὅσας ὁμολογίας ἀνέμενον ἐξ αὐτῶν οἱ σκηνοθέται. Μερικαὶ ὅμως ἐβεβαίουν μετὰ πείσματος ὅτι ἡ κυρία των ἦτον ἀθῴα. Τὰς ἀτυχεῖς αὐτὰς γυναῖκας ἐβασάνιζαν χωρὶς πολλὴν σκληρότητα, μᾶλλον πρὸς τέρψιν τῶν παρισταμένων παρὰ διὰ νὰ τὰς ἀναγκάσουν νὰ ὁμολογήσουν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν καταθέσεων ἦτον ἐπαρκής. Εἰς τὴν σκηνὴν αὐτὴν τοῦ φρικαλέου σαδισμοῦ ὑπῆρξε καὶ μία στιγμὴ αὐθορμήτου εὐθυμίας. Ὁ Τιγελλῖνος ἐπλησίασε μίαν κόρην, τὴν ὁποίαν ἔφεραν εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ τῆς εἶπε:

—Ὁμολόγησε ὅτι ἡ Ὀκταβία παρεδίδετο εἰς ὁποῖον τὴν ἤθελεν. Ἐξ ἄλλου ὅλος ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει, ἡ φήμη τρέχει παντοῦ!

—Ἂν πρέπῃ, δηλαδή, νὰ δίδῃ κανεὶς πίστιν στὶς φῆμες!... ἀπήντησεν ἀποφασιστικῶς ἡ δούλη. Διαδίδουν ἐπίσης ὅτι κάμνεις καὶ σὺ καθημερινῶς στὰ χείλη σου τὴν δουλειὰ ποὺ κάμνουν πολλὲς γυναῖκες...

Μεταξὺ τῶν αὐλικῶν ἐξέσπασε τόσον ἀκράτητος ὁ γέλως, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ θεωρήσουν τὴν διαδικασίαν περαιωθεῖσαν, ἅπαξ ἀποδειχθείσης τῆς ἐνοχῆς. Ἡ Ὀκταβία ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ φύγῃ διὰ τὴν Καμπανίαν, ὅπου τῆς εἶχαν ἑτοιμάσει τὴν διαμονήν της, ὑπὸ τὴν φρουρὰν μερικῶν στρατιωτῶν.

Ἀλλ' ὁ λαὸς προέταξε τότε μίαν πείσμονα γενναιοφροσύνην καὶ ἕνα πνεῦμα ἀντιδράσεως, ἐνδείξεις ἀρκετὰ δηλωτικὰς τῆς ἀηδίας του, τῆς κοπώσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας του νὰ ἴδῃ κάποιαν ἀλλαγήν.

ΜΙΑ ΣΤΑΣΙΣ ΠΟΥ ΠΝΙΓΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ

Ἡ κωμῳδία τῶν καταθέσεων οὐδένα ἐξηπάτησεν. Ἡ ἐξορία, δικαιολογηθεῖσα διὰ διαφόρων ψευδομαρτυριῶν, προεκάλεσε νέαν ἐξέγερσιν. Ὁ Νέρων, βλέπων φανερὰ τὸν κίνδυνον, ὑπέκυψεν εἰς τὰς περιστάσεις καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ ἔστελλεν εἰς τὴν Ὀκταβίαν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀνεκαλεῖτο ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. Δὲν εἶχεν ἀκόμη διαδοθῆ ἡ εἴδησις αὐτὴ καὶ τὰ πλήθη ἤρχισαν νὰ κινοῦνται πρὸς τὸ Καπιτώλιον. Ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν συνεκεντροῦντο ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ συνωθοῦντο ἐντὸς τῶν ναῶν, ἐπικαλούμενοι τὴν δικαιοσύνην τῶν θεῶν. Αἱ προτομαὶ τῆς Ὀκταβίας ἐστεφανοῦντο μὲ ἄνθη· τόση ἦτο ἡ πλημμύρα τῶν ρόδων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ποὺ δὲν ἐφαίνοντο πλέον τὰ βάθρα τῶν ἀγαλμάτων, ἡ δὲ νεαρὰ αὐτοκράτειρα ἐφαίνετο προβάλλουσα ἀπὸ σωροὺς ροδοπετάλων. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁ ὄχλος ἔθραυε τὰς προτομὰς τῆς Ποππαίας καὶ ἐκραύγαζε ζητῶν τὸν θάνατόν της.

Κατὰ τὸ βράδυ, τὰ πλήθη, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐξηγριωμένα, ἐπῆγαν νὰ πολιορκήσουν τὸ ἀνάκτορον. Ἀπειλητικαὶ κραυγαὶ ἐκάλουν τὸν Καίσαρα νὰ ἐξέλθῃ νὰ χαιρετίσῃ· ἄλλαι, ἀκόμη βιαιότεραι, ἐζήτουν τὴν κεφαλὴν τῆς εὐνοουμένης. Ἡ ἐξέγερσις μετέβαλλετο εἰς στάσιν. Μόνον ἡ ἔνοπλος δύναμις θὰ τὴν κατέπνιγεν. Ὁ Φένιος Ροῦφος καὶ ὁ Τιγελλῖνος ἐξαπέλυσαν τοὺς λεγεῶνας, τοὺς ὁποίους εἶχαν συγκεντρώσει κρυφίως εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ πάρκου. Οἱ στρατιῶται ἐκτύπησαν ἀνηλεῶς μὲ τὰ δόρατα ἐστραμμένα πρὸς τὰ κάτω. Πρὸ τῆς δίνης αὐτῆς τοῦ χάλυβος, ἡ αἱματοχυσία ἦτον ἀναπόφευκτος. Ὅταν τὰ πλήθη ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν, οἱ στρατιῶται ὥρμησαν εἰς τὴν καταδίωξιν μὲ μολύβδινα μαστίγια, μέχρις ὅτου οἱ ἔξαλλοι διαδηλωταὶ διεσπάρησαν εἰς τοὺς δρομίσκους καὶ ἐκρύβησαν. Ἡ στάσις εἶχε καταπνιγῆ.

Ὁ Νέρων εἶχε σωθῆ, ἀλλ' ἡ Ποππαία ὑπέστη ἕνα ἐξευτελισμόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ. Χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς τὸν Καίσαρα τὸν καιρὸν νὰ συνέλθῃ, ἐπῆγε πρὸς συνάντησίν του, ἀποκρύπτουσα τὴν ὀργήν της καὶ κλαίουσα προσποιητὴν ἀπελπισίαν.

—Εἶναι γεγονός, τοῦ εἶπεν ὀδυρομένη. Ἔχασες τὴν αὐτοκρατορίαν!... Ἀπὸ καλωσύνη σου ἄφησες τὴν Ὀκταβίαν νὰ ζήσῃ καὶ δὲν ἐκατάλαβες ὅτι μὲ τὴν ἐπιείκειαν αὐτὴν κατεδικάζεσο ὁ ἴδιος. Ἔχει μὲ τὸ μέρος της ὁλόκληρον τὴν Ρώμην· τὸ ἐξηκρίβωσες καὶ μόνος σου... Σὲ μερικὲς ἡμέρες θὰ τὴν ἰδῇς νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Ἀγορὰν συνοδευμένη ἀπὸ ἐκεῖνον, ποὺ ἐδιάλεξε διὰ νὰ σὲ ἀντικαταστήσῃ καὶ τὸ φανατισμένον αὐτὸ πλῆθος θ' ἀνακηρύξῃ ἕνα νέον αὐτοκράτορα!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ, Η ΟΚΤΑΒΙΑ

Ὁ Νέρων, ἐμβρόντητος, ἠρώτησε διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς ἐμπίστους του:

—Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, παρετήρησεν ἁπλῶς ὁ Τιγελλῖνος.

—Θέλεις νὰ σὲ σώσω ἀκόμη μίαν φοράν; ἠρώτησεν ὁ Ἀνίκητος μὲ τὸ διαρκῶς σαρκαστικὸν χαμόγελό του.

—Σύ! Σύ! Ἄ, φίλε μου... ἐφώναξεν ὁ Νέρων τείνων πρὸς αὐτὸν τὰ χέρια του. Πάντα σὲ ξαναβρίσκω τὶς ὧρες τοῦ κινδύνου... Τί θέλεις ἀπὸ μένα;... Δέχομαι ἐκ τῶν προτέρων καὶ σοῦ ἐμπιστεύομαι τὴν τύχη μου!

—Ἐπιθυμῶ ν' ἀποσυρθῶ εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ νὰ διάγω ἐκεῖ βίον ἥσυχον καὶ ἐνάρετον! ἐδήλωσεν ὁ Ἀνίκητος. Θέλεις νὰ μοῦ προσφέρῃς [illegible] Σαρδη[illegible]

—Εἶναι δική σου, ἀνέκραξεν ὁ Νέρων.

—Εὐχαριστῶ, ὦ θεῖε!... Φίλοι μου, ἀκούσατέ με καὶ πιστεύσατε εἰς τὰς ὁμολογίας μου... Ἐγὼ ἔκαμα τὴν ἱεροσυλίαν, ἐγὼ ὑπῆρξα ἐραστὴς τῆς αὐτοκρατείρας! Ἄ! εἰς μίαν τρομερὰν πλάνην μὲ παρέσυραν οἱ θεοί! Τί ἀφροσύνη! Ἐπίστευα εἰς τὸν ἔρωτά της... Ἀλλ' ἡ πλεκτάνη μοῦ ἀπεκαλύφθη συντόμως· δὲν παρεδίδετο στὴν ἀγκαλιά μου παρὰ μόνον διὰ νὰ γίνῃ κυρία τοῦ στόλου μου, ἐλπίζουσα ὅτι διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς μου θὰ ἠμποροῦσε νὰ θανατώσῃ τὴν Ρώμην διὰ τῆς πείνης... Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια καὶ μάρτυς μου ὁ οὐρανός! Γνωρίζω ὅτι ἕνα τέτοιο ἔγκλημα ἀξίζει τὰ σκληρότερα βασανιστήρια, ἀλλὰ δὲν τὰ φοβοῦμαι. Πολὺ εὐτυχής, ἐὰν ἡ ὁμολογία ἠμπορέσῃ νὰ σώσῃ τὸν Καίσαρα, παραδίδομαι εἰς χεῖράς του, ἔχων πλήρη πεποίθησιν ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν του!

Τὴν ἑπομένην, ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἀνικήτου διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Ρώμην. Οἱ Ρωμαῖοι ἔμειναν ἄναυδοι. Δὲν ἤξευραν τί νὰ ὑποθέσουν. Ἡ Ποππαία δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τὰ πνεύματα τὸν καιρὸν νὰ συνέλθουν καὶ εὐθὺς ἀμέσως

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ 'ΒΙΟ'

ΣΑΠΩΝΙ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Γιὰ τὴν μπουγάδα - Γιὰ τὰ χέρια - Γιὰ τὸ μπάνιο

Ἀνόθευτο - ἁγνὸ - ἐγγυημένο

ΤΥΠΟΥ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 5 ΠΡΑΣΙΝΟ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΒΑΠΤΙΜΟΠΩΛΕΙΑ

μετεδόθη ἡ εἴδησις ὅτι ἡ Ὀκταβία μετηνέχθη εἰς τὴν νησίδα Πανδαταρίαν. Ἐκεῖ ἀσφαλῶς τὴν ἀνέμενεν ὁ θάνατος.

Καὶ πράγματι, μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἡ ἀτυχὴς ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ φονευθῇ. Ἔντρομος, ἤρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ ὀδύρεται καὶ νὰ σύρεται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κεντυρίωνος καὶ τῶν ἀπαθῶν στρατιωτῶν. Ἐφώναζε:

—Δὲν ἔκαμα τίποτε! Δὲν θέλω νὰ πεθάνω! Λυπηθῆτέ με!

Ὅταν ἐβαρύνθη ν' ἀκούῃ τὰς ἱκεσίας της, ὁ κεντυρίων ἔκαμεν ἕνα νεῦμα πρὸς δύο στρατιώτας του. Ἥρπασαν τὴν νεαρὰν γυναῖκα, τὴν ἐράβδισαν διὰ νὰ σωπάσῃ καὶ κατόπιν ἀπέκοψαν τὰς φλέβας της εἰς τοὺς καρποὺς καὶ εἰς τὰς κλειδώσεις τῶν γονάτων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ αἷμα δὲν ἔτρεχεν ἄφθονον καὶ ἡ ἀτυχὴς ἐσπάρασσε, τὴν ἔρριψαν εἰς ἕνα κάδον γεμᾶτον ἀπὸ ζεστὸ νερό, ὅπου ἀπέθανεν ἀπὸ ἀσφυξίαν. Ἡ κεφαλή της μετεφέρθη εἰς τὴν Ρώμην καὶ προσεκομίσθη εἰς τὴν Ποππέαν, ἡ ὁποία τὴν ἐκύτταξεν ἐπὶ πολὺ μὲ ἕνα ἤρεμον καὶ γλυκὺ μειδίαμα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ἐλ. Βενιζέλον.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἔδωκεν εἰς τὸν Τύπον πρὸς δημοσίευσιν εἴδησιν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τῶν παλαιῶν θωρηκτῶν «Ὕδρα» καὶ «Ψαρὰ» καὶ τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μιαούλης» ἀναδειχθέντες τελευταῖοι πλειοδόται ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι ὡς μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας, καὶ ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν κατατεθειμένη ἐγγύησις ἐκ £ 4500 θὰ καταπέσῃ εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, μέλλοντος νὰ προκηρύξῃ νέαν διεθνῆ δημοπρασίαν.

Ἡ τοιαύτη εἴδησις ὁμολογῶ ὅτι μὲ κατέπληξε κυριολεκτικῶς τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ διὰ λόγους ἐντυπωσιακοὺς ἡ ῥηθεῖσα δημοσία ὑπηρεσία ἐπειράθη ὄχι ἁπλῶς νὰ συγκαλύψῃ τὰς καταφώρους παραβάσεις ῥητῶν καὶ σαφῶν νομικῶν διατάξεων καὶ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀγγλικῶν Τραπεζῶν Hambros Bank Limited & Erlanger Limited, ἀλλὰ καὶ νὰ θίξῃ τοὺς πλειοδότας ἠθικῶς ὡς μὴ ἐκπληρώσαντας δῆθεν τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας.

Ἵνα καταδειχθῇ λοιπὸν δι' ἐγγράφων πρὸς ποῖον μέρος κεῖται τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον καὶ τίς ὁ παραβιάζων τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας, ἀρκοῦμαι εἰς τὴν δημοσίευσιν κατωτέρω τῶν ἑξῆς τελευταίων σχετικῶν ἐγγράφων.

1) Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν. Ἀριθμὸς 1765 Ἀθῆναι 10)3)30.

«Καλοῦμεν ὑμᾶς ὡς πλειοδότας ἀγοραστὰς τῶν κατακυρωθέντων ὑμῖν Θωρ. «Ὕδρα», «Ψαρὰ» καὶ Εὐδρόμου «Μιούλη», ὅπως ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης καταθέσητε εἰς τὰ Ταμεῖα Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Μετοχικοῦ Π. Ν. τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἤτοι Λ. Α. αὐτουσίας τριάκοντα χιλιάδας πεντακοσίας, καὶ ἐπὶ πλέον ἑτέρας διακοσίας πεντήκοντα διὰ τὴν περίπτωσιν ἐξαγωγῆς τοῦ «Μιαούλη» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς διάλυσιν ἐκεῖ. Σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος θὰ προσέλθητε πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ οἰκείου συμβολαίου. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς τασσομένης ταύτης προθεσμίας θὰ ἐφαρμοσθῶσιν καθ' ὑμῶν οἱ περὶ ἐκπτώσεως ὅροι τῆς προκηρύξεως. Ὁ Ὑπουργὸς Δ. Νοτη. Μπότσαρης».

2) Πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1765 ἐγγράφου ὑμῶν δι' οὗ καλούμεθα ὅπως καταθέσωμεν τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν ἐκποιηθέντων θωρηκτῶν «Ὕδρα» καὶ «Ψαρὰ» καὶ τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μιούλης» εἰς Λίρας Ἀγγλίας αὐτουσίας, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι συμφώνως τοῖς νόμοις περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας αἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξοφλοῦνται διὰ τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος ἤτοι τῶν Τραπεζογραμματίων ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος, τουτέστιν πρὸς 375 δρχ. δι' ἑκάστην λίραν, ὡς ἄλλως τε καὶ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον δι' ὁμοφώνου γνώμης του ἀπεφάνθη ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Κατὰ συνέπειαν δὲν δύνασθε ν' ἀξιώσητε τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν πλοίων εἰς λίρας αὐτουσίας, ἀλλὰ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν εἰς δραχμὰς πρὸς 375 ἑκάστην. Δυνάμει δὲ ἀφ' ἑτέρου τοῦ νόμου 4252 ὑποχρεοῦται τὸ Δημόσιον νὰ δεχθῇ τὰς ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου διὰ τὴν ἐκποίησιν κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους. Καλοῦμεν ἑπομένως Ὑμᾶς Κύριε Ὑπουργὲ ὅπως διατάξητε τὰ Ταμεῖα Ἐθν. Στόλου καὶ Μετοχικοῦ Π. Ν. ὅπως δεχθῶσι τὸ ἰσότιμον τῶν 30.750 λιρῶν Ἀγγλίας πρὸς δρχ. 375 ἤτοι δρχ. 11.531.250 καὶ ἑπομένως 11.531 ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων πλέον δρχ. 250. Τὰς ἐν λόγῳ 11.531 ὁμολογίας **ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν ὅπως τὰς παραλάβωσιν, εἴμεθα δὲ ἕτοιμοι ὅπως ὑπογράψωμεν ἀμέσως τὸ συμβόλαιον ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.** *Ἀναγκαζόμεθα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, νὰ δηλώσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς κειμένους νόμους καθ' οὓς δικαιούμεθα νὰ πληρώσωμεν τὸ ἀντίτιμον τῶν πλοίων διὰ τοῦ ἰσοτίμου τῶν λιρῶν εἰς ἀνταλλάξιμα προσεφέραμεν τὴν ὑπερβολικὴν τιμὴν τῶν λιρῶν 30.750, οὔτε δὲ δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ νόμοι δύνανται νὰ* **χρησιμοποιηθῶσιν ὡς παγίδες κατὰ τῶν πολιτῶν διὰ νὰ δυσπιστῶμεν πρὸς τούτους.**

Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ σκαφῶν δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν λιρῶν 25.500 ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς δημοπρασίας καὶ ἐκ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐπωλήσαμεν ταῦτα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἀνοιγείσης πιστώσεως. Ἐκ τῆς περαιτέρω ἀρνήσεως ὅπως παραλάβητε τὸ ἀντίτιμον τῶν πλοίων εἰς ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων ὡς ἀνωτέρω καὶ τῆς παραδόσεως ἡμῖν τῶν πλοίων αἱ συνέπειαι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου θὰ εἶναι βαρεῖαι, διότι πλὴν τῶν θετικῶν καὶ ἀποθετικῶν ζημιῶν μας θὰ εἶναι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰταλικοῦ Οἴκου Stabilimento Metallurgico ligure τῆς Γενούης, πρὸς ὃν ἐπωλήσαμεν τὰ σκάφη.»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δημοσιευομένων ἐγγράφων καταδηλοῦται κατὰ τρόπον σαφῆ ὅτι τὸ Δημόσιον ἀρνούμενον νὰ δεχθῇ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκποιήσεως τῶν πλοίων εἰς ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων καὶ ἀξιοῦν νὰ πληρωθῇ εἰς αὐτουσίας λίρας στερλίνας **παραβαίνει καταφανέστατα** *α) τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΔ' τοῦ 1867 «περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, β) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἀριθ. 4 ἐδαφ. στ' IV καὶ ἐδαφ. ιδ' τοῦ νόμου 4252 τῆς 2 Αὐγούστου 1920, «καθ' ἃς αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου (τῶν ἀνταλλαξίμων)* **θὰ γίνωνται δεκταὶ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου ἀντὶ μετρητῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου τῷ Δημοσίῳ τιμήματος ἐκποιήσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ»** *καὶ γ) τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 ἀριθ. 4 ἐδ. στ' IV τῆς ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 ὑπογραφείσης κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν (τοῦ νόμου 4252) συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν ῥηθεισῶν δύο ἀγγλικῶν Τραπεζῶν.*

Ἐπικαλούμεθα ὅθεν, Κύριε Πρόεδρε, τὴν προσωπικὴν Ὑμετέραν παρέμβασιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν ἵνα ἀποφύγῃ τὸ Δημόσιον ζημίας τόσον ὑλικὰς (πληρωμῆς ἀποζημιώσεων κλπ.), ὅσον καὶ ἠθικὰς ἐκ τῆς μὴ ὑπ' αὐτοῦ τηρήσεως τῶν νόμων **καὶ τῶν ὅρων τῆς ὑπὸ τούτου ὑπογραφείσης συμβάσεως μετὰ ξένων Τραπεζῶν.**

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1930.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τῶν πλειοδοτῶν

Γ. Ν. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ν. ΣΜΥΡΝΗΝ
ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Χθὲς εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ ὀρφανοτροφεῖον Ἰωσηφόγλου ἐγένετο ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως ἀστῶν προσφύγων Νέας Σμύρνης. Εἰς ταύτην προσῆλθον ὑπεροκτακόσιοι οἰκισταὶ καὶ δικαιοῦχοι οἰκοπέδων. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Θ. Καρύλλος σαφῶς καὶ λεπτομερῶς ἀνέπτυξεν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸν ὑπὸ ἀνέγερσιν συνοικισμὸν ζητήματα καυτηριάσας συνάμα τὰς ἀντιθέτους ἐπιζημίας ἐνεργείας ἐνίων οἰκιστῶν ἀγομένων ἐξ ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ συμφερόντων. Σύσσωμος ἡ συνέλευσις ἐπεδοκίμασε τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς Ἑνώσεως, διὰ ψηφίσματος δὲ, ἐγκριθέντος διὰ βοῆς ὑπὸ τῆς ὁλομελείας αὐτῆς, ἐνετάλη ὅπως συνεχίσῃ αὕτη τὴν ἰδίαν γραμμὴν ἐνεργειῶν, ἵνα ἡ Νέα Σμύρνη ἀνοικοδομηθῇ διὰ τοῦ τρόπου ὃν καὶ ἡ Κυβέρνησις υἱοθέτησεν, ἤτοι διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ὅλου ἔργου ὑπὸ μεγάλης καὶ σοβαρᾶς ἑταιρείας.

Διὰ τοῦ ψηφίσματος ὅπερ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκφράζεται πρὸς αὐτὴν ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ συνόλου τῶν οἰκιστῶν καὶ οἰκοπεδούχων διὰ τὴν στοργικὴν μέριμναν ἣν δὲν ἔπαυσεν ἐπιδεικνύουσα μέχρι σήμερον, διατυποῦται δὲ ὅπως ἐν τῇ μερίμνῃ της ταύτῃ ἔλθῃ ἀρωγὸς διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ἐλαφροτέραν ἐπιβάρυνσιν τῶν οἰκιστῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κοινοχρήστων ἔργων.

Γενομένων δὲ ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγη τὸ κάτωθι διοικητικὸν συμβούλιον: Τακτικὰ μέλη οἱ κ. κ. Θ. Καρύλλος, Ν. Κηρυττόπουλος, Σ. Καταχουζηνός, Σ. Γούναρης, Π. Πλακωτάρης, Ε. Καλογρίδης καὶ Α. Σαββόπουλος, ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ κ. κ. Α. Σωτηρίου, Π. Ἀθηναῖος, Ι. Ἰατρόπουλος καὶ Γ. Βεΐνογλου.

—Τὸ ζήτημα τοῦ συνοικισμοῦ Ὑμηττοῦ

Εἰς τὴν Ε.Α.Π. ὑπεβλήθη διαμαρτυρία τῶν προσφύγων κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος οἰκιστῶν τοῦ νέου συνοικισμοῦ Ὑμηττοῦ, διὰ τῆς ὁποίας οὗτοι διαμαρτύρονται ἐναντίον τῆς Διευθύνσεως Ἀστικῆς τῆς Ε.Α.Π. διὰ τὴν παράνομον ἀπόφασιν, ἣν ἔλαβε ν' αὐξήσῃ τὰς προκαταβολὰς τῶν οἰκημάτων διότι ταῦτα ἐκ λάθους τῆς λογιστικῆς της ὑπηρεσίας ἐστοίχισαν περισσότερον τοῦ ὑπολογισθέντος ἀρνουμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων εἰς ταῦτα, πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς αὐξήσεως.

Οἱ πρόσφυγες διὰ τοῦ ὑπομνήματός των ζητοῦν ὅπως τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ὑπολογισθῇ εἰς βάρος τῶν λογαριασμῶν των πληρωθῇ δὲ χρεωλυτικῶς καὶ οὐχὶ προκαταβολικῶς.

ΑΝΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ
ΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ νομοθετικὸν διάταγμα περὶ ἀνακλήσεως ἐν μέρει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9636 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1929 ἀποφάσεως, περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως παρὰ τοῦ συνοικισμοῦ Ὑμηττοῦ, ἔχον οὕτω:

«Ἀνακαλοῦμεν ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 9639 τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1929 ἀπόφασιν ἀπαλλοτριώσεως ἡμῶν, ἤτοι ἐκ τῆς δι' αὐτῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, κειμένης ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν παρὰ τὸν ἀνεγειρόμενον συνοικισμὸν Ὑμηττοῦ, αἴρομεν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὰς ἑξῆς ἐκτάσεις:

1) Τῆς Ἑλένης Γ. Λίντη, ἔκτασιν συνολικὴν 4.336 τετραγωνικῶν μέτρων, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 2.154 ἔχει πωλήσει δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὸ Καλυκοποιεῖον, β') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 1.091 ἔχει πωλήσει δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τοὺς Εἰρήνην Γεωργιάδου καὶ Ἀνδρέαν Γεωργιάδου, γ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 621 ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἡλιουπόλεως καὶ ἰδιωτικῆς καὶ δ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 470 παραμένουσιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλένην Γ. Λίντη.

2) Τῆς Αἰμιλίας Γ. Λίντη, ἔκτασιν συνολικὴν 4821 τετραγωνικῶν μέτρων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α') διότι μέτρα 2.489.77 ἔχει πωλήσει δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὸ Καλυκοποιεῖον, β') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 676.46 ἔχει πωλήσει δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικοῦ συμφώνου εἰς τοὺς Θεόδωρον Γ. Λίντην καὶ Χρῖστον Κ. Πανταζῆν, γ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 605 ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἡλιουπόλεως καὶ ἰδιωτικῆς καὶ δ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 510 παραμένουσιν εἰς αὐτὴν τὴν Αἰμιλίαν Γ. Λίντη, καὶ

3) Τῆς Αἰκατερίνης Μαδαροῦ, τὸ γένος Γ. Λίντη, ἔκτασιν συνολικὴν 4.180 τετραγωνικῶν μέτρων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 463.55 ἔχει πωλήσει εἰς τὸν Ν. Ὑδραῖον, β') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 955.80 ἔχει πωλήσει εἰς τοὺς Γ. Σκαβάντζον καὶ Α. Γ. Σκαβάντζον, γ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 1.080.80 ἔχει πωλήσει εἰς τοὺς Σωτ. Δημητρίου καὶ Κλ. Δημητρίου, εἰς ἅπαντας τούτους ἔχει πωλήσει δι' ἐπισήμων συμβολαιογραφικῶν προσυμφώνων, δ') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 1.173 ἔχουν καταληφθῇ ὑπὸ ὁδῶν καὶ ε') διότι μέτρα τετραγωνικὰ 507 παραμένουσιν εἰς αὐτὴν τὴν Αἰκατερίνην Μαδαροῦ, τὸ γένος Γ. Λίντη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις παραμενούσης ἐν πλήρει ἰσχύϊ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπ' ἀριθ. 9639 τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1929».

Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ὑπενοικιάζει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου 2 κατοικίαν ἐξ 7 δωματίων, 2 δωματίων ὑπηρεσίας, κουζίνας, OFFICE, λουτροῦ, ἀεριόφωτος, ἠλεκτρικοῦ, ὕδατος κλπ. Πληροφορίαι ἐντός.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ-ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν σωλήνων καὶ πλωτήρων δι' ἀναρροφητικὰς βυθοκόρους ὡς ἑξῆς:

α) 60 σωλῆνες 8 μέτρων, 16 ἰντσῶν, 8 χ)μ.
β) 60 σωλῆνες 5 μέτρων, 16 ἰντσῶν, 8 χ)μ.
γ) 166 σωλῆνες 8 μέτρ. 20 ἰντσῶν 10 χ)μ.
δ) 83 πλωτῆρες διὰ τοὺς σωλῆνας τῶν 20 ἰντσῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 15ην Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4.30' μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφα τῶν σχετικῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ τῆς 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ Δρχ. 500, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφορὰν συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια μὲ καλὰς συστάσεις. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΧΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΥΚΝΟΤΕΡΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ
= ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ =
ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ 1ΗΣ ΕΩΣ 15ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ
Ἕτοιμα καὶ ὀλίγα ἐγκαταλειφθέντα ἀπὸ παραγγελίας
ΠΑΛΤΑ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
χειμερινὰ ἀνδρικὰ καλῆς ποιότητος διὰ ξεκαθάρισμα, θέλοντες νὰ ἔχωμεν πάντοτε νέα, τὰ πωλοῦμεν πολὺ φθηνά.
ΠΑΖΑΡ ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΑΧ Η ΜΕΣΗ ΜΟΥ!
Ὑποφέρετε ἀπὸ ῥευματισμούς. Μὴ δοκιμάζετε τὰ διάφορα κομπογιαννήτικα μέσα, ἀλλὰ ἀγοράσετε ἀμέσως τὴν
ΔΙΑΛΥΣΙΝ
ΣΠΙΡΟΣΑΛ
ἡ ὁποία δι' ἐντριβῶν εἰσδύει εἰς τὸ πάσχον μέρος. Εὑρίσκεται εἰς τὰ φαρμακεῖα.
BAYER

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ρ. Α. Θεσσαλονίκην. Χρειάζονται στοιχεῖα. Φροντίσατε νὰ πληροφορηθῆτε ἂν ἐστάλη ἐκεῖθεν τὸ φύλλον μητρῴου καὶ γράψατέ μας τὰ στοιχεῖα τῆς ἀποστολῆς.

κ. Π. Τζομᾶκον, Σταμνά. Πρέπει νὰ ὑποβάλετε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐξέτασίς σας ὑπὸ τῆς Α.Σ.Υ.Ε.

κ. Θ. Π. Ἀγρίνιον. Νὰ ἔχετε ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικήν σας ὑποχρέωσιν καὶ νὰ εἶσθε σωματικῶς ἄρτιος.

κ. Ν. Πετρόπουλον, Πάτρας. Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας, ὄχι.

κ. Α. Ζ. Αἴγιον. Προσελήφθησαν 55 ἐν ὅλῳ. 2) Δὲν ἐξετυπώθη ἀκόμη τὸ νομοσχέδιον.

Ἀχελῷον, Μεσολόγγιον. Δὲν γνωρίζομεν τὴν διεύθυνσίν του, διότι γράφει μὲ ψευδώνυμον. Ἐνδιαφέρεται διὰ γραμματόσημα τῆς ἀποικιακῆς ἐκθέσεως τῆς Γαλλίας.

κ. Κ. Βασιλείου, Αἴγιον. Δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Ὕδραν. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν διὰ τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη. Ἂν στερηθῇ ὅμως τὰ πολιτικά του δικαιώματα δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ.

κ. Χ. Μ. Κυπαρισσίαν. Ἡ ἀπορία δὲν γεννᾷ δικαίωμα προστασίας τοῦ νόμου. Ἠμπορεῖτε νὰ καταταχθῆτε ὡς ἐθελοντὴς θὰ ὑπηρετήσετε ὅμως ὁλόκληρον τὴν θητείαν σας. Προστάτης οἰκογενείας θεωρεῖται ὁ μόνος ἢ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς χήρας μητρός. 2) Ὑπάρχουν πολλοὶ Ἕλληνες ἐκεῖ, δὲν ἠμπορεῖτε ὅμως νὰ ἀποδημήσετε πρὶν ἐκπληρώσετε τὴν στρατιωτικήν σας ὑποχρέωσιν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κέρκυρα 11 Μαρτίου 1930

Ἡ παλαιὰ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Κερκύρας, τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσικῶν Ἱδρυμάτων, δημιουργηθεῖσα, ὡς γνωστόν, ἐξ ἐλατηρίων θρησκευτικοεθνικῶν, διαρκούσης τῆς Βρεττανικῆς προστασίας τῶν Ἰονίων, μὲ διττὸν ἰδεῶδες, τὴν προαγωγὴν τῆς θείας τέχνης καὶ τὴν διὰ ταύτης ἀναρρίπισιν τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν Ἰονίων πρὸς πραγματοποίησιν τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, μετὰ 90ετῆ βίον, καθ' ὃν ἐξακολουθεῖ στερουμένη ἰδιοκτήτου στέγης, ἀποβλέπει, ὡς ἀνέκαθεν, εἰς τὴν ἀνέγερσιν, ἐν τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ πρὸς τὴν Ἑσπερίαν σκοπιᾷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίου αὐτῆς οἴκου, ἀνταξίου Ναοῦ τοῦ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικοῦ θεοῦ «ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ», πρὸ πάσης δ' ὅμως σκέψεως καὶ καταλλήλου ἐνεργείας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος προέχει τὸ ζήτημα τῶν σχετικῶν σχεδίων.

Οὕτω, συναισθανομένη ἡ Διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ὅτι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Ἀρχιτεκτόνων - Μηχανικῶν, πλεῖστοι θὰ εὐηρεστοῦντο νὰ συνεισφέρωσι τὸ πολύτιμον αὐτῶν ἔργον διὰ τῆς δωρεὰν ὑποβολῆς σχεδίων, φέρει εἰς γνῶσιν τῶν βουλομένων ὅτι εὑρίσκονται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ἑταιρείας, τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἅτινα θὰ ἀπεστέλλοντο αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον θὰ προσεφέροντο νὰ ἐνισχύσωσι τὴν Ἑταιρίαν κατὰ τὴν προσπάθειάν της ταύτην, διὰ μιᾶς τόσον γενναίας χειρονομίας.

Ἡ Ἑταιρεία ἐπιφυλασσομένη νὰ προκρίνῃ μεταξὺ τῶν ὑποβληθησομένων σχεδίων, θέλει ἀμείψῃ ἠθικῶς πάντας, ἰδίᾳ δὲ τὸν ἐκπονήσαντα τὸ προτιμηθησόμενον σχέδιον, διὰ τοῦ καταλληλοτέρου τιμητικοῦ τρόπου.

Ὡς προθεσμία ὑποβολῆς τῶν σχεδίων τάσσεται ἡ 30ὴ Μαΐου 1930.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Παλαιᾶς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας Κερκύρας)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3340 τοῦ ἔτους 1929 ἀποφάσεώς του, ἐπὶ τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1929 πρὸς αὐτὸ ἀπευθυνομένης ἀγωγῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀτμοπλοΐας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Ἀτμοπλοΐα τῆς Ἑλλάδος», ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ αὐτῆς Διευθυντοῦ Λεωνίδα Ἐμπειρίκου, κατοίκου Ἐξὲ τῆς Γαλλίας, ἢ ὑπὸ τῶν νομίμων τούτου ἀναπληρωτῶν, ἐκδοθείσης, δικάσαν ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Πέτρου Τίδα, κατοίκου πρώην Νέας Ὑόρκης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, δέχεται τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης, καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον νὰ πληρώσῃ τῇ ἐναγούσῃ καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ ταύτης ἀναφερομένην αἰτίαν α) αὐτούσια δολλάρια 1334 καὶ 31)00 ἢ τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελεσιδικίας ἐν ὅλῳ 102.741 καὶ 85)00 καὶ β) Δραχμὰς 30174, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 132.915.85)00 καὶ ταύτας ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς (2 Σ)βρίου 1929) ἄχρις ἐξοφλήσεως. Κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τῆς ἐναγούσης ἐκ δραχμῶν 2.500 ὡς καὶ τὰ τέλη. Ὁρίζει παράβολον δραχμῶν 500 διὰ τυχὸν ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς. Ἐπικυροῖ τὰς εἰς χεῖρας τῶν τρίτων α) Ταμίου Τελωνείου Πειραιῶς καὶ β) Τελώνου Εἰσαγωγῆς Τελωνείου Πειραιῶς ἐπιβληθείσας διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1929 κατασχετηρίου τῆς ἐναγούσης κατασχέσεως. Ὑποχρεοῖ τοὺς τρίτους τούτους νὰ καταβάλωσι εἰς τὴν ἐνάγουσαν ἔναντι τῆς ἄνω ἀπαιτήσεως αὐτῆς μέχρι δραχμῶν 100.000.

Ἐπικυροῖ τὰς εἰς χεῖρας τῶν τρίτων ἐν Πειραιεῖ Παραρτήματος τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐλεγκτοῦ τῶν ἀζητήτων τοῦ Β' Τελωνείου Εἰσαγωγῆς Πειραιῶς ἐπιβληθείσας κατασχέσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1929 κατασχετηρίου τῆς ἐναγούσης. Ὑποχρεοῖ τοὺς τρίτους τούτους νὰ καταβάλωσι τῇ ἐναγούσῃ μέχρι δραχμῶν 135.000 ἔναντι τῆς ἄνω ἀπαιτήσεως τῆς ἐναγούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Πειραιεῖ τῇ 13 Ν)βρίου 1929 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 15 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους αὐτόθι καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος: Εὐάγγ. Βασιλείου.
Ὁ Γραμματεύς: Κ. Ζήσης.

Ἀκριβὴς περίληψις. Ἐν Πειραιεῖ τῇ 10 Μαρτίου 1930. Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος.

Η ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ
ΠΟΥ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΦΟΡΗΤΗ ΣΜΙΘ ΠΡΕΜΙΕ
Ὡραιοτάτη—Στερεωτάτη
Μ' ὅλας τὰς τελειοποιήσεις
Εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τῶν μεγάλων
Γεν. Ἀντιπροσωπεῖα
Ἀδελφοὶ Π. καὶ Χ. ΣΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ
Ἀθῆναι: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκῆ 26.
Πειραιεύς: Τσαμαδοῦ 44, Ζωσιμαδῶν.
Ζητήσατε τιμοκαταλόγους
ΔΩΡΕΑΝ

Drieu La Rochelle

Μία γυναῖκα Στὸ παράθυρό της

Ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν ὑπερόχως ὡραία ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀνθισμένα δένδρα. Ὅλα ἔδειχναν περισσότερο τὴν ὀμορφιά της: ἡ ἄνοιξις, τὸ ῥὸζ φόρεμά της, ἡ περιπετειώδης ἱστορία, τὴν ὁποίαν εὐνοοῦσε τὸ πνεῦμα της, ποὺ διαρκῶς ἀνήσυχο κυνηγοῦσε κάθε τι τὸ περίεργο καὶ τολμηρό. Ἡ λευκή της σάρκα ἔλαμπε κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Μέσα στὸ λεπτότατο ὕφασμα, ἔμοιαζε σὰν νὰ ἦταν καμωμένα ἀπὸ τὴν ἴδια οὐσία. Ἦταν ἕνα ὁλοζώντανο λουλοῦδι. Καὶ ὅμως κάτι τὸ μυστηριῶδες τὴν ἔκαμε νὰ φαίνεται πιὸ πνευματική, πιὸ αἰθερία. Ὁ Μαλφὸς ἔνοιωσε τότε γι' αὐτὴν ἕνα αἴσθημα ἀλλοιώτικο ἀπὸ τὶς ἄλλες ἡμέρες. Δὲν ἔβλεπε πιὰ κάτω ἀπὸ τὰ τεφρὰ μαλλιά της, μέσα στὰ γκριζογάλανα μάτια της, τὴν συνηθισμένη της φιλαρέσκεια. Εἶχε περισσότερο πολυάσχολο ὕφος ἀπὸ ὅσον ἐσυνήθιζε, ἀλλὰ ὀλιγώτερον ἀφηρημένο. Ἦταν περισσότερον ζωηρὴ καὶ ὀλιγώτερον σκληρή. «Τί τὴν ὁδηγεῖ αὐτὴν τὴν στιγμήν, διηρωτᾶτο, ἡ ἰδιοτροπία ἢ ἡ εὐσπλαχνία;» Ποτέ του δὲν κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ τί ἦταν πράγματι ἡ Μαργώ.

Ἐν τούτοις, ὅταν ἐκείνη ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὸ μυστικόν, τὸν ἔκαμε νὰ ἐπαναστατήσῃ καὶ νὰ ἐκφρασθῇ μὲ λόγια κάπως ζωηρότερα τοῦ συνήθους.

—Ἀγαπητή φίλη, ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε τὰ αἰσθήματά μου. Τίποτε δὲν συχαίνομαι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπιείκειαν ἀπέναντι σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μοῦ ζητεῖτε νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὴν τιμωρίαν ἕναν ἀπὸ αὐτούς; Ἀλλὰ σεῖς ποτέ σας δὲν ἐπροσέξατε πῶς βλέπω ἐγὼ αὐτὰ τὰ πράγματα. Εἶναι ὡραῖο πρᾶγμα ἡ ἰδιοτροπία, ὁ ῥομαντισμός, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν εἶσθε ὑπερβολική. Ὁμολογῆστε το. Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ἐλαφρότητα τῆς συμπεριφορᾶς σας. Εἶναι ἀκατάληπτη! Ἄ! μὲ λυπεῖτε πολύ. Ἐμπρός, γίνετε σοβαρή. Ἐν πρώτοις δημιουργεῖτε ἕναν μεγάλον κίνδυνον στὸν ἄντρα σας. Δὲν μιλῶ μόνον γιὰ μένα... Μοῦ λέτε ὅτι εἶναι ἕνα παιδὶ συμπαθητικό, ἐνδιαφέρον καὶ καθὼς πρέπει, τέλος ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ εἶναι.

Ἔ, ἕνας λόγος παρὰ πάνω! Ἂς γνωρίσῃ λιγάκι τὴ φυλακή, θὰ τὸν ὠφελήσῃ πολύ. Οἱ κομμουνισταὶ ποὺ δὲν εἶναι ἐργάτες εἶναι οἱ περισσότερον ἐπικίνδυνοι, διότι ὅλοι ἔχουν γι' αὐτοὺς μιὰ ἀκαταλόγιστη ἐπιείκεια. Ἔννοια σας, ἤξερε αὐτὸς τί ἔκανε μπαίνοντας στὸ σπίτι σας.

—Ὤ! τὸν καϋμένο! Οὔτε ἤξερε ποῦ βρισκόταν.

Ἡ Μαργὼ τὸ εἶπεν αὐτὸ ἤρεμα. Ὅσον μιλοῦσε τὸν ἐκοίταζε μὲ προσοχή. Ὁ Μαλφὸς ἐκατάλαβε ὅτι δὲν εὕρισκε σωστὲς τὶς παρατηρήσεις του, ἀλλὰ μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ εἶχε πάρει δὲν μποροῦσε νὰ σταματήσῃ εὔκολα, κ' ἐξηκολούθησε στὸν ἴδιο τόνο γιὰ κάμποσα λεπτά.

—Γιὰ νὰ τελειώνω, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ Ρίκο κ' ἐγὼ ἔχουμε τέτοιες θέσεις στὴν Ἀθήνα, ποὺ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ κάνουμε παρόμοιες ἀσειότητες. Ἔπρεπε νὰ σᾶς τὸ πῇ ὁ ἴδιος, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἐλαφρός. Καὶ ὕστερα, ἐπὶ τέλους, αὐτὸς εἶναι ῥομαντισμός. Στὴν ἐποχή μας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κρύβουμε κανένα. Δὲν βρισκόμαστε στὸν Μεσαίωνα. Φαντάζεσθε ποτὲ ὅτι μὲ τοὺς ὑπηρέτες μου.. Καὶ τί θέλετε νὰ τὸν κάνουμε;

Ἐσιώπησε καὶ ἡ Μαργὼ δὲν εἶχε παρὰ νὰ πῇ αὐτό.

—Κ' ἐγώ, λοιπόν, τί θ' ἀπογίνω μ' αὐτὸ τὸ παιδί;

—Δὲν ἔχετε παρὰ νά...

—Τί; Μαλφός, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ μοῦ πῆτε νὰ τὸν ἐγκαταλείψω τώρα.

—Καὶ βέβαια, ἀγαπητή μου. Ὅταν κάνῃ κανεὶς μιὰ ἀνοησία...

—Καλά. Λοιπόν, πηγαίνετε νὰ τοῦ πῆτε ἐκ μέρους μου νὰ κατεβῇ ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο καὶ νὰ φύγῃ. Δὲν εἶχε τίποτε ὅταν ἦρθε, μπορεῖ νὰ φύγῃ ὅπως εἶναι. Μπορεῖτε νὰ τοῦ δώσετε ἴσως ἕνα φιλοδώρημα.

Ἡ Μαργὼ ἐκάθησε σ' ἕναν μπάγκο, βγάζοντας τὸ καπέλλο της μὲ ἀγανάκτησι. Ὁ Μαλφός, διστακτικός, ἐστέκετο ὄρθιος μέσα στὰ χόρτα. Αὐτὸ ποὺ προαισθάνθη ἔφθασε. Ἡ Μαργὼ θὰ τὸν κατηγοροῦσε ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾷ.

—Ἀσφαλῶς εἶναι δυσάρεστο νὰ τὸν διώξουμε.

—Πάω νὰ φωνάξω τὴν Αὐγή.

—Εἶσθε τρελλή! Θέλετε νὰ καταλάβῃ περὶ τίνος πρόκειται;

—Ἔ, τότε, θὰ πάω νὰ βρῶ τὸν διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας.

—Μαργώ, μὴν ἀστειεύεσθε. Θὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ μιὰ μέρα ἐναντίον τῆς πρεσβείας σας, ἢ τοῦ συζύγου σας, ἢ ἐναντίον σας.

Ἡ Μαργώ, ποὺ ἦτο ὀλίγον ἀπογοητευμένη, κατέβαλε προσπάθειαν γιὰ νὰ μιλήσῃ.

—Ἀδιάφορο. Δὲν ἐπίστευα ὅτι εἶσθε τόσον ἐγωϊστὴς καὶ τόσον ἀδιάφορος. Καὶ ὅτι εἴχατε τόσον ὀλίγον ἀνθρωπισμόν.

—Πῶς ὑπερβάλετε τὰ πράγματα!

—Ὑποσχέθηκα σ' αὐτὸ τὸ παιδὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσω, καὶ ἐξ αἰτίας σας ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ μετατρέπεται σὲ σκληρότητα. Ὁπωσδήποτε θὰ τὸν τσακώσουν, μὰ θὰ μποροῦσα νὰ παρατείνω τὴν ἀγωνία του. Ἰδοὺ τί ἔκαμα: εἶχα ἀνάγκη μιᾶς βοηθείας, καὶ ἦρθα φυσικώτατα σὲ σᾶς. Κ' ἐσεῖς τώρα μὲ ἀποθεῖτε καὶ μὲ κρίνετε ὡς τρελλὴ καὶ ἠλιθία. Σᾶς ἐζήτησα νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ κρατήσω τὸ λόγο μου. Ἐσεῖς ἀδιαφορεῖτε μὲ τὴν δική μου ἔγνοια.

Ὁ Μαλφὸς ἀναστέναξε βαθειά, καὶ ἐψιθύρισε μὲ φωνὴ παραπονετική:

—Μὴ τὸ λέτε αὐτό.

Εἶχε στηρίξει τοὺς ἀγκῶνας της ἀπάνω στὰ γόνατά της καὶ τὸ βλέμμα της ἦταν προσηλωμένο στὸ χορτάρι. Ἐσυνέχισε:

—Πάντα μὲ ἐβεβαιώνατε ὅτι εἶσθε φίλος μου, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνετε ἀπολύτως τίποτε ἀπὸ αὐτὸ ποὺ μὲ κάνει νὰ φέρωμαι ἔτσι σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ποτέ σας δὲν μὲ καταλάβατε... Ἄλλωστε —εἶπε καθὼς σηκώνονταν κυττάζοντας πρὸς τὴν πόρτα— δὲν μπορῶ νὰ τὸν ἀφίνω τόσην ὥρα ἔξω. Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο γι' αὐτόν.

—Μιὰ στιγμή. Πῆτέ μου, ἐν πρώτοις, τί πρᾶγμα δὲν καταλαβαίνω σὲ σᾶς, ἱκέτευσεν ὁ Μαλφὸς κολακευμένος γιὰ τὴν λύπη ποὺ προκαλοῦσεν ἡ στάσις του καὶ ποθῶν φλογερῶς νὰ γνωρίσῃ τὸ τέλος μιᾶς σκέψεως ποὺ τὸν ἀφεώρα.

Τὴν ἀνάγκασε νὰ καθήσῃ πάλιν.

—Ἀφῆστέ με, εἶπε, χωρὶς νὰ φροντίσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειά του. Ναί, νομίζετε ὅτι ἀσχολοῦμαι μ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ διασκεδάσω, ἐνῷ ἁπλούστατα κάνω τὸ καθῆκον μου. Ὁ Ρίκο μοῦ ἔλεγεν ἄλλοτε ὅτι αἱ πρεσβεῖαι προστατεύονται ἀπὸ διπλωματικὴν ἀσυλίαν. Μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ δωμάτιόν μου εἶναι... πῶς τὸ λέτε;... ὅτι θεωρεῖται ξένον ἔδαφος.

—Εἶσθε χαριτωμένη. Τί θέλετε νὰ σᾶς πῶ;

—Κοροϊδεύετε. Αὐτὸ ὅμως τὸ παιδί, εἶμαι βεβαία ὅτι εἶναι καθὼς πρέπει. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς φερθῇ σύμφωνα μὲ τοὺς κοινοὺς κανονισμούς. Τὸ καλὸ ποὺ θὰ τοῦ κάνετε, δὲν θὰ πάῃ χαμένο.

—Ἐπιτρέψατέ μου ν' ἀμφιβάλλω.

—Νομίζετε ὅτι δὲν γνωρίζω τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅμως ἐγνώρισα πολλοὺς σὰν αὐτὸ τὸ παιδί. Δὲν ξέρετε ὅτι ἤμουνα νοσοκόμος στὸ μέτωπο. Ἡ τύχη τὸν ἔφερε σπίτι μου. Ἔ, λοιπόν, καλῶς ἦρθε!

—Ἔστω, πάω νὰ τὸν ἰδῶ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ-ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀκολούθων ὑλικῶν:

1.100 τετραγ. μέτρα ἀσφαλτοπιλήματος (RUBBEROID).
2.200 τετραγ. μέτρα πισσοχάρτου.
2.000 τετραγ. μέτρα αὐλακωτῶν λαμαρινῶν.
1.800 τετραγ. μέτρα πλακῶν διαχωρισμάτων (WALL BOARDS).

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 13ην Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ τῆς 11ης π.μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ-ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν ξυλείας:

715 κ. μ. ἐλάτης (Ρουμανικῆς, Σερβικῆς ἢ ὁμοίας).
260 κ. μ. ἐγχωρίου δρυός, ἢ ὁμοίας.
127 κ. μ. μελανῆς πεύκης (PINO NERO, λάρτζινα ἢ ὁμοίας).

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 11ην Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΓΟΡΑΙ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὰ Γραφεῖα Κτηματικῶν συναλλαγῶν **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΠΟΔΟΒΙΝΟΥ**, *λειτουργοῦντα ἀπὸ τριακονταετίας, θὰ εὕρετε πάντοτε πρὸς ἀγορὰν τὰς καλυτέρας εὐκαιρίας πωλουμένων οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων τόσον ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὅσον καὶ εἰς τὰ Φάληρα (Νέον καὶ Παλαιὸν), Κηφισιὰν καὶ λοιπὰ προάστεια τῶν Ἀθηνῶν.*

Δύνασθε ἐπίσης νὰ διαθέσετε εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια μὲ συμφέροντας ὅρους μικρὰ καὶ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ εἰς δραχμάς, λίρας καὶ δολλάρια, τελείως ἐξησφαλισμένα.

ΓΡΑΦΕΙΑ Σταδίου 61 Πλατεῖα Ὁμονοίας (Μέγαρον Σαρόγλου πρῶτον πάτωμα).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δήλωσις

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν, τὴν 17ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα, διὰ τὴν λιθογραφικὴν ἐκτύπωσιν 180.000 ἐπιταγῶν, συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν ὑπόδειγμα καὶ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως, ὃν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, εἰς τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΗΠΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 19ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου γραφεῖα ἡ τοποθέτησις ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 καὶ 4—5.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως πρὸς ἐνοικίασιν εἰς τὴν Νεάπολιν οἰκία ἐκ τριῶν δωματίων καὶ χὼλλ ἢ καὶ τεσσάρων ἄνευ χὼλλ καὶ ἠλεκτροφώτιστος. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας 9—10 π.μ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΖΕΝΕΡΑΛ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑΙ ΑΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 7

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀ
τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλ
«ΠΑΤΡΙΣ II»
τὴν 22αν Μαρτίου Σάββατον
«ΑΝΔΡΟΣ»
τὴν 29ην Μαρτίου Σάββατον
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα
τικὰς πληροφορίας ἀπευθυν
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ
57—29 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτ
ξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεῖα
κη, τηλέφ. 2-27.
ΣΗΜ. Ἐκδίδενται καὶ σιδηρ
εἰσιτήρια κατ' εὐθεῖαν διὰ
εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Γενικὸν
ον τῆς Ἑταιρείας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΛΕΞΑΝ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀ
τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων:
«ΑΝΔΡΟΣ»
τὴν 23ην Μαρτίου, Κυριακὴν
«ΠΑΤΡΙΣ II»
τὴν 8ην Ἀπριλίου, Τρίτην 3
«ΑΝΔΡΟΣ»
τὴν 13ην Ἀπριλίου, Κυριακὴν
«ΠΑΤΡΙΣ II»
τὴν 29ην Ἀπριλίου, Τρίτην 3
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα κ
κὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καρ
τηλέφ. 2-27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ
Ταξείδιον ἀπολύτου εὐμαρείας
νέσεως μὲ τὸ πολυτελέστατον
«ΠΑΤΡΙΣ II»
Πετρελαιοκίνητον, τόννων
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εἰς 36 ὥρ
τὴν 13ην Μαρτίου ΠΕΜΠΤΗΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εἰς 28 ὥρ
τὴν 17ην Μαρτίου ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Δι' εἰσιτήρια κ.λπ. ἀπευθυντέον
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καρ
κη Τηλ. 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελ
Τηλ. 57-29 ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθ
Ταξειδιωτικὰ καὶ Τουριστικὰ Π
ρεῖα.

ΕΞΑΙΣΙΑ
ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩ
«ΣΟΥΛΤΑΝΙΕ»
Εἰς καστανὸν καὶ μαῦρον χρῶμα
ἁπλουστάτη, διάρκεια μακρά, ἐγγυημ
λείως ἀβλαβής. Μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ: Οἶκος
κείων φορεμάτων Κας ΑΝΔΡΟΝΙΚ
πλωματούχου τῆς κοπτ. τῶν Παρισ
15ετίαν ῥαπτρίας τῆς Αὐτοκρ
Αὐλῆς καὶ ἀνωτέρας κοινωνίας Κων
νουπόλεως).
Ἰδιαίτερον διαμέρισμα διὰ βαφὴν
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 26β (παρὰ τὴν Μητρ
Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν
παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἀμέσως.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατ
κηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισ
τὴν προμήθειαν σιδηρικῶν κουφ
ἀπαιτηθησομένων διὰ τὸ Κεντ
Κτίριον διὰ τὴν 22αν Μαρτίου
Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μεσημ
ἐνώπιον τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς
Πληροφορίαι καὶ ὅροι εἰς τὴν
θυνσιν τῶν Ἔργων Σταδίου 4
κάστην 11—12 π.μ. Ὁ Διευθυν
Κ. ΠΡΙΜΙΚΗΡ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΑΤΤΙ

Πρόσκλησις

*Καθιστῶμεν γνωστὸν καὶ αὖθις
τοὺς φορολογουμένους ὀφειλέτας
ρων χρήσεως 1929—30, ὅτι λήγ
μετὰ τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ Οἰκ
κοῦ ἔτους 1929—30, ἐντὸς τοῦ
δέον νὰ εἰσπραχθῶσιν οἱ φόροι τῆς
σεως ταύτης, προσκαλοῦμεν τούτους
πως σπεύσωσι εἰς τὴν πληρωμὴν
ὀφειλομένων φόρων, πρὸς ἀποφ
τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας καὶ
διώξεως των.*

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1930
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΝΑΣΤ. ΚΑΝΑΚΗ*

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ
ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι
λοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ
τασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων
δων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσο
μόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν
μήθειαν τῶν κάτωθι κινητῶν σιδηρ
δομῶν:
α) Ἀποθήκη, διαστάσεων 5Χ16Χ3.5
β) Ἐργοστάσιον ξυλουργικῆς διαστ
15Χ8Χ3.5 μ. ἕκαστον.
Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ
Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν
ραν 4.30 μ.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις
τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10,
σφραγίστων προσφορῶν.
Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβω
σιν τῶν ὅρων ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡ
γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρα
11ης π.μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας.
(Ἐκ τῆς Διευθύνσ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ματαιωθείσης τῆς δημοπρασίας δ
κατασκευὴν ἀντιπλημμυρικῆς τάφρου
Κοινότητι Κηφισσιᾶς ἐπαναλαμβάνεται
δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 13579 ἐ. ἔ. ἀπο
ὡς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικ
20ην Μαρτίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥρ
π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρ
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΜΑΣ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει ὁ λαὸς νὰ ὁδηγηθῇ εἰς ὑπερεργασίαν παραγωγικὴν καὶ ὄχι εἰς τὰς πιστωτικὰς θυρίδας (ἀνὰ 25 χιλ. δρ., ὡς λέγουν, εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν 800 χιλ. ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν). Σημαίνει ἀκόμη ὅτι τὰ κεφάλαια τῆς Ἀγροτικῆς εἶνε ὑπεραρκετὰ καὶ πρέπει μάλιστα νὰ διατεθοῦν ταῦτα κατὰ 70 ο)ο τοὐλάχιστον ὄχι εἰς δάνεια πρὸς τοὺς γεωργοὺς ἀτομικῶς, ἀλλὰ εἰς ἐκτέλεσιν μικρῶν ἔργων μέσα στὰ γεωργικὰ χωριά, ἀφοῦ κατόπιν ἐρεύνης ἀπὸ ἄνδρας μὲ νοῦν καὶ κρίσιν καθορισθῇ τὸ πρακτέον διὰ κάθε χωριό.

Ἕνα παράδειγμα: οἱ καπνάδες μὲ τοὺς γόνους καὶ εἰδικευμένους εἰς ἐκλεκτὰ καπνὰ κλήρους τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας καὶ Δυτ. Θράκης παρήγαγον καὶ διαθέτουν πρὸς πώλησιν ἕνα ποσὸν καπνοῦ, ἤδη βεβαρημένου καὶ μὲ τοὺς τόκους τοῦ καλλιεργητικοῦ δανείου καὶ μὲ τὸ δυσανάλογον εἶδος ζωῆς ποὺ ἐπιμένουν νὰ κάμνουν· ἐπειδὴ ὅμως τὸ προϊὸν δὲν πωλεῖται ἀμέσως, αὐτοί, παριστῶντες τὸν ἐπιχειρηματίαν γεωργόν, κάθονται ἄεργοι ἐπὶ τοῦ σωροῦ τοῦ προϊόντος αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιβαρύνουν ἀκόμη περισσότερον καὶ τὸ καθιστοῦν ἔτι μᾶλλον ἀκριβὸ μὲ τὸ πρόσθετον πλασματικὸν δάνειον. Ἐνῷ ἀκριβῶς ἐκεῖ κοντὰ στὴν ὁδοποιΐα ἐργάζονται, μὲ γερὰ μάλιστα ἡμερομίσθια, μόνον μερικοὶ Καυκάσιοι ἔποικοι καὶ Βούλγαροι ἐργάται. Ἔτσι ἀκριβαίνει καὶ ὁ καπνὸς καὶ ὁ δρόμος. Ἐκ παραλλήλου ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τὸ ἔτος ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ἐλαιοπαραγωγικάς, τὰς ἀμπελουργικάς, τὰς δημητριακὰς περιοχὰς τὰ ἡμερομίσθια φθάνουν εἰς 100 καὶ 150 δραχμάς· καὶ ἔτσι ἀκριβαίνει τὸ λάδι καὶ τὸ κρασὶ καὶ ἡ σταφίδα καὶ τὸ σιτάρι.

Ὀρθὸν βέβαια νὰ μὴ ἀφεθῇ ὁ παραγωγὸς εἰς τὴν τύχην του καὶ νὰ μὴ πληρώσῃ τὸ προϊόν του πρὸ τῆς ὥρας μὲ ζημίαν ἢ ἔστω καὶ μὲ μικρότερο κέρδος. Ἀντὶ ὅμως δανείου, πρέπει δι' αὐτοὺς ποὺ παριστοῦν τὸν μικροϊδιοκτήτη καὶ ποὺ ἐπιμένουν νὰ ζήσουν ἀπὸ τὸ ὀλίγο προϊόν των (ἐργασίας 100 τὸ πολὺ ἡμερῶν τὸ ἔτος)—τὸ τονίζω δι' αὐτοὺς πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὄχι δάνειον, ἀλλὰ πρόνοια διὰ νὰ τοὺς δοθῇ ἐργασία πρόσθετος καὶ εἰδικῶς ἐδῶ ἕνα φθηνότατο μεταφορικὸν μέσον νὰ πάνε, μὲ 20 δρ., ἕως τὴν Μυτιλήνη, ἕως τὴν Κρήτη, ὅπου τυχόν, ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, ὑπάρχει ζήτησις ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ὑψηλὰ ἡμερομίσθια, τὰ ὁποῖα, κατὰ ὅρον ἀπαράβατον, πρέπει νὰ πέσουν, ὅπως καὶ οἱ τόκοι, χαμηλά, ἀλλ' ἐπὶ ὅλων βεβαίως τῶν ἐπιπέδων τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας· καὶ τοῦτο, διότι μόνον μὲ εὐθηνὰ προϊόντα θὰ κρατηθῶμεν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, ἀγρεύοντες πελάτας μεταξὺ τῶν πολυπληθεστάτων πτωχοτέρων λαϊκῶν τάξεων.

Εὐνόητον ὅτι ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέτρα—ποὺ θὰ πειθαναγκάσουν τὸν λαὸν νὰ ὑπερεργασθῇ καὶ δὴ εὐθηνὰ—ἐὰν ληφθοῦν μονομερῶς, θὰ ζημιωθῇ ὁ ἐργατικὸς μας πληθυσμὸς εἰς ὄφελος τοῦ ὑπολοίπου· καὶ αὐτὸ εἶνε βεβαίως ἕνα ἔγκλημα, καὶ δὴ ὄχι μόνον κοινωνικῶς, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς. Ἀλλὰ ἐδῶ πρόκειται περὶ τῆς γενικῆς ἀρχῆς, ὅτι χωρὶς εὐθηνὴ παραγωγὴ οὔτε διεθνῶς θὰ σταθοῦμε, οὔτε τὸ κόστος τῆς ζωῆς μέσα στὴ χώρα μπορεῖ νὰ κρατηθῇ σὲ λογικὴ στάθμη. Ἀπόκειται δὲ εἰς ἐκεῖνον ποὺ θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ πρόβλημά μας νὰ λάβῃ μαζὶ μὲ αὐτὰ τὰ μέτρα ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπιπέδων διὰ νὰ μὴ ἀδικῆται ὁ ἐργατικός μας πληθυσμὸς καὶ οἱ μὲν κοπιάζουν, οἱ δὲ κοροϊδεύουν τοὺς κουτοὺς παριστῶντες τὸν ἔξυπνον.

Ἔφθασε δὲ ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ εὐθηνὴ αὐτοσχεδιαστικὴ καὶ ἐξ ἀντιγραφῆς κοινωνικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ σταματήσῃ ἐμπρὸς εἰς μίαν πραγματικὴν οἰκονομικὴν βιολογικὴν πολιτικήν, ποὺ θὰ πάρῃ καὶ ζωντανὸν γηγενὲς κοινωνικὸν περιεχόμενον.

Ὅ,τι ἔχει σημασίαν δὲν εἶνε τόσον τὸ ποσὸν δι' οὗ πιστοῦται ἕκαστος κλάδος, ἀλλὰ ἡ ἀναλογία τῶν πιστώσεών του ἐν σχέσει μὲ τὰς πιστώσεις τῶν ἄλλων κλάδων. Ἡ δὲ κατανομὴ τῶν κεφαλαίων κατὰ κλάδον δέον νὰ γίνεται ὄχι τεχνητὰ (διὰ νόμων, ἐγγυήσεων καὶ προστασίας), ἀλλὰ δυναμικὰ καὶ ἀπὸ ἵδρυμα ἀνώτατον ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἔχει ἀκριβῆ κάτοψιν τοῦ συνόλου τῆς ἀγορᾶς, τῶν τε κεφαλαίων ὅσον καὶ τῆς ἐργατικῆς δυνάμεως καὶ τῶν προϊόντων. Ποτὲ ὁ νόμος καὶ ὁ γεωμετρικὸς μηχανισμὸς δὲν μπορεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἰθύνοντα νοῦν εἰς τὸν εὔπλαστον καὶ προσαρμοστικὸν δυναμισμὸν τῆς ζωῆς. Νοῦς δὲ λείπει καὶ ὄχι νόμοι.

Ἡ τεχνητὴ συγκέντρωσις κεφαλαίων εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ὡς εἰδικὸς πρόσφατος νόμος ἐπιδιώκει, δὲν θὰ ὠφελήσῃ εἰς τίποτε. Ἀντιθέτως μάλιστα· ἡ κατόπιν τῆς τεχνητῆς συγκεντρώσεως τοῦ χρήματος πιθανή, ὡς φαίνεται, συνέχισις τοῦ παλαιοῦ πιστωτικοῦ συστήματος τῆς Ἐθνικῆς (καλλιεργητικὰ καὶ πλασματικὰ δάνεια, σιτηρεσιακὰ δηλαδή, ἐνεχυρόγραφα κλπ.) ἢ καὶ ἡ κακὴ τυχὸν ἐκτίμησις τῶν ἐνδεδειγμένων πρὸς ἐκτέλεσιν βελτιώσεων καὶ μικρῶν ἔργων (μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας)—καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐνδεχόμενα—καὶ τίποτε δὲν μᾶς ἐνθαρρύνει περὶ τοῦ ἀντιθέτου—θὰ ὁδηγήσουν εἰς μίαν νέαν κραιπάλην ἀπατηλῆς ἀγροτικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἐποικιστικοῦ θριάμβου, ἀλλὰ βραχυτάτην καὶ δυστυχῶς τελευταίαν.

Τίποτε ἐπὶ τοῦ ὄντως δημιουργικοῦ καὶ δὴ τοῦ ἀγροτικοῦ ἐπιπέδου δὲν γίνεται οὔτε ἀμέσως οὔτε διὰ θαύματος.

Καὶ ἂν τὸ ῥῖγος τῆς ἀνησυχίας περὶ ἐπικειμένης ἐπεκτάσεως τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ εἰς τοὺς ἀγροτικούς μας κλάδους δὲν εἶνε παραμῦθι ἀλλ' ἀλήθεια—τότε εἶνε ν' ἀπορῇ κανεὶς ποῦ εὑρίσκουν τὸν καιρὸν καὶ τὸ θάρρος οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ Γεωργίας διὰ νὰ συζητοῦν τὰς θαυματουργικὰς ἐφευρέσεις περὶ νέων συστημάτων διανομῆς τῆς γῆς, περὶ συγκεντρώσεως τῶν κλήρων καὶ περὶ βενζιναρώσεως ὅλης τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν σφαγῆς ἀλὰ Ἡρώδη, ὅλων τῶν, μαρτυρικῶν ἄλλως, ἀροτριώντων κτηνῶν ὡς πολυδαπάνων δῆθεν.

Τὰ ἄτυχα αὐτὰ ζῶα, γεννῶνται, τρέφονται καὶ ἀφίνουν τὸ τομάρι τους μέσα στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἂν προκαλοῦν δαπάνας μεγάλας διὰ τοὺς ἄλφα Ἕλληνας, αἱ ἴδιαι αὐταὶ δαπάναι ἀποτελοῦν ἔσοδον διὰ τοὺς βῆτα τοιούτους—ἐνῷ τὰ πολυπληθῆ μηχανήματα διὰ νὰ ἔλθουν καὶ διὰ νὰ κινηθοῦν σημαίνουν προμηθείας ἀπ' ἔξω καὶ συνεχῆ αἱμορραγίαν συναλλάγματος· εἶνε ἔνδειξις ἄλλως ἀκροτάτης ἐξελίξεως τοῦ ἐκχρηματισμοῦ τῶν ἀγροτικῶν μας κλάδων· ἂς ἀφήσωμεν ποὺ προϋποθέτουν καὶ ὑψηλὴν στάθμην τεχνικῆς μορφώσεως εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Ἐπίσης ἡ ἐφεύρεσις τῶν νέων διανομῶν θὰ στοιχίσῃ χρήματα καὶ σπατάλην τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῶν γεωργικῶν, ἀφαίρεσίν των ἀπὸ τὰς ἐργασίας των.

Ἄλλως ἐν συνόλῳ ἡ διανομὴ τῶν κλήρων μὲ ὅποιο σύστημα εἶνε κατ' οὐσίαν χαρτίνη ὑπόθεσις, ποῦ ἐνῷ μᾶς ἐκόστισε πολὺ ἀκριβά, δὲν θὰ ἰσχύσῃ παρὰ μόνον διὰ μίαν θεωρητικὴν στιγμὴν ἐν τῇ ἀπείρῳ διαρκείᾳ τοῦ χρόνου· διότι καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῶν χαρτιῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην τὰ πράγματα ἦσαν καὶ θὰ εἶνε κατ' οὐσίαν διαφορετικά.

Ἡ κατάστασίς μας σήμερα εἶνε τοιαύτη, ὥστε μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἀφήσωμεν τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους νὰ λειτουργήσουν· τούτου ὅμως δοθέντος, ἡ χαρτίνη διανομὴ θὰ τροποποιηθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας. Ἀνωτέρω ἐπεδείχθησαν τὰ μέσα προστασίας τῶν μικροϊδιοκτησιῶν· αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν λεπτολόγον διανομήν· ἐκτὸς ἂν ἡ Τράπεζα ἀναλάβῃ νὰ τρέφῃ μὲ τὰ καλλιεργητικὰ δῆθεν δάνειά της τοὺς κληρούχους ἀγρότας διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανοποίησιν νὰ τοὺς καμαρώνῃ παριστάνοντας τὸν μικροϊδιοκτήτην κτηματίαν ἐπὶ τῶν χαρτίνων κλήρων των. Ἐνῷ πράγματι ἡ διανομὴ ἔχει ἤδη γίνει δυναμικὰ εἰς τὰ πλεῖστα χωριὰ ἀπὸ τοὺς ἰδίους χωρικοὺς καὶ δὲν ὑπολείπεται παρὰ νὰ κυρωθῇ καὶ τυπικῶς ἔστω καὶ μὲ ἀδικίας τινάς.

Ὄχι μόνον τὸ νὰ διαθέσῃ κανεὶς χρήματα καὶ προσωπικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ συζητῇ κἂν τοιαῦτα θαυμάσια ἐφευρήματα εἶνε ἀπόδειξις ἐσχάτης παρανοήσεως τῶν πραγμάτων, ἐπιχειρούμενον δὲ τυχόν, θὰ ἀποτελέσῃ τραγικὴν εἰρωνείαν καὶ κτύπημα τελειωτικὸν κατὰ παντὸς ὅ,τι μένει ἀκόμη ὄρθιον εἰς τοὺς ἀγροτικούς μας κλάδους, τοὺς τόσον περιπετειωδῶς δοκιμασθέντας διὰ μέσου τόσων μεταρρυθμίσεων καὶ φαντασιοκοπικῶν ἐμπνεύσεων.

Βεβαίως ἡ εὐθηνὴ κοινωνιολογία, ὡς καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, διαθέτουν μυριάδας λέξεων καὶ μεγαλοπρεπῶν ἑτοίμων φράσεων καὶ σχεδίων ἱκανῶν νὰ περιβάλουν μὲ μορφὴν λογικοφανῆ καὶ θαυμαστὴν ἀκόμη καὶ τὰ πλέον παράλογα πράγματα.

Πλὴν φαίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ν' ἀποβαίνῃ χρήσιμον ὁπωσδήποτε τὸ νὰ εὑρεθῇ κάποιος ποὺ σύντομα μὲ τὰς ὀλιγωτέρας, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ τὰς ἁπλουστέρας λέξεις, φράσεις καὶ θεωρίας, θὰ παραστήσῃ τὴν πενιχρὰν καὶ σκληρὰν πραγματικότητα. Κ. Δ. ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ

ΤΟ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἀπὸ σήμερον Δευτέραν ἐξακολουθεῖ τὴν ἀρξαμένην θριαμβευτικήν του περίοδον, μὲ τρεῖς γνωστοὺς καὶ συμπαθεστάτους πρωταγωνιστάς
ΧΑΡΥ ΛΙΤΚΕ
ΛΗ ΠΑΡ-Υ
ΒΙΒΙΑΝ ΖΙΠΣΟΝ
εἰς τὸ συγκλονιστικὸν δρᾶμα
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
Ἀπὸ τὸ εἶδος ἐκείνων ποὺ ὑπεραρέσουν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν.
ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Νέα ἐπίκαιρα παγκόσμια Μέτρο.
Νέον ἐκλεκτὸν πρόγραμμα ΒΑΡΙΕΤΕ
Οὐδεμία αὔξησις τιμῶν.

ΝΕΟΣ μὲ εὐρεῖαν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἀντὶ μικροῦ μισθοῦ. Πληροφ. λογιστήριον «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

ΟΜΙΛΩΝ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 36
ΣΗΜΕΡΟΝ — Η ΠΡΩΤΗ
ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΑΔΟΥΣΑ - ΟΜΙΛΟΥΣΑ - ΗΧΗΤΙΚΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ
ΜΟΝΟΝ ΕΣΕΝΑ ΓΑΠΗΣΑ ΤΡΕΛΛΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΙΝΤΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝΣ
ΚΑΙ ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
ΚΑΙ ΝΕΑ ΠΑΤΖΟΜΑΝΙΑ
ΣΗΜ. — Ἡ ἀνωτέρω Γερμανικὴ ταινία ἐσημείωσε πρωτοφανῆ θρίαμβον ἐν Γερμανίᾳ παιχθεῖσα δὲ εἰσέτι συγχρόνως εἰς τὰ 5 μεγαλύτερα Κινηματοθέατρα τοῦ Βερολίνου. Ἀσφαλῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα θὰ σημειώσῃ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν, διότι εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τέλειον ἔργον. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τῶν ἤχων καὶ διαλόγων εἶναι ἐπίσης τελεία ἀκουομένων ἀκόμη καὶ τῶν ἀναπνοῶν.
ΤΟ ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
Ἵνα διευκολύνῃ ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ὥρισε ἠλαττωμένας τιμὰς 2—5 καὶ 7 1)2 —9 μ.μ.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΡ. 20 ΕΞΩΣΤΗΣ ΔΡ. 12.50
ΜΕΧΡΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΟΥΔΕΝ ΔΙΑΡΚΕΣ ΙΣΧΥΕΙ

ΙΠΛΙΞΙΑΝ
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 5
συνέχεια ὁδοῦ Μητροπόλεως
ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΡΕΤΑΛΙΑ (ΚΟΥΠΟΝ) ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Πέμπτη 20 Μαρτίου ὥραν 6.30' μ. μ.
Αον ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ διασήμου καλλιτέχνου τοῦ πιάνου κ.
EGON PETRI
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Bach—Busoni: a) Eveillez—vous e.t.c. b) Prélude et Fugue en mi bem. maj. Beethoven: Sonate op. 109 Chopin: 12 Etudes op. 25. Schubert—Liszt: 6 Lieder.
Πέμπτη 27 Μαρτίου ὥραν 6.30' μ. μ.
Βον ΡΕΣΙΤΑΛ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Bach—Busoni: a) Toccata en Re min. b) Prélude et Fugue en Re maj. Schubert: Di Wanderer Fantaisie. Liszt: 12 Etudes d'exécution transcendante.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς Δραχ. 20, 30, 40, 60, 80 πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

3η ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
3Η ΕΒΔΟΜΑΣ
Ἡ μεγάλη καὶ ὑπέροχος ἠθοποιὸς
ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ
Στὸ δραματικώτερον ἔργον τῆς ἐποχῆς, στὴν τελευταίαν της παραγωγὴν
Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ
La faiblesse humaine
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1929-1930
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις ὁμιλοῦντος καὶ ἠχητικοῦ κινηματογράφου
Κατόπιν τῆς πρωτοφανοῦς ἐπιτυχίας, καὶ κοσμοσυρροῆς ποὺ ἐσημείωσε καὶ κατὰ τὴν
8ην ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ἡ πρώτη ὁλοζώντανη ὀπερέττα τῆς Οὔφα
ΕΡΩΤΙΚΟ ΒΑΛΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΫ ΚΑΙ ΒΙΛΥ ΦΡΙΤΣ
καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Οὔφα-Πάλλας νὰ περιλάβῃ τὰς χιλιάδας τῶν προσερχομένων θεατῶν
ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ
ὅτι ἡ συνέχισις ἡ προβολὴ τοῦ ἀνωτέρω μοναδικοῦ ἀριστουργήματος
9ην ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΝΕΟΝ ΖΟΥΡΝΑΛ
Εἰδικὴ ὀρχήστρα μόνον μὲ Σαξῶφον ὑπὸ τὸν
ΤΟΜΑΝ ΜΠΡΟΒΝ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πάντοτε τὸ νέον, τὸ καλόν, τὸ φθηνὸν καὶ ὡραῖον πρᾶγμα θὰ τὸ βρῆτε στὸν Χρυσικόπουλον. Λοιπὸν μὴ κεφαλοπονῆτε. Ἐκεῖ καὶ τὸ συμφέρον σας ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ
ΕΝΤΟΝΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΚΑΤΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.—Θ' ΑΜΥΝΘΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως μὲ τὰς λοιπὰς ὀργανώσεις ἰδιοκτητῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν 10.30' π. μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» μεγάλη συγκέντρωσις τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἀστικῆς Ἑνώσεως κ. Ξανθόπουλος, εἰπὼν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος συνεγείρονται εἰς ἑνιαῖον σύνολον ὑπὲρ τῆς ἰδιοκτητικῆς ἀπελευθερώσεως.

Ὁ κ. Ξανθόπουλος ἐξέθεσε τὰς θυσίας τῶν ἰδιοκτητῶν συνεπείᾳ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ ἐτόνισεν ὅτι οὗτοι ἀνέμενον τὴν ὁριστικὴν λῆξιν του τὴν 31ην προσεχοῦς Αὐγούστου.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, διότι ζητοῦν παράτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου, διακοπτόμενος ἀπὸ φωνάς: «Θὰ τοὺς πετάξωμε ἔξω διὰ τῆς βίας!»

Ὁ κ. Ξανθόπουλος ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν, βασιζόμενος εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον λέγει: «Οὐδεὶς στερεῖται τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἄκων».

Καταλήγων ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ἀναμένουν ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ δηλώσῃ ῥητῶς ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον δὲν πρόκειται νὰ παραταθῇ καὶ νὰ καλέσῃ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κανονίσουν τὰς σχέσεις των μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας. «Ἐὰν ὅμως, προσέθεσε, δὲν τὸ πράξῃ, ἡ ἀπόφασίς του θὰ θεωρηθῇ ὡς προφανὴς διωγμὸς τῆς ἰδιοκτησίας καὶ θ' ἀποδείξῃ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ κράτους ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰς παραλόγους καὶ παρανόμους ἀξιώσεις εὐαρίθμων ἀτόμων Τότε δὲ πλέον κηρύσσοντες τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα, θὰ ἀπελευθερώσωμεν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἔστω καὶ ἂν ἀντιτάξωμεν ἀμυνόμενοι εἰς τὴν ὀργανωμένην βίαν καὶ ἡμεῖς βίαν μέχρι θανάτου».

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῶν ἀστικῶν ὀργανώσεων κ. Παμπούκης ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα, τονίσας ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἐπλούτησαν διὰ νὰ ὑφίστανται ἀφαιμάξεις, ὅτι διώκονται ἀπηνῶς ὑπὸ τοῦ κράτους, καίτοι στυλοβάται τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, ἀπὸ τὸ 1916, ὅτι, ἐνῷ ὅλοι ἐκανόνισαν τὰς προσόδους των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμαρίθμου, μόνον αὐτοὶ ἀγωνίζονται νὰ ζήσουν μὲ 10 καὶ 12 ἐνῷ ἐπιβαρύνονται μὲ φόρους 38 ο)ο.

Συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, τὴν ὁποίαν, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, ζητοῦν καὶ οἱ ἄνεργοι ἐργάται, οἱ ἐπαγγελματίαι ποὺ θέλουν νὰ παύσῃ ὁ ἄνισος συναγωνισμὸς εἰς βάρος των, ἀποκαθισταμένης τῆς ἰσότητος τῶν ἐνοικίων, οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἕλληνες ποὺ θέλουν νὰ παλινοστήσουν καὶ νὰ ἐπενδύσουν τὰ ἀποθέματά των εἰς ἀκίνητα καὶ τέλος ἡ φωνὴ τῶν προγόνων ἐκ τοῦ τάφου, συνιστῶσα σεβασμὸν τῆς ἰδιοκτησίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔχυσαν ποταμοὺς αἵματος.

«Ἐκ τῶν ἰδίων τάφων, ἐξηκολούθησε, θ' ἀκουσθῇ μὲ πικρὸν παράπονον: «Ἐλευθέριε Βενιζέλε, τὰ πάντα καλῶς ἐποίησας, ἀλλὰ τὴν ἰδιοκτησίαν διώκων οὐδὲν ἐποίησας».

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπαρχιῶν κ. Εὐγενόπουλος μεθ' ὃ ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα:

1ον) Ἐκ τῆς γενομένης κατὰ κυβερνητικὴν ἐντολὴν στατιστικῆς ἐρεύνης ἀπεδείχθη τρανῶς καὶ ἀναμφισβητήτως, ὅτι ὄχι ἔλλειψις, ἀλλὰ περίσσεια τῆς στέγης ὑπάρχει σήμερον, μὲ πλεόνασμα 5.000 περίπου οἰκιῶν, γραφείων καὶ καταστημάτων. Τὸ θετικὸν τοῦτο γεγονὸς καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν ὅτι οὐδεὶς ὑφίσταται λόγος, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸ ὅλως ἔκθεσμον καὶ προσωρινὸν μέτρον τοῦ ἐνοικιοστασίου, τὸ ὁποῖον μόνον ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη ἡ ἐμφανισθεῖσα ἐν καιρῷ πολέμου ἐπέβαλεν.

2ον) Ἀποδεικνύεται ὡσαύτως ἐκ τῶν γενομένων ἐρευνῶν παρ' εἰδικῶν οἰκονομολόγων ὅτι δὲν ὑφίσταται κρίσις, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ θορυβοῦντες ἐπαγγελματίαι, τοῦτο δὲ καὶ ἐβεβαιώθη ἐκ τῶν πορισμάτων τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, διαπιστωθέντος δι' ἐπισήμου στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατ' αὐτὸ τὸ Συνέδριον ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ἐν Ἑλλάδι ἔλαβε πάντοτε τὴν ἀνιοῦσαν μὲ διαφορὰν κατ' ἔτος εἰσαγωγῆς ἑνὸς δισεκατομμυρίου, ἥτις συνίσταται μάλιστα εἰς εἰσαγωγὴν εἰδῶν πολυτελείας, ἤτοι αὐτοκίνητα, ῥαδιόφωνα, μεταξωτά, γραμμόφωνα, πιάνα, πιανόλες κλπ. Καὶ ἐὰν πρὸς στιγμὴν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχει οἰκονομικὴ ἢ ἐμπορικὴ κρίσις οὔτε ἠθικόν, οὔτε δίκαιον εἶνε αὕτη νὰ βαρύνῃ μόνην τὴν τάξιν τῶν ἰδιοκτητῶν παραβιαζομένου τοῦ δικαιώματος αὐτῶν τῆς ἐλευθέρας καρπώσεως τῶν οἰκιῶν των παρὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους.

3ον) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδεικνύεται ὅτι οἰκοδομικὴ μόνον κρίσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ βαρύνουσα τοὺς ἰδιοκτήτας ἕνεκεν τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

4ον) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προφανὲς εἶνε ὅτι διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑπολογίζεται ὅτι διὰ νὰ ἐπανέλθουν τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς ἐπισκευῆς ἀκίνητα θὰ χρειασθοῦν 10 ἑκατομμύρια (;) ἐργατῶν.

5ον) Ἐκ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑπολογίζεται ὅτι τὸ κράτος θὰ ἔχῃ ὑπερδιπλασιασμὸν εἰσοδήματος ἐκ φόρου οἰκοδομῶν.

6ον) Ἡ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ προταθεῖσα τμηματικὴ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ἐξακολούθησιν τῆς ἐκθέσμου καταστάσεως, ἐπιφέρει δὲ μεγάλην ἀνισότητα καὶ ἀδικίαν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἕνωσις τῶν Ἰδιοκτητῶν νομίζει, ὅτι οὐδαμῶς δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ζητουμένη ἀναβολὴ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, τῆς θεσπισθείσης ὑπὸ τῆς προηγουμένης Βουλῆς, κατόπιν σοβαρᾶς μελέτης μεγάλης κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης παρ' ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἀποδεχθέντων τὴν ἄποψιν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαγγελματιῶν περὶ λήξεως τὴν 31ην Αὐγούστου 1930. Ἂν μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ κυβέρνησις ὑπείκουσα εἰς τὸν θόρυβον καὶ τὰς ἀπειλάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐδίστασαν νὰ διατυπώσουν οἱ ζητοῦντες νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν, ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τῆς ὅλως ἐκθέσμου καὶ ἀνωμάλου καταστάσεως, ἣν ἐδημιούργησε τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἡ ἀπόφασις της αὕτη θὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ὡς προφανὴς διωγμὸς τῆς ἰδιοκτησίας, μὴ ἐπιτρεπόμενος εἰς κράτος μὴ προσχωρῆσαν ἀκόμη φανερῶς εἰς τὰς σοσιαλιστικὰς ἢ κομμουνιστικὰς ἀρχάς. Ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ ἀποδείξῃ ἀδυναμίαν τοῦ κράτους νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς παραλόγους καὶ παρανόμους ἀξιώσεις τῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ψηφίσματος, οἱ ἰδιοκτῆται μετέβησαν ἐν σώματι ἡσύχως εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ὅπου 12μελὴς ἐπιτροπὴ παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν διευθυντὴν κ. Τσιμπιδάρον ἐνεχείρισε τὸ ὑπόμνημα, ἀναπτύξασα καὶ προφορικῶς τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε πολὺ σοβαρόν, διὰ τοῦτο δὲ ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν καλυτέραν δυνατὴν λύσιν.

Ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν παρατήρησιν ἀντιπροσώπου, εἶπεν ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀπέδειξε διὰ τῆς ὅλης πολιτείας της ὅτι ἀντιλαμβάνεται τὰ καθήκοντά της ἀπέναντι τοῦ ἀστικοῦ κράτους καὶ ἐννοεῖ νὰ κτυπήσῃ κάθε προσπάθειαν ἢ ῥοπὴν τείνουσαν νὰ κλονίσῃ τὸ ἀστικὸν καθεστώς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Τσιμπιδάρος ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ μελετήσῃ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὸ ζήτημα πρὶν ἢ δώσῃ λύσιν εἰς αὐτό.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἀκολούθως διελύθησαν ἡσύχως.

Τὴν ἑσπέραν συνῆλθε καὶ ἐνέκρινε παρόμοιον ψήφισμα ἡ «Πανελλαδικὴ Συνομοσπονδία Ἰδιοκτησίας».

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ὁ κ. Δίγκας ἔσχε χθὲς ἐπανειλημμένας συνεργασίας μετὰ τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κ. Ῥηγανάκου, τοῦ Διευθυντοῦ κ. Τριαντάκη καὶ τοῦ νομικοῦ συμβούλου κ. Κουμάντου πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ προσχεδίου τοῦ ἐνοικιοστασίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Δίγκα πρὸς συνέχισιν τῆς προχθὲς ἀρξαμένης συνομιλίας του ἐπὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου σήμερον ἢ αὔριον.

ΛΕΣΧΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 17

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Ἀναβληθείσης τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως παρακαλοῦνται τὰ μέλη, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν γενησομένην τῇ 10ῃ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 7ην μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης.

Ἡμερησία Διάταξις

1) Ἐὰν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καλῶς ἔπραξεν ἀνακαλέσαν πράξεις ἐκλογῆς μελῶν ἐκλεγέντων κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πεπλανημένων προτάσεων.
2) Λογοδοσία Διοικ. Συμβουλίου χρήσεως 1929.
3) Ἔκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
4) Προϋπολογισμὸς χρήσεως 1930.
5) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν.
6) Ἐκλογὴ ἑνὸς Συμβούλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Μαρτίου 1930.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Η ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ
ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἄνευ ὁρίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐκσκαφῶν καὶ λοιπῶν χωματουργικῶν ἔργων τῶν ἐν Καλλιθέᾳ ἀνεγειρομένων κτιρίων της. Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 363.700, ἡ δὲ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 20.000 εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως τὴν 31ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 εἰς τὰ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης 36 Γραφεῖα τῆς Σχολῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι καθ' ἑκάστην γνῶσιν πάντων τῶν ὅρων διακηρύξεως, συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κλπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1930.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως τῆς Σ. Σ. Τ. Ε.)

Ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ καταστρέφει τὰ ἐπικίνδυνα μικρόβια. Διαλύει τὰς ξένας οὐσίας καὶ τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν δίδουσα εἰς τοὺς ὀδόντας τὴν φυσικήν των λαμπρότητα καὶ λευκότητα. Δοκιμάσατε τὴν Κόλυνος. Εἶναι ἐξόχως δροσιστική. Ἓν ἑκατοστόμετρον ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας ἀρκεῖ.
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΚΟΛΥΝΟΣ

ΑΝΔΡΙΚΑ ΜΑΛΛΙΝΑ
ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ 30 ο)ο—50 ο)ο ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ
Παπαγεωργίου Βόλου
Αφοι ΒΟΪΒΟΝΔΑ Α.Ε.
ΕΡΜΟΥ 40

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
COLUMBIA
ΜΕΓΑΦΩΝΑ
ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ
Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου—ΣΤΑΔΙΟΥ 4
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΠΙΘΑΝΟΣ Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν Ἀγκύρᾳ συνεχίζονται αἱ συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ κ. Πολυχρονιάδου, τοῦ Ρουσδῆ βέη καὶ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἄρσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀκόμη δυσχερειῶν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας.

Ἡ «Μιλλιέτ» πληροφορεῖται σχετικῶς ὅτι οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ συμμερίζονται τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Οἱ οὐδέτεροι ἤρχισαν ἐκθέτοντες τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαιτησίας.

Φρονεῖται ἐνταῦθα ὅτι ἀφοῦ ἀπαντήσουν οἱ οὐδέτεροι ἐὰν θεωροῦν τώρα δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία θὰ ἐξετάσουν κατόπιν τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Μερὶς τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου προβλέπει ἀναβολὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας.

Ἡ «Ἀκσάμ» ὑποθέτει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀπάντησις σχετικῶς μὲ τὴν διαιτησίαν νὰ διευκρινίσῃ τὸ ζήτημα.

Ἡ «Βακήτ» ἐξετάζουσα τὴν πιθανότητα τῆς μεταβάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ἄγκυραν μέσῳ Σμύρνης, εὑρίσκει ἀφορμὴν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Μικρασιατικήν της ἐκστρατείαν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΞ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ὁ διοικητὴς τοῦ τμήματος Τροχαίας Κινήσεως κ. Κατραμπασσᾶς κατήρτισε λεπτομερῆ στατιστικὴν τῶν σημειωθέντων κατὰ τὸ 1929 δυστυχημάτων ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τὰ κυκλοφοροῦντα αὐτοκίνητα. Τῆς στατιστικῆς προτάσσεται μακρὰ ἔκθεσις περὶ τῶν αἰτίων τῶν δυστυχημάτων καθὼς καὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν, πρὸς πρόληψιν αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκ τῆς στατιστικῆς ἐμφαίνεται ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσημειώθησαν 1147 δυστυχήματα, ἐκ τῶν ὁποίων 883 ἐπὶ ἀρρένων καὶ 264 ἐπὶ γυναικῶν. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν δυστυχημάτων 40 μὲν ἦσαν θανατηφόρα, 331 σοβαρὰ καὶ 786 ἐλαφρά.

Διὰ τὰ 868 δυστυχήματα ὑπεύθυνοι ἦσαν οἱ ὁδηγοὶ τῶν ὀχημάτων, διὰ τὰ 147 οἱ παθόντες, διὰ τὰ 56 διεπιστώθη ἐκ τῶν ἀνακρίσεων κοινὴ ὑπαιτιότης καὶ τὰ 76 ἦσαν ἐντελῶς τυχαῖα. Διὰ τὰ 126 δυστυχήματα ἀφορμὴ ὑπῆρξεν ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης, 13 ὁδηγοὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δυστυχήματος ἦσαν μεθυσμένοι, 4 ὁδηγοὶ ὡδήγουν ἄνευ διπλώματος, 293 ἐξ αὐτῶν βαρύνει σοβαρὰ ἀμέλεια. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπολοίπους παθόντας, 47 ἐτραυματίσθησαν κατελθόντες ἐν κινήσει τροχιοδρομικῶν ὀχημάτων καὶ αὐτοκινήτων συγκοινωνίας, 11 ἀνελθόντες ἐνῷ ἐκινοῦντο τὰ ὀχήματα, 10 ἵσταντο εἰς τὰς βαθμίδας τροχιοδρομικῶν ὀχημάτων καὶ προσέκρουσαν ἐπὶ ἄλλων ὀχημάτων ἢ δένδρων, 14 παθόντες διετέλουν ἐν μέθῃ, 9 ἵσταντο ἀσκόπως εἰς τὸ μέσον τῶν ὁδῶν ἀναγινώσκοντες ἐφημερίδας, συζητοῦντες ἢ παρακολουθοῦντες διαφόρους ἐργασίας των εἰς τὰς ὁδούς, 18 ἐβάδιζον ἀπροσέκτως καὶ θελήσαντες νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ διερχόμενον ὄχημα ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτως ἐρχομένου, 71 δὲν ὑπελόγισαν καλῶς τὴν ἀπόστασιν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐπιχειρήσαντες νὰ διέλθουν τὴν ὁδὸν παρεσύρθησαν, 1 ἦτο ἀνάπηρος, 2 τυφλοί, 4 κωφάλαλοι, 1 παράφρων, 26 ἐτραυματίσθησαν διότι ἐκ τοῦ ἀκαταλλήλου καταβρέγματος εἶχε καταστῇ τὸ ἔδαφος ὀλισθηρὸν καί, ἢ οἱ παθόντες ὠλίσθησαν καὶ κατέπεσαν ἢ αἱ τροχοπέδαι τῶν αὐτοκινήτων δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ ὁδηγοῦ ὅπως σταματήσῃ. Ἐκτὸς ὅμως τούτων εἰς τὰ δυστυχήματα οὐ σμικρὸν συνέβαλλον καὶ τὰ κάτωθι:

Ἡ ἔλλειψις φωτισμοῦ λόγῳ τῆς ὁποίας τὸ αὐτοκίνητον καθίσταται μέγιστος κίνδυνος διὰ τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς διαβάτας. Ἐσημειώθησαν ἄλλως τε περιπτώσεις καθ' ἃς αὐτοκίνητα ἔπεσαν ἐντὸς λάκκων ἢ προσέκρουσαν ἐπὶ ἐμποδίων λόγῳ τοῦ σκότους ὅπως ἐπίσης καὶ διαβάται μύωπες ἢ ὀλίγον ἀφηρημένοι προσέκρουσαν ἐπὶ αὐτοκινήτων καὶ ἐτραυματίσθησαν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Ἡ κατάστασις τῶν δρόμων, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ οἱ ἐπιβάται δύνανται νὰ τραυματισθοῦν λόγῳ τῶν τιναγμάτων καὶ οἱ διαβάται νὰ εὑρεθῶσι ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ αὐτοκινήτου, ὅλως αἰφνιδίως, ἕνεκα τῆς ἀκανονίστου διαδρομῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διαφόρων λάκκων τῶν δρόμων.

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν πεζοδρομίων καὶ ἡ κατάληψις τούτων ὑπὸ καθισμάτων, τραπεζῶν κλπ. ἕνεκα τοῦ ὁποίου οἱ διαβάται ἀναγκάζονται νὰ κατέρχωνται εἰς τὴν ὁδὸν καὶ νὰ ἐκτίθενται εἰς τοὺς κινδύνους τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων. Ἂς σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ 1929 ἐγένοντο 4000 ἀνασκαφαὶ πεζοδρομίων.

Ἡ κακὴ τοποθέτησις τῶν περιπτέρων εἰς τὰς γωνίας καὶ τὰς κεντρικὰς διασταυρώσεις λόγῳ τῆς ὁποίας ἐμποδίζεται ἡ θέα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στροφῶν τόσον εἰς τοὺς ὁδηγοὺς ὅσον καὶ εἰς τοὺς διαβάτας. Ἡ ἔλλειψις μεγάλων καὶ εὐρειῶν ἀρτηριῶν κυκλοφορίας καθὼς καὶ τὸ ἀτελὲς καὶ ἀκατάλληλον κατάβρεγμα τῶν δρόμων, τὸ ὁποῖον προὐκάλεσε πλεῖστα ὅσα δυστυχήματα ἕνεκα τῆς ὀλισθηρότητος ἥτις προκαλεῖται ἐκ τῆς σχηματιζομένης ἰλύος ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου.

Πλὴν ὅμως τῶν ἀνωτέρω, ὁ κ. Κατραμπασσᾶς τονίζει εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ὅτι εἰς τὰ αἴτια τῶν δυστυχημάτων δέον νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀθρόα εἰσαγωγὴ αὐτοκινήτων ἥτις προκαλεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν πληθωρικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀναγκάζουσαν τοὺς ὁδηγοὺς εἰς ἐπικίνδυνον ἀνταγωνισμόν. Πολλάκις οὗτοι παραλαμβάνοντες ἐπιβάτας ἐκ τῶν κέντρων καὶ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, ἀναπτύσσουν ὑπερβολικὴν ταχύτητα καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν διὰ νὰ δυνηθοῦν ἐπιστρέφοντες νὰ ἐξασφαλίσουν καὶ ἄλλας κούρσες. Ἡ ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἀναπτυσσομένη ὑπερβολικὴ ταχύτης, ἡ ὁποία ἐνέχει μεγάλους κινδύνους λόγῳ τῆς κινήσεως τῶν αὐτοκινήτων εἰς μέρη πολυσύχναστα, σοβαρώτατον κίνδυνον ἐνέχει ἡ ἀναπτυσσομένη ὑπερβολικὴ ταχύτης ἐκ μέρους ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἐκ κακῆς ἕξεως ἢ τῇ ὑποδείξει πολλάκις τῶν ἐπιβατῶν.

Ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἰς ἄτομα μικρᾶς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, κακῆς ἠθικῆς ποιότητος καὶ οὐχὶ κατόπιν πλήρους τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν μορφώσεως.

Ἡ ἔλλειψις δικαιοδοσίας παρὰ τῇ ἀστυνομικῇ ἀρχῇ ἐπὶ τῶν ὁδηγῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς μηχανικῆς ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν αὐτοκινήτων.

Ἡ ἔλλειψις παρὰ τῆς ἀστυνομίας τῶν ἀναγκαιούντων μέσων πρὸς λῆψιν καθοδηγητικῶν μέτρων κινήσεως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῆς πόλεως.

Ἡ ὑπερκόπωσις τῶν ὁδηγῶν τῶν αὐτοκινήτων, ἀναγκαζομένων νὰ ἐργάζωνται νυχθημερὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν.

Εἰς πάντα τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἀφηρημάδα τῶν πεζῶν οἵτινες μὴ κατανοήσαντες εἰσέτι τὸν κίνδυνον τοῦ αὐτοκινήτου, ἔχουν τὴν παράλογον ἀξίωσιν, ἀδιαφοροῦντες οἱ ἴδιοι διὰ τὴν ἀσφάλειάν των, νὰ προφυλάττουν αὐτοὺς οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων.

Σχετικῶς μὲ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς περιορισμὸν τῶν δυστυχημάτων ὁ κ. Κατραμπασσᾶς ὑποδεικνύει τὰ κάτωθι:

Ν' ἀπαλλαγοῦν τὰ πεζοδρόμια τῶν ἐμποδίων, (τραπεζῶν, καθισμάτων, μικροπωλητῶν κλπ.), τὰ ὁποῖα παρακωλύουν τὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀναγκάζουν τοὺς πεζοὺς νὰ κατέρχωνται εἰς τὰς ὁδούς.

Ν' ἀντικατασταθοῦν τὰ τροχιοδρομικὰ ὀχήματα τῆς ὁδοῦ Πατησίων διὰ λεωφορείων, καὶ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ὁδὸς Γ' Σ)βρίου, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῆται καὶ δι' αὐτῆς ἡ συγκοινωνία τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς πόλεως, διανοιγομένων συγχρόνως καὶ ἑτέρων τινων εὐρειῶν ὁδῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς κυκλοφορίας τῶν κεντρικῶν ἀρτηριῶν.

Πλὴν ὅμως τούτων ἐπιβάλλεται νὰ φωτισθῶσιν ἀφθόνως ὅλαι αἱ κεντρικαὶ ἀρτηρίαι διότι μέχρι σήμερον εἰς πλείστας τούτων ἡ κυκλοφορία διεξάγεται ὑπὸ πυκνότατον σκότος, τὸ ὁποῖον διακόπτουσιν μόνον οἱ προβολεῖς τῶν αὐτοκινήτων, δημιουργοῦντες μίαν ἐπικίνδυνον κατάστασιν καὶ διὰ τοὺς πεζοὺς οἵτινες πίπτουσι εἰς παγίδα ἐκτυφλούμενοι, καὶ διὰ συγκρούσεως μεταξὺ τῶν κυκλοφορούντων τροχοφόρων.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΕΚ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σαραγώσσης ὅτι ἡ πλημμύρα τοῦ ποταμοῦ Ἔμπρο ἔλαβε διαστάσεις. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ὑπερέβησαν κατὰ 7 μέτρα τὸ σύνηθες ἐπίπεδόν των, ἐκταθέντα συγχρόνως εἰς μῆκος 2 χιλιομέτρων. 500 οἰκίαι παρὰ τὰς ὄχθας του κατέρρευσαν. 1500 οἰκογένειαι παρέμειναν ἄστεγοι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΡΝΗΘΗ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΑ ΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Ζαβιτσιάνος, οἱ ὁποῖοι ἀσθενοῦντες δὲν εἶχον παρακολουθήσει τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεώς των, ἀποκατασταθείσης τῆς ὑγείας των, θὰ προσέλθουν εἰς τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τοῦ Σώματος, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ καταναλωθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐπεβεβαίωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι θὰ ζητήσῃ νὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπὸ μηνὸς κατατεθειμένης ἐπερωτήσεώς του «περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα σκοπεύει νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις ἔναντι τῆς κακῆς διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτής, ὡς ἐξήγησε, λαμβάνων ἐν τῇ Βουλῇ τὸν λόγον καὶ πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οὐσίας τῆς ἐπερωτήσεώς του θὰ κακίσῃ τὴν στάσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀρνηθείσης νὰ παράσχῃ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐζήτησε παρ' αὐτῆς, σχετικὰς μὲ τὰ θιγόμενα ἐν τῇ ἐπερωτήσει του ζητήματα.

Πράγματι ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ὅταν εἶχε καταθέσει τὴν ἐπερώτησίν του, εἶχε μέσῳ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς ὁριζόμενα, διατυπώσει ὡρισμένα ἐρωτήματα πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης.

Ταῦτα τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς διεβίβασε πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, οὗτος δὲ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἵνα ἀπαντήσῃ ἐπ' αὐτῶν. Εἰς ἀπάντησιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ὁ ἴδιος ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν, διεβίβασε πρὸς τὸν Ζαβιτσιάνον ἔγγραφον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δηλούσης ὅτι δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης, τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1927, τὸ ὁποῖον καθορίζει τὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας της ἡ Τράπεζα εἶνε ἀνεξάρτητος, «Ἑταιρεία Λίμιτεδ», καὶ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν παροχὴν τῶν ζητουμένων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας, κατὰ συνέπειαν, καὶ ἀρνεῖται νὰ παράσχῃ. Ὅ,τι ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ ἐκ τοῦ καταστατικοῦ της ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κειμένων νόμων, τονίζει ἡ Τράπεζα, εἶνε νὰ δημοσιεύῃ τὸν ἰσολογισμόν της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ κάμνει, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δ' ἐσωκλείστως διαβιβάζει αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπερωτῶντα βουλευτήν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μολονότι, ὡς εἶπεν, ἐπιφυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ διεξοδικῶς ἐν τῇ Βουλῇ διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἀπόψεις του, ἐν τούτοις σαφῶς ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι υἱοθετεῖ καὶ ἐπιδοκιμάζει αὐτήν.

Ἀντιθέτως ἡ γνώμη τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ ἀπόψε, εἶνε ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἀρνῆται εἰς τὴν κυρίαρχον Βουλὴν τὴν παροχὴν πληροφοριῶν, ὡς αὐταὶ τὰς ὁποίας οὗτος ἐζήτησεν.

Ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ἔχει δεδομένα, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, νὰ ἑρμηνεύῃ τὴν ἄρνησιν τῆς Τραπέζης ὡς μὴ προερχομένην ἐξ ἰδίας αὐτῆς πρωτοβουλίας, ἀλλ' ὡς προβληθεῖσαν κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως τῆς Διοικήσεως της μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ἄλλως τε, δὲν εἶνε ἀνεύθυνος δι' ὅσα ἄτοπα, ὡς τὰ χαρακτηρίζει, ἐσημειώθησαν τόσον εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως ὅσον καὶ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης. Πρὸς τὴν ἄποψιν αὐτὴν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρατηρουμένην σπατάλην λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν διορισθέντων εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας, συμπίπτουν καὶ αἱ ἀπόψεις ἄλλων ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ ὁμιλήσουν σχετικῶς ἐν τῇ Βουλῇ, ἀνεξαρτήτως τῶν γνωμῶν τὰς ὁποίας θὰ ὑποστηρίξουν ἐπὶ τῆς ἀρνήσεως τῆς Τραπέζης νὰ παράσχῃ τὰ ζητηθέντα στοιχεῖα.

Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοὶ ἔχουν ἐπίσης δεδομένα ὑπ' ὄψει τῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἀπεκόμισαν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἔχει ἐπιβάλει κατὰ καιροὺς εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὴν πρόσληψιν πλήθους φίλων της μὲ πλουσιοπαρόχους ἀπολαυάς. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ὁλότης σχεδὸν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ τραπεζικά, ἀφοῦ ὡς θ' ἀναφερθῇ, ἐπεβλήθη μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐγένετο ἡ πρόσληψις ἐπὶ μισθῷ 10.000 δραχμῶν ὡς ὑπαλλήλου, τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστρατήγου τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἐπὶ Παγκάλου ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς κ. Κοκκαλᾶ.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶχε τεθῇ ἡ ἀρχὴ ὅτι τὸ προσωπικόν της θ' ἀπηρτίζετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος προτίθεται, γενικεύων τὴν συζήτησιν, ν' ἀναφερθῇ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐπελθόντος κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ τριμεροῦς δανείου διχασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κατακρίνων τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ὁ διχασμός αὐτὸς καὶ συνιστῶν νὰ ληφθοῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα διὰ τὴν διόρθωσιν ὡρισμένων σφαλμάτων.

Δὲν δύναται νὰ προβλεφθῇ ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἐντεῦθεν ἡ συζήτησις, ἡ ὁποία ἀναποφεύκτως, ἐν συσχετισμῷ θ' ἀχθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς σταθεροποιήσεως. Θὰ ἐξαρτηθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐκ τῆς στάσεως τοῦ κ. Καφαντάρη, ὁ ὁποῖος, κατά τινας πληροφορίας, προτίθεται νὰ λάβῃ ἀφορμὴν διὰ νὰ καταφερθῇ κατὰ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ὡρισμέναι ἐνέργειαι αὐτῆς θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν ὅλην ἀπὸ τοῦ 1927 ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυντάξεως.

ΑΠΟ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΩΝ 3)16

ΘΑ ΔΟΘΗ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΕΛΗΦΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ.—ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΜΕΝΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατήρτισε νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἐπίδομα τῶν 3)16 τοῦ μισθοῦ, ὅπερ ἐχορηγεῖτο μέχρι τοῦδε εἴς τινας μόνον κλάδους δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπεκτείνεται εἰς ὅλους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους. Ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιδόματος θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ νέου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐρχομένου μηνὸς Ἀπριλίου. Τὸ νομοσχέδιον ἐγκρινόμενον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ κατατεθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Κατὰ συναφεῖς μας πληροφορίας, τοῦ νομοσχεδίου προτάσσεται μακρὰ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος τονίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος εἰς ὅλους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας δημοσίους ὑπαλλήλους, καθόσον ἡ μέχρι τοῦδε χορήγησις αὐτῶν εἴς τινας μόνον κλάδους ἀπετέλει καταφανῆ ἀδικίαν καὶ ἐδημιούργει δικαιολογημένας ἀφορμὰς διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῶν μὴ λαμβανόντων τὸ ἐπίδομα ὑπαλλήλων.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δηλιγιάννης, ἐρωτηθεὶς χθὲς τὴν ἑσπέραν σχετικῶς, ἐπεβεβαίωσε τὰ ἀνωτέρω, προσθέσας ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐπιδόματος εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐγένετο εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης πρό τινος ἐν ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀποφάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω μέτρου ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐχαρακτήρισε ταύτην ὡς μικράν, καθόσον ἡ ὁλικὴ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

ΘΑ ΚΑΤΑΦΥΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δύο χιλιάδες δικαιοῦχοι ἐκπρόθεσμοι πρόσφυγες ἀντιπροσωπεύοντες 20 ὀργανώσεις, συνελθόντες σήμερον εἰς συνέλευσιν ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι αὕτη παρελκύει τὴν χορήγησιν τῆς ἀποζημιώσεώς των. Οἱ ῥήτορες ἐκάκισαν τὸν κ. Βενιζέλον ὡς παραγνωρίζοντα τὰς ἀνάγκας τῶν ἐκπροθέσμων, ἐδήλωσαν δὲ ὅτι θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ κατέλθουν εἰς τὰ πεζοδρόμια πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος. Χῆραι γυναῖκες, λαβοῦσαι τὸν λόγον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συγκεντρώσεως ἀπεκάλεσαν τὴν Ἑλλάδα μητρυιάν προσθέσασαι συγχρόνως ὅτι θὰ καταφύγουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διὰ νὰ ζητήσουν «ὅπως ἐπιβάλῃ αὕτη εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτάς την ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων των». Οἱ συνελθόντες ἐνέκριναν ἀκολούθως ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς ἀδιαφορίας τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις μόνον ἀπραγματοποιήτους ὑποσχέσεις δίδει, ἀξιοῦν τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκπροθέσμων δηλώσεων.

ΤΟ ΠΡΟΛΗΦΘΕΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΑΝΕΞΑΚΡΙΒΩΤΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Τόσον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὅσον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, στεροῦνται ἀκόμη πληροφοριῶν περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν θραῦσιν τῆς σιδηροτροχιᾶς παρὰ τὸν Δοξαρᾶν. Γεγονὸς εἶνε πάντως, ὅτι τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευήν, ὁ μηχανοδηγὸς τῆς ἁμαξοστοιχίας τοῦ Σεμπλὸν Ὀριάν, ἥτις κατευθύνετο ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας, ἀντελήφθη ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων τῆς ἀτμομηχανῆς ὅτι ἡ σιδηροτροχιὰ ἦτο θραυσμένη καὶ κατώρθωσεν ἐγκαίρως νὰ σταματήσῃ τὴν ἁμαξοστοιχίαν καὶ νὰ προλάβῃ οὕτω βέβαιον σχεδὸν καὶ σοβαρὸν δυστύχημα.

Δὲν ἐξηκριβώθη ὅμως μέχρι τοῦδε ἐὰν ἡ θραῦσις τῆς σιδηροτροχιᾶς ἦτο αὐτόματος καὶ ὠφείλετο εἰς λόγους χημικῆς συστάσεως τοῦ μίγματος τοῦ μετάλλου ἢ ἐὰν ὠφείλετο εἰς ἐγκληματικὰς χεῖρας.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων διέταξεν ἤδη νὰ μεταφερθοῦν ἀμέσως εἰς Ἀθήνας τὰ θραυσθέντα τεμάχια τῆς σιδηροτροχιᾶς διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ εἰς τί ὠφείλετο ἡ θραῦσις.

Ἡ καθυστέρησις τῆς ἁμαξοστοιχίας μέχρις οὗ ἐπισκευασθῇ ἡ γραμμὴ ἦτο δίωρος. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων ἐπρότεινε τὴν παροχὴν ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν μηχανοδηγόν, ὁ ὁποῖος ἀντελήφθη τὴν βλάβην τῆς γραμμῆς καὶ ἐπρόλαβε τὸ δυστύχημα.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 7ην πρωϊνὴν σήμερον ἐπανέρχεται ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ συναντηθῇ τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ εἰς Αἴγυπτον ταξειδίου του καὶ παρ' οὗ θὰ καταστῇ ἐνήμερος τῆς ἐξελίξεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του.

Η ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΑΣΕΜΠΑΧ.—ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὴν πρωΐαν χθὲς ἔγινεν εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον» ἡ συγκέντρωσις ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων πρὸς συζήτησιν διαφόρων ζητημάτων, κυριώτατα δὲ τοῦ ζητήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν προσῆλθον τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων ἐργατικῶν σωματείων καὶ ὁμοσπονδιῶν, ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς τοῦ Ἄμστερνταμ κ. Σάσεμπαχ καὶ οἱ ἐργατικοὶ γερουσιασταὶ κ. κ. Στρατῆς καὶ Καλομοίρης.

Ἐν ἀρχῇ ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν κ. Οἰκονόμου χαιρετίσας τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ συστήσας σύμπνοιαν, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κ. Μαραγκάκης ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τηλεγραφήματα ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν, τασσομένων παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἀθηναίων συναδέλφων των.

Ὁ κ. Στρατῆς κατόπιν παρουσίασε τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς Β' Διεθνοῦς κ. Σάσεμπαχ, τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν.

Ὁ κ. Σάσεμπαχ ὡμίλησε γερμανιστί, χαιρετίσας τοὺς ἐργάτας ἐκ μέρους τῆς Συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς τοῦ Ἄμστερνταμ. Ἀκολούθως ἀνέφερε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐργατῶν τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ συγκρίνας τούτους πρὸς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν, εὗρεν ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑστέρησαν λόγῳ ὀργανωτικῶν μειονεκτημάτων. Ὁμιλῶν σχετικῶς μὲ τὴν ἔκνομον δρᾶσιν τῶν κομμουνιστῶν, εἶπεν ὅτι, τὸ κίνημά των διαρκῶς ἐκφυλίζεται καὶ ὅτι, οἱ πραγματικοὶ ἐργάται ὅλων τῶν χωρῶν ἐκδιώκουν τούτους ἀπὸ τὰς ὀργανώσεις των μὴ στέργοντες νὰ ἀκολουθήσουν τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικήν των. Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ρωσσίαν, τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα δὲν κατώρθωσε νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐργατῶν.

Συνέστησε κατόπιν μεγαλυτέραν προσοχὴν καὶ δρᾶσιν εἰς τὸ ὀργανωτικὸν ἐπίπεδον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἰδιωτικῶν κα ἰδημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Σάσεμπαχ ἀνεγνώσθη καὶ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. Μερικοὶ κομμουνισταὶ διεισδύσαντες εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπεδοκίμασαν τὸν κ. Σάσεμπαχ ὅταν ἀνεγινώσκοντο τὰ σημεῖα τοῦ λόγου του τ' ἀναφερόμενα εἰς τὴν κατάρρευσιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Πέραν τούτου, εὐτυχῶς, δὲν ἔγινε τίποτε.

Μετὰ τοῦτο, ἐνεκρίθη ψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ὅτι «ἡ ἐργατικὴ τάξις διαπιστοῦσα τὴν ἀπάνθρωπον ἐπίθεσιν τῆς κεφαλαιοκρατίας εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν μισθῶν, τὴν λυσσώδη ἀντίδρασιν τῶν ἐργοδοτῶν εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὴν συμμαχίαν κεφαλαίου καὶ Κράτους εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικήν, τὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως νὰ ματαιώσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὴν ἐξύβρισιν ὁλοκλήρου τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας, τὴν ἔλλειψιν κρατικῆς μερίμνης διὰ τὴν ἀνεργίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς μαχητικῆς δράσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως κατὰ τῶν κεφαλαιοκρατικῶν ἐπιθέσεων, ἀποφασίζει νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὴν διεθνῆ ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ

»Ἀξιοῖ τὴν ἄμεσον κατάθεσιν καὶ ταχυτέραν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὴν παράτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου διὰ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διαφόρων ἄλλων ἐργατοϋπαλληλικῶν αἰτημάτων καὶ τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἑνιαίας ὀργανώσεως ἐργατῶν, ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὴν διεξαγωγὴν κοινῶν ἀγώνων».

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 16. (Τηλ)κῶς). — Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Καλεύρα συνῆλθον σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῶν Ἰωαννίνων, οἵτινες συνεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ παρατηρουμένου ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Καλεύρας εἰσηγούμενος τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως ἐτόνισεν ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν αἴτιον τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως εἶναι ἡ ἀστυφιλία καὶ ἰδιαίτατα ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι, ὅπου δημιουργεῖται ὀλέθριος παρασιτισμὸς ἐκ τῆς μικροαστικῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἐν τέλει ἐπρότεινε τὴν σύστασιν τοῦ πρώτου συνδέσμου «πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ χωρίου».

Ἡ συνέλευσις ἐπεδοκίμασεν ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Καλεύρα, οὕτω δὲ συνεστήθη ὁ πρῶτος τοιοῦτος σύνδεσμος.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ α' γεωργικοῦ συνδέσμου Ἀθηνῶν συνῆλθον χθὲς οἱ ὑπάλληλοι τῶν κοινοτήτων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ συνέπηξαν σύνδεσμον ἀλληλοβοηθείας καὶ προστασίας τῶν ζητημάτων των.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας κληθεὶς ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας κ. Λεκόπουλος ὅστις ἀφοῦ καθώρισε τὴν θέσιν τῶν κοινοτικῶν γραμματέων, ἐτόνισεν ὅτι ἡ μονιμότης τούτων πρέπει νὰ προέλθῃ φυσιολογικῶς, πειθομένων περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων. Συνέστησεν ἀκολούθως ὁ κ. Λεκόπουλος, ὅπως οἱ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἀγαπήσουν τὸ ἐπάγγελμά των, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνώτερον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἐξελέγη εἶτα τὸ προεδρεῖον, ἀπαρτισθὲν ἐκ τῶν κ.κ. Χ. Καψάνη (Π. Φαλήρου) ὡς προέδρου, Ι. Ράντου (Ν. Φαλήρου), Σ. Μητσιοπούλου (Καλλιθέας), Ι. Μπάρκα (Μπραχαμίου), Σ. Αὐγουστῆ (Χαλανδρίου), Ι. Θεολογίτη (Ἡρακλείου), Σ. Μουροπούλου (Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη) ὡς μελῶν.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΚΕΨ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙ

ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗ ΕΝΟΣ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΦΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 (Τοῦ ταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἀφιχθ χθὲς τὴν ἑσπέραν Γάλλος πρ θυπουργὸς κ. Ταρντιὲ καὶ κ. Μπριὰν μετέβησαν σήμερ εἰς Τσέκερς, ὅπου συνεγευ μάτισαν μετὰ τοῦ κ. Μακ ναλντ.

Πρὸ τοῦ γεύματος καὶ με αὐτὸ ἐγένοντο δύο συσκέψει εἰς τὰς ὁποίας παρῆσαν ἐπί ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικ κ. Χέντερσον καὶ ὁ ἀρχηγ τῶν Ἄγγλων ἐμπειροτεχν παρὰ τῇ Ναυτικῇ Διασκέψ Κραίτζυ. Μετὰ τὰς συσκέψε ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κά τωθι ἀνακοινωθέν.

«Κατὰ τὴν διάρκειαν δύ συσκέψεων, αἵτινες ἔλαβον χώ ραν σήμερον ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι τῆς 13 καὶ 30' καὶ ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 16, 30', αἱ δύο ἀντιπροσωπεῖαι ἐξήτασαν τὴν γενικὴν κατάστα σιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ σημερ νὸν στάδιον τῶν συνομιλιῶν ἐ πὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα εἰ δικώτερον ἐνδιαφέρουν τὰς δύο χώρας. Ἐξήτασαν τὰ μᾶλλον ἐνδεδειγμένα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν πλήρους ἐ πιτυχίας τῶν διαπραγματεύ σεων.»

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Μακντόναλντ δὲν ὑποστηρίζει πλέον τὴν ἰταλικὴν ἄποψιν περὶ ἰσοπλίας μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι συζητεῖται ἤδη, ὑπὸ εὐρύτερον πνεῦμα, ἡ δυνατότης τῆς συνομολογήσεως ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον ὅμως, καὶ ἂν ἀποφασισθῇ, θὰ συνομολογηθῇ ἀλλοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Λονδῖνον, καὶ ἀργότερον, καθ' ὅτι θὰ παραστῇ ἀνάγκη τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Μεσογειακῶν Κρατῶν.

Ἀναμένεται ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) ἐπανάληψιν τῶν συζητήσεων, θὰ καταδειχθῇ τελικῶς ἐὰν ἡ Διάσκεψις δύναται νὰ συνεχισθῇ μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΠΡΙΜΟ ΝΤΕ ΡΙΒΕΡΑ ΕΚ ΣΥΓΚΟΠΗΣ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀπέθανεν αἰφνιδίως ὁ τέως δικτάτωρ τῆς Ἰσπανίας Πρίμο ντὲ Ριβέρα.

Τὴν πρωΐαν αἱ θυγατέρες τοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ ξενοδοχείου ὅπου διέμεναν μετὰ τοῦ πατρός των ὅπως μεταβοῦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφήσασαι αὐτὸν ἐξηπλωμένον εἰς τὸ ἀνάκλιντρον καὶ ἀναγινώσκοντα ἐφημερίδας. Ὅταν ἐπανῆλθον τὸν εὗρον ἐξηπλωμένον εἰς τὴν κλίνην του μὲ τὰ [illegible]ματοῦάλια του ἐπὶ τοῦ μετώπου του. Ὁ υἱός του καταφθάσας εὐθὺς ἀμέσως, ἐκάλεσε τὸν θεράποντα ἰατρὸν ὅστις ἀπέδωσε τὸν θάνατον εἰς συγκοπήν. Ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα εἶχε καλέσει διὰ σήμερον, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γερμανίαν, προσωπικότητάς τινας, ἐν αἷς τοὺς Πεταίν, Ἐννεσὺ καὶ Μαλ. Φαίνεται ὅτι ὁ Ριβέρα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν θυγατέρων του αἰσθανθεὶς αἰφνιδίαν κακοδιαθεσίαν ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς κλίνης του. Ὁ θάνατός του ἐπῆλθεν ἀπολύτως αἰφνιδίως διότι δὲν ἔλαβε κἂν τὸν καιρὸν νὰ καλέσῃ τὸν ὑπηρέτην του.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ θάνατος τοῦ τέως Ἰσπανοῦ δικτάτορος σχολιάζεται εὐρύτατα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων αἵτινες ἀφιερώνουν μακρὰ βιογραφικὰ ἄρθρα. Περιγράφουσαι τὴν σταδιοδρομίαν του, τονίζουν ὅτι παρὰ τὰς ἀρχικάς του προθέσεις ὅπως παραμείνῃ ἐπὶ τρίμηνον εἰς τὴν Ἀρχὴν παρέτεινεν ἐπὶ ἑπταετίαν τὴν δικτατορίαν, ἐξαναγκασθεὶς τέλος εἰς παραίτησιν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Ταρντιὲ καὶ ὁ κ. Μπριὰν διεβίβασαν τὰ συλλυπητήριά των εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ θανόντος. Ὁ νεκρὸς ταριχευόμενος ἐνταῦθα θὰ μεταφερθῇ αὔριον εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὅπου καὶ θὰ ταφῇ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων ὁμολογιούχων ἐπιστρέφουν εἰς Παρισίους ἵνα ἐκθέσουν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν αἴτησιν αὐτῆς περὶ χρεωστασίου.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΛΛΗ

Η ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 16 (Τηλεγραφικῶς).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκαλλῆ, ἀπαντῶν εἰς τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, τὸν ἀπευθυνθέντα πρὸς τὸν Βασιλέα Φουὰτ καὶ τὸν Αἰγυπτιακὸν λαόν, λέγει ὅτι συνεκινήθη βαθύτατα ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ.

«Αἱ εὐχαὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου — προσθέτει— ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀνεξαρτησίας, θὰ εἰσδύσουν βαθύτατα εἰς τὰς καρδίας τῶν Αἰγυπτίων. Εὐχόμενος εἰς αὐτὸν κατευόδιον, ἀπευθύνω πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐκ παραδόσεως φίλην τῆς Αἰγύπτου, ὅλας τὰς εὐχάς μου ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου της.»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 23ην Φεβρουαρίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1930 ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	15ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους .... δρ.	876.306.260.97	645.582.386.75	647.309.386.15
Ἐξωτερ. συν)μα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	3.191.081.165.12	3.674.588.096 06	3.598.060.612.97
Ἕτερον ἐξωτερ. συνάλλαγμα	9.827.589.72	2.641.904.73	3.354.421.87
Κερματικὰ ἑλλην. νομίσμ.	—	102.488.98	100.498.38
Ἐμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ... δρ	49.969.408.09	176.472.998.20	170.166 331.45
Πιστώσ. πληρ. εἰς δραχμὰς	—	134.733.908.15	135.661.384.35
» » εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	50.172.255.15	50.113.143.45
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ δαν. κυκλ.	—	2.714.111.162.45	2.714.111.162.45
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ λοιπῶν δαν	3.759.525.381.32	882.379.762.—	798.651.830.70
Ἐπενδύσεις	—	55.532.375.—	55.532.375.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	56.530.717.45	56.897.585.20
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητ.	42.938.226.45	317.357.841 53	329.414.869.64
Σύνολον	7.929.677.932.12	8.710.211.936.45	8.559.373.601.61

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	15ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ (Τακτικὸν...	—	54.900.000.—	54.900.000.—
Ἀποθεματικὰ (Ἔκτακτον..	—	8.549.731.60	8.549.731.60
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφ.	4.863.352.807.66	4.892.985.450.—	4 847.574.202.50
Δ)σμοὶ τρεχ. καὶ καταθέσ.:			
α') Δημοσίου	666.738.223.61	773.097.103.14	590.640.766.43
β') Τραπεζῶν	964.587.723.48	380.550.724.31	340.566.518.02
γ') Ἕτεροι λογαριασμοί..	891.430.858.9	769.705.505.34	893.748.896.54
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως	—	15.832.554.30	14.416.761.60
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξ. συν)μα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	103.383.316.—	1.126.123.414.37	1.109.375.939.42
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα	9.827.890.72	2.175.746.15	2.175.746.15
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.357.383.77	286.332.707.19	297.455.039.34
Σύνολον	7.929.677.632.12	8.710.211.936.45	8.559.373.601 61

Ἡ κατάστασις τῆς 23 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 629.605.669, ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 150.238.335 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ Ἐνεργητικῷ αὔξησις χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 1.727.000, ἑτέρου δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 715.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 928.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ Ἐνεργητικοῦ κατὰ 12.057.000. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 76.528.000, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 6.306.000 καὶ Χρέους τοῦ Δημοσίου κατὰ 83.728.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν τῶν διαφόρων λογ)σμῶν κατὰ 124.045.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 11.123.000. Μείωσιν δὲ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 45.411.248, λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 182.460.000, λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 40.000.000, γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 1.420.000 καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 16.850.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15ης Φεβρουαρίου—προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστ. ἄρθ. 62)	14ης ΜΑΪΟΥ	15ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς .... Δρ.	876.306.260.97	645.582.386.75	647.309.386.15
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν... Δρ	3.087.697.846.12	2.548.464.681.69	2.488.684.673.55
Σύνολα (α)	3.964.004.110.—	3.194.047.078.44	3.135.994.059.70
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια.. Δρ.	4.863.352.807.61	4.892.985.450.—	4.847.574.202.50
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	2.522.756.836.08	1.939.183.874.14	1.839.372.942.60
Σύνολα (β)	7.386.109.643.69	6.832.169.324.14	6.686.947.155.10

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
(14) 5)28=53.67 ο)ο
(15) 2)30=46.75 ο)ο
(23) 2 30=46 90 ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματ. κυκλοφορίαν:
(14) 5)28=81.51 ο)ο
(15) 2)30=65.20 ο)ο
(23) 2)30=64 69 ο)ο

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω παρατηρεῖται ὅτι τὸ κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 828.010.051, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1930 κατὰ 58.053.019. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 699.162.488, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1930 κατὰ 145.222.169. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) —δυναμικὴ κυκλοφορία— ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐμειώθη κατὰ 6.77 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1930 ηὐξήθη κατὰ 0.15 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἐν σχέσει μὲ τὸ κάλυμμα (σύνολον α), ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 16.82 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1930 κατὰ **0,51 ο)ο.**

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 10 — 15 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἐθνικῆς	58.500.—	59.790.—	59.100.—	58.400.—	58.800.—	58.800.—
Ἀθηνῶν	640.—	665.—	647.—	661—	666.—	666.—
Ἀνατολῆς	995.—	1.005.—	1.000.—	1.000—	1.005.—	1.005.—
Ἐμπορικῆς	715.—	720.—	720.—	719.—	718.—	718.—
Βιομηχανίας	166.—	166.—	166.—	166—	168.—	168.—
Οἰνοπνευματοποιίας ...	412.—	410.—	410.—	412—	420.—	420.—
Οἴνων	710.—	730.—	725.—	745.—	750.—	750.—
Ἠλεκτρικῶν Σιδηρ.	615.—	613.—	615.—	614.—	617.—	617.—
Σιδηρ. Θεσσαλίας ..	995.—	995.—	995.—	995.—	995.—	995.—
ΣΠΑΠ	709.—	713.—	716.—	712.—	712.—	712.—
Καπνοῦ	256.—	261.—	248.—	252.—	250.—	250.—
τιδοποιείου	1.785.—	1 800.—	1.795.—	1.800.—	1.795.—	1.795.—
Λιπασμά[illegible]	1.015.—	1.195.—	1185.—	1 220.—	1 230.—	1.230.—
Μακρῆ	815.—	815.—	810.—	810.—	800.—	800.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας ...	300.—	304.—	304.—	304.—	304.—	304.—
Ἡρακλῆς	745.—	745.—	750.—	770.—	775.—	775.—
Τέκτων	124.—	121.—	121.—	120.—	120.—	120.—
Ἠλ[illegible]ης	349.—	353.—	346.—	345.—	340.—	340.—
Πειρ. Ἐπιχειρήσεων ...	140.—	140.—	140.—	140.—	138.—	138.—
Ἐριουργίας	237.—	239.—	236.—	232.—	226.—	226.—
Βερμίου	472.—	484.—	509.—	485.—	480.—	480.—
Ἀνταλλάξιμα	904.50	909.—	907.50	905.50	903.50	903.50

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν θ' ἀρχίσῃ αὔριον Τρίτην.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας προβλέψεις, ἡ ψήφισις αὐτοῦ θὰ κατορθωθῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἄλλης ἑβδομάδος, δεδομένου ὅτι μαζὶ μὲ αὐτὸν θὰ ψηφισθοῦν καὶ τὰ κατατεθειμένα εἰς τὴν Βουλὴν φορολογικὰ νομοσχέδια.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν, μᾶς ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν παρέστη ἀνάγκη ὅπως κατατεθῇ νέον νομοσχέδιον καθόσον ἔχει ἤδη κατατεθῇ τοιοῦτον πρὸ ἀρκετῶν μηνῶν, προτεῖνον τὴν μείωσιν τῆς φορολογίας κατὰ 25 ο)ο. Σχετικῶς μὲ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀπαλλαγῇ **τῆς φορολογίας διὰ τὴν συντήρησιν τῶν** οἰκοδομῶν, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, τοῦτο θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μαρῆ κατὰ τὴν διεξαχθησομένην εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὴν συζήτησιν.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τηλεγραφικῶς).— Κατὰ τὴν δευτέραν φάσιν τῆς τελωνιακῆς διασκέψεως ἐπεδιώχθη ἡ διατύπωσις ἑνὸς κοινοῦ προγράμματος ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν διὰ τὴν τελωνιακὴν ἀνακωχήν. Τὰ μελετηθέντα ὅμως δύο σχέδια διεθνῶν τελωνιακῶν συμφωνιῶν ἐθεωρήθησαν ἀνεφάρμοστα καὶ ἐγκατελείφθησαν. Ἤδη ἡ τελωνιακὴ διάσκεψις διανύει τὴν τρίτην της φάσιν, καθ' ἣν ἐγκαταλείψασα τὰ ὑπεράγαν αἰσιόδοξα σχέδια ἐπιδιώκει μετριώτερα, ἀλλὰ θετικώτερα ἀποτελέσματα.